

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1618, 16 Απρίλη 2024 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΑ!
ΔΥΝΑΤΑ! ΓΙΑ ΝΑ
ΤΟΥΣ
ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ!

Συνεχίζουμε, κλιμακώνουμε

Γυρίστε στις σελίδες 3, 8, 9

ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Ανατρεπτική
Συνεργασία στις
Ευρωεκλογές

σελ. 10, 11

Συνέντευξη
με τη Σάλμα Σάουα

σελ. 5

Οι επαναστατικές
ιδέες του Λένιν

σελ. 12, 13

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Αλληλεγγύη
μέχρι τη νίκη!

σελ. 2, 4

Καμία συμμετοχή στην κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων

Το Ισραήλ και οι ιμπεριαλιστές προστάτες των ΗΠΑ και ΕΕ, απειλούν να κλιμακώσουν τη βαρβαρότητα του πολέμου σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Αυτή είναι η πραγματικότητα, όσο κι αν προσπαθούν να την αντιστρέψουν κατηγορώντας το Ιράν, το οποίο το Σάββατο το βράδυ εξαπέλυσε επίθεση κατά του Ισραήλ με εκατοντάδες μη επανδρωμένα αεροσκάφη και πυραύλους. Μια επίθεση για την οποία «είχαν ενημερωθεί οι ΗΠΑ» από το ιρανικό καθεστώς, που ήρθε σαν αντίποινα για τον βομβαρδισμό της πρεσβείας του Ιράν στη Δαμασκό την 1η Απρίλη από τους σιωνιστές, κατά την οποία δολοφονήθηκαν 12 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων και δύο ανώτεροι στρατηγικοί του.

Το Ισραήλ, με τη βοήθεια των ΗΠΑ, της Βρετανίας, της Γαλλίας αλλά και της Ιορδανίας, κατάφερε να αναχαιτίσει την πλειοψηφία των drones και των πυραύλων. Και τώρα απειλεί με νέες επιθέσεις κατά του Ιράν και της Χεζμπολά στον Λίβανο. Ο στόχος του σιωνιστικού aparthάιντ είναι να αποσπάσει την προσοχή από τα εγκλήματα του στη Γάζα και να πιέσει τις ΗΠΑ και τις χώρες της Δύσης για ακόμα πιο στενή συνεργασία, για συνέχιση της στήριξης οικονομικά και στρατιωτικά, για να ευθυγραμμιστούν σε μια κοινή στρατηγική ξεπερνώντας τις μεταξύ τους εντάσεις.

Ο Μπάιντεν στηρίζει, επί της ουσίας, την εθνοκάθαρση και την γενοκτονία που έχει εξαπολύσει εδώ και έξι μήνες ο Νετανιάχου σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού, όμως ανησυχεί ότι η κλιμάκωση των επιθέσεων του Ισραήλ από τη Γάζα μέχρι το Ιράν, μπορεί να οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη αποσταθεροποίηση τα αραβικά καθεστώτα και αμφισβήτηση της ήδη κλονισμένης ηγεμονίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Γι αυτό και από την μία δηλώνει την «αταλάντευτη» στήριξη του στο «πιστό μαντρόσκυλο» για τα συμφέροντα των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και από την άλλη απευθύνει εκκλήσεις «για αυτοσυγκράτηση». Στο ίδιο μήκος κύματος οι χώρες της ΕΕ, οι G7, ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του που δεν χάνουν ευκαιρία να αγκαλιάσουν το κράτος - τρομοκράτη. Μπορεί προς το παρόν να μην υπάρξει άμεση συνέχεια των βομβαρδισμών, όμως η λογική του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού οδηγεί σε κλιμάκωση και διεύρυνση της απειλής του πολέμου.

Μπορούμε να τους σταματήσουμε! Η Παλαιστινιακή Αντί-

27/1 Αθήνα. Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μικηλίδης

σταση συνεχίζει περήφανα αναγκάζοντας τον στρατό των σιωνιστών σε άτακτη υποχώρηση από τη Χαν Γιούνις και άλλες περιοχές. Παρά την εκατόμβη των νεκρών και τραυματισμένων αμάχων, ο λαός της Παλαιστίνης στέκεται αταλάντευτα στο πλευρό της Αντίστασης προκαλώντας πολλαπλή κρίση στο στρατόπεδο των σιωνιστών. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που ξεσηκώνει εκατομμύρια απλούς ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη, έχει οδηγήσει σε μια πρωτοφανή απομόνωση το κράτος - τρομοκράτη και πιέζει αφόρητα όλες τις κυβερνήσεις της Δύσης και των αραβικών καθεστώτων που το στηρίζουν.

Στεκόμαστε αταλάντευτα στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης μέχρι τη νίκη! Για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο. Μια Παλαιστίνη δημοκρατική, χωρίς νόμους aparthάιντ, πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική, με το δικαίωμα στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες από το 1948 μέχρι σήμερα να επιστρέψουν στη γη τους.

Απαιτούμε να σταματήσει κάθε συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος-δολοφόνο, να κλείσουν οι βάσεις, να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες, να διαλυθεί ο αντιδραστικός άξονας Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου. Παλεύουμε ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία για ανοιχτά σύνορα για όλους τους πρόσφυγες. Συνδέουμε τον αγώνα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη με τις απεργίες και τις διαδηλώσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας, με επόμενο σταθμό την απεργία στις 17 Απρίλη, όλες και όλοι μαζί να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου, που δολοφονεί από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι την Γάζα.

**Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**

Η γενοκτονία και η ισλαμοφοβία πάνε χέρι-χέρι

«Ο δεύτερος μεγαλύτερος προμηθευτής όπλων του Ισραήλ, η Γερμανία, βρίσκεται υπό πίεση, για την υποστήριξη της προς το κράτος-τρομοκράτη» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα σε άρθρο του στην εφημερίδα Socialist Worker, ο Άλεξ Καλίνικος.

«Η κυβέρνηση του Όλαφ Σολτς στηρίζει ανεπιφύλακτα τον Νετανιάχου και αυξάνει τις πωλήσεις όπλων προς στο Ισραήλ. Αλλά αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ένα ολοένα και μεγαλύτερο διπλωματικό κόστος. Όπως παραδέχτηκε ο Νιλς Άνβεν, ο υφυπουργός Ανάπτυξης, «η επιρροή μας στον Αραβικό κόσμο έχει υποχωρήσει σημαντικά».

Η στήριξη του Ισραήλ υποτίθεται ότι αποτελεί ένα είδος εξιλέωσης της Γερμανίας για τη δολοφονία από τους Ναζί σχεδόν έξι εκατομμυρίων Εβραίων στο Ολοκαύτωμα. Σε μια διάσημη ομιλία στην ισραηλινή Κνεσέτ τον Μάρτιο του 2008, η τότε γερμανίδα καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ, είχε πει: «Η ειδική ιστορική ευθύνη της Γερμανίας για την ασφάλεια του Ισραήλ... είναι αναπόσπαστο στοιχείο του εθνικού μας συμφέροντος».

Η σχέση μεταξύ του Ισραήλ και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας η οποία δημιουργήθηκε από τις δυτικές δυνάμεις κατοχής το 1949 χρονολογείται από τη δεκαετία του 1950. Από το 1957 η Δυτική Γερμανία έγινε ένας από τους σημαντικότερους προμηθευτές όπλων του Ισραήλ.

«Από τη δεκαετία του 1990, τα γερμανικά ναυπηγεία είναι ο κύριος ανάδοχος της κατασκευής του υποβρύχιου στόλου του Ισραήλ» αναφέρει ο ιστορικός Α. Τουζ. «Τα έξι γερμανικής κατασκευής υποβρύχια που διαθέτει το Ισραήλ έχουν σχεδιαστεί για να εκτοξεύουν πυραύλους κρουζ και αποτελούν ένα σημαντικό συμπλήρωμα στις 90 περίπου πυρηνικές κεφαλές του. Η ανάπτυξη της μυστικής πυρηνικής δύναμης του Ισραήλ ήταν από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 μια από τις βασικές συνιστώσες της αμυντικής συνεργασίας ανάμεσα στις δυο χώρες».

Μέσα στην ίδια τη Γερμανία κάθε αλληλεγγύη προς την Παλαιστίνη καταγγέλλεται μόνιμα ως αντισημιτισμός. Το 2019 το γερμανικό κοινοβούλιο ενέκρινε ένα ψήφισμα ενάντια στην εκστρατεία BDS (Μποϊκοτάζ, Από-επένδυση, Κυρώσεις). Από την 7η Οκτωβρίου το γερμανικό πολιτιστικό και ακαδημαϊκό κατεστημένο έχει εξαπολύσει μια ξέφρενη επίθεση λογοκρισίας ενάντια σε κάθε φωνή που ασκεί κριτική στο Ισραήλ. Ένα ιδιαίτερο επαίσχυντο παράδειγμα ήρθε όταν το Ινστιτούτο Κοινωνικής Ανθρωπολογίας Max Planck απέλυσε τον Λιβανοαυστραλό ανθρωπολόγο Ghassan Hage για τις φιλοπαλαιστινιακές του αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η αριστερή φιλόσοφος, Νάνσι Φρέιζερ, απολύθηκε από τη θέση της επισκέπτριας καθηγήτριας στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας. Το έγκλημά της; Είχε υπογράψει το ψήφισμα «Φιλοσοφία για την Παλαιστίνη» που ζητούσε την άμεση κατάπαυση του πυρός.

Όπως και στην Αμερική του αντικομμουνιστικού μακαρθισμού της δεκαετίας του 1950 έτσι και στη σημερινή Γερμανία η καταστολή απλώνεται πλατιά μέσα στην κοινωνία. Δεν πρόκειται απλά και μόνο για μια στρατηγική συμμαχία ανάμεσα στον γερμανικό ιμπεριαλισμό και τον ισραηλινό εποικισμό. Η ακροδεξιά Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) πιέζει τα κυρίαρχα κόμματα να εντείνουν την καταστολή. Η γενοκτονία και η ισλαμοφοβία πάνε χέρι-χέρι».

Ο βρετανοπαλαιστίνιος γιατρός Γκασάν Αμπού Σιτά εξελέγη πρύτανης (rector) του πανεπιστημίου της Γλασκώβης στη Σκωτία. Εκλέχτηκε με το 80% των ψήφων των φοιτητών, δηλώνοντας «...σκοπεύω να δώσω στους φοιτητές του πανεπιστημίου της Γλασκώβης την ευκαιρία να δηλώσουν την αντίθεση τους στο γενοκτονικό πόλεμο του Ισραήλ στη Γάζα, να σταθούν ενάντια στη συνενοχή της κυβέρνησης μας σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη».

Ο Αμπού Σιτά είναι πλαστικός χειρουργός και έχει δουλέψει σε πολλές εμπόλεμες περιοχές στη Μέση Ανατολή. Μετά τις 7 Οκτώβρη πήγε στη Γάζα όπου δούλεψε για 43 μέρες στα νοσοκομεία Al-Ahli και Al-Shifa. Στην τελετή που έγινε την περασμένη Πέμπτη, δήλωσε ξανά «είμαι η φωνή αυτών που δεν δέχονται τη γενοκτονία και αυτών που ζητάνε να σταματήσουν οι αποστολές όπλων στο Ισραήλ». Θύμισε ότι κάποτε είχε εκλεγεί πρύτανης ο

ΓΛΑΣΚΩΒΗ Πρωτοπόροι στην αλληλεγγύη

Παλαιστίνιους». Μίλησε για τη σημερινή διεθνοιστική Γλασκώβη, πάντα μπροστά στην αλληλεγγύη. Ανέφερε επίσης τον Φρανζ Φάνον, τη Χάνα Άρεντ και τη Ρόζα Λούξεμπουργκ, και τελείωσε με τη γροθιά σηκωμένη, φωνάζοντας Hasta la victoria siempre!

Ο Αμπού Σιτά είχε κληθεί να μιλήσει την περασμένη Παρασκευή στη Γερμανία σ' ένα συνέδριο για την Παλαιστίνη, αλλά η αστυνομία δεν τον άφησε να μπει στη χώρα. Ακολούθησε το Σάββατο συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη γερμανική πρεσβεία στο Εδιμβούργο οργανωμένη από το Stop the War Coalition, το CND και τη Palestinian Solidarity Campaign και το SWP Σκωτίας.

A.B., εργαζόμενος στο πανεπιστήμιο της Γλασκώβης

16/3, Διεθνής Μέρα ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 13.550 ευρώ σκαρφάωσε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 5.200 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν την ενίσχυσή τους: Γιάννης Τ. 1000 ευρώ, από 100: Αποστόλης Α., Νατζίγιε Μ., Νάντια Σ και Αγγελος Σ, Μαρίζα Ψ., Θανάσης Κ., Διονύσης Π. Γιάννης Σ. 70, από 50: Παγώνα Θ., Γιώργος Ρ., Μαρία Μ., Μαρία Σ., Σπύρος Γ. Γιώργος Ρ. 45, από 40: Χρήστος Ζ., Βασιλική Κ., Κωνσταντίνος Μ. Από 30: Ηλίας Π., Ιωάννα Δ., Κρίστιαν Β., Μαρία Α., από 25: Βικτωρία Β., Ελσα Σ., Μαρίνα Δ., από 20: Λεωνίδα Β., Σοφία Β., Στέλλα Κ., Μήτσος Λ. 10.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από τις πόλεις και τις γειτονιές τους και έστειλαν Θεσσαλονίκη 1000, Βερολίνο 200, Περιστερί 285, Νίκαια 150, Χανιά 100, Ν. Ιωνία 100, Ικαρία 70, Ν. Ηράκλειο 60, Αγία Παρασκευή 60, Μαρούσι 50, Πατήσια 25.

Από τους εργατικούς χώρους: ΙΚΑ Ν. Ιωνίας 100, ΑΑΔΕ 200, Ευαγγελισμός 60, Αγία Ολγα 25, ΣΕΠΕ 3B 25, Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς 15, Δήμος Ηλιούπολης 12.

Τέλος ευχαριστούμε τους φίλους και τις φίλες, τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που έκοψαν την πρόσκλησή τους και παρακολούθησαν το επιτυχημένο μονοήμερο του ΣΕΚ για τα "100 χρόνια Λένιν".

Η «Εργατική Αλληλεγγύη» μέσα στις σχολές είναι ένα πολύ σπουδαίο και πολύτιμο εργαλείο, καθώς εκτός του ότι είναι ένας τρόπος αφιλοκέρχους ενημέρωσης για τις εξελίξεις και τα γεγονότα -αντίθετα με αυτό που δείχνουν οι ειδήσεις της προπαγάνδας- είναι επίσης ένα σημαντικό εργαλείο για την πολιτικοποίηση των φοιτητών, που έχουμε βγει σε όλες τις μάχες τους τελευταίους μήνες.

Στη μάχη για δωρεάν Παιδεία και Υγεία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση με τις συνεχόμενες καταλήψεις στις σχολές και τις απεργίες, στη μάχη για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο.

Βασισμένοι στα άρθρα της «Εργατικής Αλληλεγγύης» και στην επικαιρότητα κάνουμε πολιτικές συζητήσεις, κάτι που είναι βασικό για να προχωρήσει μπροστά το κίνημα και να κερδίσουμε όλες τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση. Οι φοιτητές ενώθηκαν σε όλους τους αγώνες με τους εργάτες και έδωσαν κάθε μάχη μαζί και αυτό θα συνεχίσει μέχρι τη νίκη. Η ενίσχυσή της για να μπορέσει να γίνει ακόμα καλύτερη είναι απαραίτητη.

Φωτεινή-Νουρ Μήτρου-Ζαντού
Φοιτήτρια Φιλοσοφικής Σχολής

Τα έξυπνα «τρίγωνα» από τη μύτη πιάνονται...

Η Νέα Δημοκρατία βρίσκεται στριμωγμένη. Αυτό έχει φτάσει πια να καταγράφεται και σε δημοσκοπήσεις, που δείχνουν τα ποσοστά της να πέφτουν με γρήγορους ρυθμούς. Μπροστά στην ογκούμενη κατακραυγή και τον κίνδυνο της ήττας στις Ευρωεκλογές, ο Μητσοτάκης αναγκάστηκε να «ανασχηματίσει» την ομάδα των συμβούλων του στο Μαξίμου. «Ο Βορίδης στο Μαξίμου θα πάρει το γραφείο του Σταύρου Παπασταύρου», μας ενημερώνει η Καθημερινή.

Και τι μας νοιάζει εμάς για τις καρέκλες στα πίσω γραφεία του Μαξίμου, θα μπορούσε να πει κανείς. Κι όμως είναι μια αλλαγή που σηματοδοτεί όχι μόνο την αγωνία της κυβέρνησης, αλλά μια στροφή στην τακτική της. Από τις απόπειρες να φορέσει «προοδευτικό» μανδύα, φτάνουμε στην ανάδειξη της ακροδεξιάς ατζέντας στο «επιτελικό κράτος» στο Μαξίμου.

Έχουν περάσει μόλις τρεις μήνες από τότε που ο Μητσοτάκης το έπαιζε διαφορετικός από τον Σαμαρά και τον Βορίδη που απείχαν από

την ψηφοφορία στη Βουλή για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Ήταν η φάση της «τριγωνοποίησης» όπου η Νέα Δημοκρατία προσπαθούσε να κερδίσει από την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Το κόμμα του «Πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», η κυβέρνηση με το χειρότερο ρεκόρ γυναικοκτονιών και συνολικά σεξιστικών επιθέσεων, προσπαθούσε να ρίξει στην πλάτη του ένα μανδύα «προστάτη» των δικαιωμάτων για τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα.

Ο Παπασταύρου ήταν, σύμφωνα πάλι με την Καθημερινή, εκείνος που φρόντιζε ώστε τα νομοσχέδια να είναι όσο γίνεται περισσότερο «τριγωνοποιημένα», να συνδυάζουν δηλαδή στοιχεία από την κεντροδεξιά και την κεντροαριστερή παράδοση. Υπηρετώντας τον Μητσοτάκη που «μελετά την τριγωνοποίηση από τότε που ήταν φοιτητής στο Χάρβαρντ τη δεκαετία του '90. Ο συνδυασμός αριστερών και δεξιών στοιχείων σε κάθε ακολουθούμενη πολιτική ήταν η απάντηση που έδωσαν ο Κλίντον και ο Μπλερ για να ανακτήσουν την εξουσία μετά την κυριαρχία της Θάτσερ και του Ρέιγκαν... Ο στόχος είναι η επίτευξη της μέγιστης δυνατής συναίνεσης και η αποδυνάμωση κάθε ενδεχόμενης εναλλακτικής πρότασης».

«Μείγμα» δεξιάς και ακροδεξιάς

Τώρα τη σκυτάλη παίρνει ο Βορίδης για να φροντίζει να στρίψει το «μείγμα» προς το συνδυασμό δεξιών και ακροδεξιών στοιχείων. Αυτό δεν προκύπτει μόνο από το παρελθόν του Βορίδη, από το πιο μακρινό μέχρι το πιο πρόσφατο, αλλά και από τις πραγματικές εξελίξεις. Η κυβέρνηση και συνολικά η Ευρωπαϊκή Ένωση πηγαίνει προς τις ευρωεκλογές έχοντας υιοθετήσει ένα Σύμφωνο Μετανάστευσης δανεισμένο από την ακροδεξιά. Η κυβέρνηση που έχει στις πλάτες της το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα με τους 600 νεκρούς της Πύλου, προχωράει σε σκλήρυνση αυτής της δολοφονικής πολιτικής.

Η εμπειρία από τις άλλες χώρες της Ευρώπης δείχνει ότι αυτή η τακτική όχι μόνο δεν ανακόπτει τις διαρροές της Δεξιάς προς την

ακροδεξιά, αλλά αντίθετα διευκολύνει την άνοδό της. Ο Μακρόν στη Γαλλία πέρασε τον ρατσιστικό νόμο Νταρμανέν που κλιμακώνει την καταστολή σε βάρος των μεταναστών και των προσφύγων και το μόνο που κατάφερε είναι να δυναμώσει την Λεπέν. Αντίστοιχα ισχύουν για την περσίωση της Γερμανίας και την άνοδο του AfD.

Τώρα είναι η ώρα για την Αριστερά να ξεσηκώσει την αντίσταση σε αυτή τη στροφή. Μαζικό είναι το οργισμένο ρεύμα που χρεώνει στον Μητσοτάκη και τους υπουργούς του την ευθύνη για τους νεκρούς των Τεμπών. Τώρα είναι η ώρα για να αναδείξουμε ότι στα Τέμπη και στην Πύλο έδρασαν οι ίδιοι δολοφόνοι και είναι αμετανόητοι.

Κι όμως, η αντιπολίτευση δεν σηκώνει το γάντι. Το ΠΑΣΟΚ μιλάει για την καταρράκωση του «κράτους δικαίου» από τις παρακολουθήσεις της ΕΥΠ σε βάρος του Ανδρουλάκη, αλλά οι εγκληματικές παραβιάσεις των δικαιωμάτων των προσφύγων λείπουν από αυτήν την καταγγελία. Ο Κασσελάκης διαμαρτύρεται ότι ο Μητσοτάκης στιγματίζει ως «ξενόφερτους» τους ομογενείς στο πρόσωπό του, αλλά δεν μπαίνει στον κόπο να αναδείξει πόσο κινδυνεύουν οι φτωχοί μετανάστες από μια κυβέρνηση που χρησιμοποιεί τον ρατσισμό ακόμη και απέναντι σε πλούσιους ομογενείς. Η ηγεσία του ΚΚΕ διεκδικεί το ρόλο της αριστερής αντιπολίτευσης, αλλά ούτε μια φορά δεν έχει κάνει τη σύνδεση ανάμεσα στα εγκλήματα των Τεμπών και της Πύλου.

Το βάρος πέφτει στην επαναστατική Αριστερά για να αναδείξει αυτά τα καθήκοντα και να δείξει το δρόμο για να τσακίσουμε και τη νέα πρόκληση του Μητσοτάκη και του Βορίδη. Μια νεολαία που ξεσήκωσε το κίνημα των καταλήψεων στα πανεπιστήμια, μια εργατική τάξη που βγαίνει σε μαζικές απεργίες έχει τη δύναμη και για να γκρεμίσει τον Μητσοτάκη και για να μην αφήσει κανένα Βελόπουλο να επωφεληθεί από την ακροδεξιά «τριγωνοποίηση» του Μαξίμου. Ελάτε να οργανώσουμε και αυτή τη μάχη μαζί.

GERMANIA

Οργή ενάντια στις απαγορεύσεις

«**Η** πρωτοβουλία για το συνέδριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο Βερολίνο ξεκίνησε πριν από μερικούς μήνες με τη στήριξη παλαιστινιακών οργανώσεων, της “Εβραϊκής Φωνής”, (διεθνής αντισιωνιστική οργάνωση Εβραίων) αρκετών οργανώσεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, μεταξύ των οποίων κομβικό ρόλο είχε η Revolutionäre Linke, του Diem 25 κ.α. Στόχος του συνεδρίου ήταν να συζητήσει την κατάσταση στην Παλαιστίνη και την ιστορία της αλλά και να καταγγείλει τη γερμανική κυβέρνηση ως συνένοχη σε όλα αυτά που συμβαίνουν.

Από την πρώτη στιγμή αντιμετώπισε μια απίστευτη εκστρατεία αρνητικής προπαγάνδας από τα ΜΜΕ ότι στο συνέδριο θέλουν να μαζευτούν οι “αντισημίτες”. Όσο πλησίαζε η ημερομηνία του συνεδρίου άρχισαν να μπαίνουν σε λειτουργία και άλλα μέσα. Λίγες μόλις εβδομάδες πριν, κι ενώ η «Εβραϊκή Φωνή» είχε βάλει στη διάθεση του συνεδρίου τον τραπεζικό της λογαριασμό για όλες τις απαραίτητες συναλλαγές, η τράπεζα μπλόκαρε τον λογαριασμό με διάφορες γραφειοκρατικές δικαιολογίες αλλά ήταν προφανές ότι ακολουθούσε άνωθεν εντολές. Το πιο εξοργιστικό ήταν ότι ανάμεσα στα χαρτιά που ζήτησε ήταν

και ένας πλήρης κατάλογος των μελών της οργάνωσης!

Σιγά-σιγά άρχισε να διαμορφώνεται ένα πολεμικό κλίμα. Πολιτικοί στο Βερολίνο, μια ανίερη συμμαχία που διαπερνούσε όλο το πολιτικό φάσμα άρχισαν να λένε ότι “δεν θα ανεχτούν αυτό το συνέδριο”, νεολαίες κομμάτων απειλήσαν με “αντισυγκεντρώσεις”, ακόμη και στελέχη του Die Linke υπέγραψαν ενάντια στο συνέδριο.

Την Παρασκευή, πρώτη μέρα του συνεδρίου η αστυνομία περικύκλωσε τον χώρο ενημερώνοντας ποια συνθήματα απαγορεύονται. Χρησιμοποίησε το επιχειρήμα ότι ο χώρος δεν ενδείκνυται για τόσα πολλά άτομα για να περιορίσει τον αριθμό των συμμετεχόντων στους 250 ανά μέρα, έβαλε την πυροσβεστική και το υγειονομικό να καθυστερήσουν την έναρξη του συνεδρίου. Τελικά το συνέδριο άρχισε με δύο ώρες καθυστέρηση και με παρουσία της αστυνομίας με πλήρη εξοπλισμό.

Ξεκίνησε με την παρέμβαση μέσω skype ενός ηλικιωμένου Παλαιστίνιου, ο οποίος θεωρήθηκε “αντισημίτης” από τις γερμανικές αρχές. Η αστυνομία έκλεισε το λάιβ στρίμινγκ, κατέβασε μερικώς το ρεύμα και διέκοψε τη σύνδεση. Όταν στη συνέχεια μίλησε μια αμερικανίδα παλαιστινιακής καταγωγής, λέγοντας ότι αυτά που συμβαίνουν

στην Παλαιστίνη μπορούν να συγκριθούν μόνο με αυτά που έγιναν στην Ρουάντα ή τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο, η αστυνομία παρενέβη ανακοινώνοντας ότι το συνέδριο ακυρώνεται. Ακολούθησαν συλλήψεις συμμετεχόντων μεταξύ των οποίων και μέλη της Εβραϊκής Φωνής. Απαγορεύτηκε επίσης η είσοδος στη Γερμανία σε Βρετανο-Παλαιστίνιο χειρουργό όπως και στον Βαρουφάκη για να παρέμβουν στο συνέδριο.

Όλα αυτά προκάλεσαν τεράστια οργή, καλέστηκε άμεσα πορεία για την επόμενη μέρα το Σάββατο, που ήταν μαζική με τη συμμετοχή 5-6.000 ανθρώπων. Οι διοργανωτές της συγκέντρωσης έδωσαν συνέντευξη Τύπου παρουσία δικηγόρων που συμμετείχαν στο συνέδριο καταρρίπτοντας ένα προς ένα τα γελοία επιχειρήματα του γερμανικού κράτους αποδεικνύοντας ότι η ακύρωση του δεν έχει καμιά απολύτως νομική, όπως δεν έχει και πολιτική, βάση.

Όλα όσα έγιναν, προκάλεσαν οργή στους διοργανωτές αλλά και απορίες μέσα στη γερμανική κοινωνία. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το κίνημα υποστήριξης στην Παλαιστίνη έχει πεισώσει και θα ακολουθήσουν επιπλέον δράσεις στο επόμενο διάστημα.

Λευτέρης Αραμπατζής,
Revolutionäre Linke

Μπορεί να γίνει μπούμερανγκ

Το κυνήγι μαγισσών στο όνομα της «καταπολέμησης του αντισημιτισμού» χτύπησε κόκκινο την περασμένη εβδομάδα στη Γερμανία. Αλλά η πολιτική της επιβολής της «ορθής άποψης» με τα γκλόμπ και τα δικαστήρια απειλεί να γυρίσει μπούμερανγκ όχι μόνο για την ίδια την κυβέρνηση του Όλαφ Σολτς αλλά και για ολόκληρο το πολιτικό σύστημα της Γερμανίας. Για τρεις κυρίως λόγους.

Ο πρώτος είναι τα ίδια τα δεδομένα του «πολέμου» - όπως υποκριτικά ονομάζουν τα φιλο-ισραηλινά ΜΜΕ την γενοκτονία στη Γάζα. Ακόμα και αυτοί που θεωρούν τρομοκρατική οργάνωση την Χαμάς είναι αναγκασμένοι να παραδεχτούν ότι η απάντηση του Ισραήλ είναι τουλάχιστον «ασύμμετρη». Δεν υπάρχει κανένα μέτρο σύγκρισης ανάμεσα στον αριθμό των νεκρών της επίθεσης της 7ης Οκτώβρη και των Παλαιστίνιων που έχουν σκοτωθεί από την δράση των ισραηλινών στρατευμάτων στην Λωρίδα της Γάζας. Ούτε ο λιμός μπορεί να κρυφτεί. Ούτε οι δολοφονικές επιθέσεις του ισραηλινού στρατού σε βάρος του προσωπικού των ανθρωπιστικών οργανώσεων.

Ο δεύτερος είναι οι εγγενείς αδυναμίες της καταστολής. Ανάμεσα στα θύματα των αντι-παλαιστινιακών διώξεων της γερμανικής κυβέρνησης είναι και οργανώσεις Εβραίων. Στις 27 Μαρτίου η οργάνωση «Εβραϊκή Φωνή για μια δίκαιη ειρήνη στη Μέση Ανατολή» κατήγγειλε: «Το 2024, εβραϊκά χρήματα κατάσχονται για μια ακόμα φορά από μια γερμανική τράπεζα». Η οργάνωση στην ανακοίνωσή της συνδέει με αυτόν τον τρόπο, εμμέσως, την πολιτική του Σολτς με την πολιτική της «αρειοποίησης» των ναζι.

Ανάμεσα στους συνέδρους που εκδίωξε η αστυνομία από το «Παλαιστινιακό Συνέδριο» του Βερολίνου ήταν και πολλοί Εβραίοι - τους οποίους η αστυνομία και η κυβέρνηση χωρίς κανέναν διαταγμό χαρακτηρίζουν «αντισημίτες». Αυτή η «υπερβολή» έχει προκαλέσει δυσφορία ακόμα στα ίδια τα στήριγμα της κυβέρνησης. «Θα πρέπει να συζητάς με τους ανθρώπους που δεν συμφωνείς, όχι να

προσπαθείς να καταστείλεις την συζήτηση» έγραψε ο Μέρν Μέντελ. Ποιος είναι ο Μέντελ; Είναι ισραηλινός ακαδημαϊκός και διευθυντής αυτή την περίοδο του Κέντρου «Άννα Φρανκ» της Φρανκφούρτης.

Ο τρίτος - και πιο σημαντικός - λόγος είναι ότι, παρά τις διώξεις και την καταστολή χιλιάδες άνθρωποι συνεχίζουν να κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις φορώντας τις απαγορευμένες παλαιστινιακές μαντίλες, ανεμίζοντας παλαιστινιακές σημαίες και κρατώντας πανό με την επίσης απαγορευμένη επιγραφή «από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα η Παλαιστίνη θα ελευθερωθεί».

Τον Μάρτιο «αναρχικοί» έβαψαν με κόκκινες μπογιές την πρόσοψη των γραφείων της ThyssenKrupp Marine Systems (TKMS), της εταιρίας που έχει κατασκευάσει τέσσερις κορβέτες τύπου «Sa’ar 6» για το ισραηλινό ναυτικό, συνολικού προϋπολογισμού 2,2 δις δολαρίων και του «Γερμανικού Συνδέσμου Βιομηχανιών Άμυνας και Ασφάλειας» (στεγάζονται στο ίδιο κτίριο).

Στο «Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου» οι διαμαρτυρίες, φοιτητών και εκπαιδευτικού προσωπικού, ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα δεν έχουν σταματήσει. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση αντιμετωπίζει μια «εξεγερση από τα μέσα». Σύμφωνα με τη Deutsche Welle η κυβέρνηση έχει δεχτεί μια επιστολή υπογεγραμμένη από εκατοντάδες υπαλλήλους τους δημοσίου που προειδοποιούν την κυβέρνηση ότι η στήριξη του Ισραήλ είναι παράνομη. «Το Ισραήλ διαπράττει εγκλήματα στη Γάζα που έρχονται σε ξεκάθαρη αντίθεση με το διεθνές δίκαιο και το γερμανικό Σύνταγμα της. Ως εκ τούτου, είναι καθήκον μας ως ομοσπονδιακοί υπάλληλοι να επικρίνουμε αυτήν την πολιτική της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και να της υπενθυμίσουμε ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πρέπει να τηρεί αυστηρά το Σύνταγμα και το διεθνές δίκαιο».

Σωτήρης Κοντογιάννης

Εκδηλώσεις

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ «Δεν σταματάμε»

Εκδήλωση αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό οργανώσε το «Φυσάει Κόντρα στην Αγ. Παρασκευή» το Σάββατο 13/4 στο Δημαρχείο, με τη συμμετοχή δεκάδων συναγωνιστών/τριών. Ομιλητές ήταν οι Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, ο Νίκος Κοσματόπουλος, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Βηρυτού, η Ελένη Παγκαλιά, δημοσιογράφος, ο Σωτήρης Λαπιέρης από το BDS Ελλάδος και Γιάννης Σηφακάκης από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Ο Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε μίλησε για το δράμα του Παλαιστινιακού λαού και για τις θηριωδίες του Ισραηλινού κράτους, ενώ στη συνέχεια αναφέρθηκε στη δύναμη της αντίστασης και τον αγώνα ενάντια στην Ισραηλινή κατοχή. Ο Νίκος Κοσματόπουλος εξήγησε τις γεωπολιτικές ισορροπίες στο σήμερα, το πως αναδύθηκε ο σιωνισμός και τον ρόλο του Ισραήλ ως εργαλείο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων από την ίδρυσή του. Η Ελένη Παγκαλιά μας θύμισε τον ρόλο της κυρίαρχης προπαγάνδας υπέρ του Ισραήλ και την καθημερινότητα που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι. Ο Σωτήρης Λαπιέρης έφερε παραδείγματα της πολύμορφης ελληνικής εμπλοκής στο πλευρό του Ισραήλ, αλλά και μορφών αντίστασης πέραν του κινηματικού με στόχο την απονομιμοποίηση του Ισραηλινού apartheid. Ο Γιάννης Σηφακάκης αναφέρθηκε στη δύναμη της Παλαιστινιακής αντίστασης και τις μεγάλες κινητοποιήσεις παγκοσμίως που έχουν πετύχει την απομόνωση και υποχώρηση του κράτους του Ισραήλ. Μίλησε επίσης για τη στήριξη που κερδίζει η λύση για ένα ενιαίο Παλαιστινιακό κράτος και τόνισε τη σύνδεση του αγώνα στο πλευρό των παλαιστίνιων με τα υπόλοιπα κινήματα, θυμίζοντας το επόμενο ραντεβού στην πανεργατική απεργία στις 17/4.

Δεν σταματάμε να μιλάμε και να παλεύουμε για το δίκιο του παλαιστινιακού λαού, ή όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Μοχάμεντ, «για το δικαίωμα των Παλαιστίνιων να έχουν ταυτότητα». Για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο.

Νίκος Τουρνάς,
πυρήνας ΣΕΚ Αγ. Παρασκευής

Τι σε ώθησε να πάρεις την απόφαση να συμμετέχεις στο ψηφοδέλτιο της ANTAPEYA-Ανατρεπική Συνεργασία στις ευρωεκλογές;

Καταρχάς το ποιος το πρότεινε. Γνωρίζω τους ανθρώπους της εδώ και πάρα πολλά χρόνια και έχουμε συνεργαστεί μαζί στους αγώνες. Από την εποχή του αντιπολεμικού κινήματος ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ πριν από 20 χρόνια, όταν πρωτοήρθα στην Ελλάδα μέχρι τις τωρινές κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη έχουμε βρεθεί πολλές φορές μαζί στους δρόμους να διαδηλώνουμε ενάντια στον πόλεμο και για την ελευθερία του Παλαιστινιακού λαού. Όλο αυτό το εξάμηνο οργανώναμε μαζί με την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο δράσεις για την Παλαιστίνη. Δουλέψαμε μαζί στον αγώνα για την Απεργιακή 8 Μάρτη, στην συγκέντρωση των συνδικάτων τη μέρα της Γυναίκας, στις αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ, τη Διεθνή Μέρα Δράσης κατά του ρατσισμού στις 16 Μάρτη, βρεθήκαμε μαζί στις απεργίες των συνδικάτων.

Δεύτερο, έχει σημασία να σταλεί ένα μήνυμα στις ευρωεκλογές για όλα αυτά τα ζητήματα. Υπάρχει μια διάσταση στις περισσότερες χώρες της ΕΕ ανάμεσα στο τι λέει ο κόσμος και τι κάνουν οι κυβερνήσεις. Για την Παλαιστίνη, αυτό που ένοιωσα από την πρώτη μέρα που ήρθα στην Ελλάδα στην επαφή μου με τον κόσμο, είναι ότι στέκεται αλληλέγγυος στον αγώνα μας. Αλλά όλα αυτά τα χρόνια είδα την στάση των κυβερνήσεων να μετατοπίζεται, να μην προσπαθούν καν να κρατήσουν τις ισορροπίες και να συντάσσονται όλο και περισσότερο με το Ισραήλ με αποκορύφωμα τη στάση της τωρινής κυβέρνησης. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στην πρώτη φάση του πολέμου στην Γάζα όταν έβαλαν την ισραηλινή σημαία στην Βουλή, αναπαράγοντας, όπως και τα ΜΜΕ, όλη την ισραηλινή προπαγάνδα. Σαν η ιστορία να ξεκίνησε στις 7 Οκτώβρη, χωρίς να πουν έστω και μια κουβέντα για το τι οδήγησε σε αυτή, να αναφερθούν στα εγκλήματα που κάνει το κράτος του Ισραήλ όλα αυτά τα χρόνια. Πιστεύω ότι και στο ευρωκοινοβούλιο χρειάζεται να φτάσει η φωνή των ανθρώπων που ζητάνε δικαιοσύνη.

Όχι μόνο για την Παλαιστίνη αλλά και για πολλά άλλα ζητήματα. Είμαι πολίτης αυτής της χώρας και όπως όλοι μας, ζω τις συνέπειες του τι έχει σημαίνει η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού. Λένε ότι πάει καλύτερα η οικονομία, αλλά όταν μιλάνε για οικονομία, εννοούν τα μονοπώλια. Χρειάζεται να παλέψουμε για μια κοινωνία που να είναι δίκαιη για τους εργαζόμενους, μέσα στην οποία ο καθένας να μπορεί να ζει με αξιοπρέπεια, που θα εξασφαλίζει ένα μέλλον για τα παιδιά μας. Το κράτος πρόνοιας, η Υγεία, η Παιδεία χτυπιούνται από τις πολιτικές της λιτότητας και τις ιδιωτικοποιήσεις από ένα μοντέλο που απέτυχε, π.χ. στην Βρετανία. Η λιτότητα που ξεκίνησε την προηγούμενη δεκαετία με τα μνημόνια ακόμη συνεχίζεται, δεν έχει τελειώσει. Είδαμε την στάση της ΕΕ τα προηγούμενα χρόνια, όταν οι ζωές των εργαζομένων, των ελεύθερων επαγγελματιών καταστρέφονταν από την κρίση. Είδαμε το 2015 πώς απάντησε η ΕΕ σε αυτόν τον κόσμο με εκβιασμούς, με απειλές και τρομοκρατία, χρησιμοποιώντας τις τράπεζες.

Το ζήτημα του σεξισμού είναι επίσης ιδιαίτερα σημαντικό με όλα αυτά που βλέπουμε να γίνονται σήμερα στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Το θέμα έχει ανοίξει, ο κόσμος πλέον

Η Σάχη Σάουα (στη μέση) στην Απεργιακή 8 Μάρτη. Φωτό: Λένα Βερόδε

ΣΑΛΜΑ ΣΑΟΥΑ

Μαζί για Δεύτερη Παλαιστίνη

μιλάει γι' αυτό, οι γυναίκες καταγγέλλουν τη βία, διεκδικούν. Αλλά χρειάζεται να γίνει πολύ δουλειά πάνω στο θέμα. Χρειάζεται να παλέψουμε για την ανασύσταση του κράτους πρόνοιας και των υπηρεσιών που υποστηρίζουν τις γυναίκες και έχουν διαλύσει οι πολιτικές που προτιμάνε να δίνουν λεφτά για όπλα παρά για αυτές τις ανάγκες.

Από την άλλη δεν θέλουν τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Σε λίγες εβδομάδες κλείνουμε ένα χρόνο από το ναυάγιο της Πύλου. Ας λύσουν πρώτα το ζήτημα των πολέμων, στο Αφγανιστάν, στο Σουδάν, όπου συμμετέχουν, ας λύσουν το πρόβλημα της φτώχειας που σε πολλές χώρες οι άνθρωποι δεν έχουν να φάνε. Πού να πάνε αυτοί οι άνθρωποι; Δείτε τι κάνουν τώρα όπου το Ισραήλ που είναι σύμμαχος τους δολοφονεί μαζικά τον πληθυσμό στην Γάζα και θέλει να διώξει τους Παλαιστίνους από τη γη τους.

Η ΕΕ υποστηρίζει ότι είναι υπέρ του δικαιώματος των Παλαιστινίων να έχουν δικό τους κράτος, υπέρ της λύσης των δύο κρατών. Ποια είναι η δική σου άποψη;

Χώρες της ΕΕ συμμετείχαν στις συμφωνίες του Όσλο, λέγοντας ότι θα στηρίξουν και την ύπαρξη παλαιστινιακού κράτους -δίνοντας βέβαια στους Παλαιστίνους μόνο το 20% από τα εδάφη που τους έδινε η αρχική απόφαση των Ηνωμένων Εθνών για δύο κράτη και αποτέλεσε την απαρχή της κατοχής. Η Παλαιστινιακή Αρχή είπε ok, να συμφωνήσουμε σε αυτό αλλά

τι ακολούθησε; Ένα κράτος που δεν είχε σύνορα, που ακόμη και ο πρόεδρος για να πάει από την Δυτική Όχθη στην Γάζα έπρεπε να πάρει ειδική άδεια. Τι κράτος είναι αυτό; Στην πράξη άφηναν το Ισραήλ να συνεχίζει στο φουλ τους εποικισμούς και την αφόρητη καταπίεση των Παλαιστίνων σαν δύναμη κατοχής, να κάνει αποκλεισμούς. Τα τσεκ πόντ του ισραηλινού στρατού που παλαιότερα υπήρχαν μόνο στις μεγάλες πόλεις, τώρα είναι και στα χωριά. Είναι ένα απαρχαίντ.

Στις εκλογές που είχαν γίνει στην Παλαιστίνη, οι ευρωπαϊκές χώρες είχαν παρατηρητές, είδαν ότι αυτές έγιναν κανονικά, χωρίς τίποτε το παράνομο, αλλά μετά επειδή δεν τους άρεσε το αποτέλεσμα στην Γάζα, άλλαξαν στάση και ο κάθε λαός πρέπει να ψηφίζει με βάση τα δικά τους κριτήρια και συμφέροντα.

Με αυτή τη στήριξη το Ισραήλ επιδιώκει σήμερα ένα δικό του κράτος από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο χωρίς Παλαιστίνους, είναι ένα κράτος που θέλει συνεχώς να επεκτείνεται. Εγώ πιστεύω, όσο μακρινό και να φαίνεται αυτό τώρα, ότι η μόνη λύση μπορεί να είναι ένα παλαιστινιακό κράτος και να ζήσουν εκεί όσοι θέλουν να μείνουν ανεξαρτήτων θρησκείας, μουσουλμάνοι, εβραίοι ή χριστιανοί, αλλά έχοντας όλοι ίσα δικαιώματα, όπως είδαμε να γίνεται στη Ν. Αφρική. Και είναι πολύ σημαντικό αυτό που έγινε στο Διεθνές Δικαστήριο με τη Ν. Αφρική να ανοίγει το ζήτημα νομικά μαζεύοντας τόσο υλικό και δείχνοντας σε όλο τον κόσμο την γενοκτονία που διαπράττεται εναντίον των Παλαιστίνων.

Κατάγεσαι από την Γάζα. Ποια είναι η δική σου εμπειρία και ποies οι εικόνες που σου μεταφέρουν οι φίλοι και οι συγγενείς από την κατάσταση εκεί;

Εγώ γεννήθηκα στο Κουβέιτ, όπου πήγαν οι γονείς μου μετά το 1948 επειδή υπήρχαν ευκαιρίες για δουλειά. Επιστρέψαμε στην Γάζα μετά το 1967 όταν ήταν υπό κατοχή. Πήγα σχολείο στην Ιερουσαλήμ, μεγάλωσα με τον ισραηλινό στρατό κατοχής να κυνηγάει τους συμμαθητές μου κάθε φορά που πήγαιναν να διαδηλώσουν ή να σηκώσουν την παλαιστινιακή σημαία. Μετά πήγα στην Αίγυπτο για σπουδές, δούλεψα εκεί, γύρισα ξανά στην Γάζα και

Ξαναέφυγα για τη Νέα Υόρκη όπου πήρα υποτροφία και έκανα το μάστερ μου. Στη συνέχεια πήγα Αγγλία για διδακτορικό, στα οικονομικά, διοίκηση και κοινωνική πολιτική. Στη Νέα Υόρκη γνώρισα έναν Έλληνα, ήρθα εδώ στην Ελλάδα όπου ζω στην Αθήνα με την κόρη μου και εργάζομαι στο ΔΣΑ. Η οικογένειά μου έχει πολιτική παράδοση, η μητέρα μου ήταν βουλευτρια στην Γάζα, ο πατέρας μου ήταν δήμαρχος στην Γάζα.

Είναι μια μεγάλη οικογένεια και μέσα σε αυτούς τους έξι μήνες έχουμε χάσει πάνω από 100 άτομα, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους. Άλλοι σκοτώθηκαν μέσα στα σπίτια τους, άλλοι στο δρόμο αφού τους διέταξαν. Ατελείωτες εικόνες καταστροφής. Το σπίτι μας καταστράφηκε το 2014 από επίθεση του ισραηλινού στρατού, φτιάξαμε άλλο. Η πολυκατοικία που έμενε η αδελφή μου καταστράφηκε φέτος. Το πατρικό μου χρησιμοποιήθηκε από τον ισραηλινό στρατό που το λεηλάτησε. Παίρνουν ό,τι πράγματα αξίας βρίσκουν, καταστρέφουν τα υπόλοιπα κι εξευτελίζουν τους Παλαιστίνους με στόχο να τσακίσουν την αξιοπρέπιά τους. Αλλά είναι η δική τους αξιοπρέπεια που εξευτελίζεται.

Ο κόσμος στην Γάζα το περίμενε αυτό που συμβαίνει. Ούτε ως ή άλλως, όλα τα προηγούμενα χρόνια το Ισραήλ βομβάρδιζε σε πυκνά χρονικά διαστήματα, διάφορους «στόχους» εδώ κι εκεί. Μίλαγες με τα παιδιά και ήξεραν να ξεχωρίζουν τα ισραηλινά μαχητικά από το θόρυβο που κάνουν. Τώρα βομβαρδίζει με τανκς και αεροπλάνα με μοναδικό στόχο να ισοπεδώσει την Γάζα, να σβήσει από το χάρτη ό,τι φτιάχτηκε αυτά τα χρόνια, χωρίς να σέβεται τίποτε, πανεπιστήμια, νοσοκομεία, χώρους λατρείας, νεκροταφεία. Και οι Παλαιστίνιοι να εξαφανιστούν, να πεθάνουν από τις βόμβες, την πείνα, τις αρρώστιες, την έλλειψη νερού ή να φύγουν. Αλλά παρόλα αυτά η αντίσταση δεν σταματάει. Και τώρα ο Νετανιάχου βρίσκεται σε κρίση βρίσκοντας σαν μόνη διέξοδο να επεκτείνει τον πόλεμο σε όλη τη Μ. Ανατολή βομβαρδίζοντας την πρεσβεία του Ιράν στην Δαμασκό.

Βρίσκετε ανταπόκριση σε αυτόν τον αγώνα;

Η κατακραυγή μεγαλώνει διεθνώς. Δες τι γίνεται στις ΗΠΑ, όπου ο κόσμος αντιδρά σε αυτό το εγκλημα σε βαθμό που δεν έχει γίνει ποτέ στο παρελθόν, τα πράγματα αλλάζουν. Εδώ στην Ελλάδα, με την Παλαιστινιακή Παροικία, στην οποία είμαι υπεύθυνη στον τομέα του Πολιτισμού, μαζί με την Συμμαχία και άλλες οργανώσεις και κόμματα ξεκινήσαμε με πορείες και διαδηλώσεις και με βασικό στόχο να ενημερώσουμε τον κόσμο ενάντια στην προπαγάνδα.

Συναντήσαμε τεράστια ανταπόκριση. Μας καλούν από άκρη σε άκρη σε όλη την Ελλάδα σε εκδηλώσεις που γίνονται σε αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Κάνουμε την προσπάθεια να συγκεντρώσουμε χρήματα για ένα ασθενοφόρο και πράγματα που έχει ανάγκη ο κόσμος στην Γάζα με την ελπίδα ότι θα καταφέρουν να φτάσουν εκεί αν ανοίξουν στα σύνορα. Ο κόσμος στην Γάζα θα γυρίσει στα σπίτια του, παρότι κατεστραμμένα, δεν θέλει να εγκαταλείψει τον τόπο του, και θα χρειαστεί τεράστια στήριξη. Αλλά το πρώτο πράγμα είναι να σταματήσει αυτός ο πόλεμος.

Η Σάχη Σάουα μίλησε στον Γιώργο Πίττα

Με τη φασιστική τρομοκρατία που επιχειρήσαν να επιβάλουν οι χρυσαυγίτες στη Νίκαια το 2011-13, πριν φτάσουν στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ξεκίνησε το Εφετείο της εγκληματικής οργάνωσης την Τετάρτη 10 Απρίλη (84η δικάσιμος). Η δράση της τοπικής «πρότυπο», όπως την αποκαλούσαν τόσο η ηγεσία της ναζιστικής συμμορίας όσο και αναμετάξυ τους τα μέλη των ταγμάτων εφόδου πανελλαδικά, συνδύαζε στρατιωτικές παρελάσεις και συσσώτια «μόνο για Έλληνες» με απανωτές επιθέσεις κατά μεταναστών σε όλη την πόλη.

«Η Χρυσή Αυγή προσπαθούσε να φορτώσει στους μετανάστες όλα τα προβλήματα της κρίσης», ξεκίνησε την κατάθεσή του ο Γιώργος Ιωακείμης, τότε δήμαρχος Νίκαιας-Ρέντη, μιλώντας για την οικονομικοπολιτική συγκυρία που προσπάθησε η οργάνωση να εκμεταλλευτεί. «Υπήρχε ένα συγκεκριμένο δίκτυο για να στηθεί», συνέχισε. «Είχε στα γραφεία της απέξω ανθρώπους με στολές παραλλαγής ή μαύρα που προκαλούσαν φόβο. Έκαναν παρέλαση έξω από το Δημαρχείο και φώναζαν “Αίμα-Τιμή-Χρυσή Αυγή”. Ξεκίνησαν τις διανομές φαγητού χωρίς άδεια από το δήμο. Την ημέρα της δολοφονίας Φύσσα είχαμε πάρει απόφαση στο δημοτικό συμβούλιο να μην τους δώσουμε άδεια για συγκέντρωση και διανομή. Νομίζω ότι η Νίκαια και το Πέραμα ήταν ιδανικές περιοχές γι’ αυτούς».

Απαντώντας στις ερωτήσεις της έδρας, ο μάρτυρας τόνισε για τις διανομές τροφίμων ότι «μοίραζαν μόνο σε Έλληνες, τους ρωτούσαν τα στοιχεία τους» και για τον Λαγό πως «η περιρρέουσα ατμόσφαιρα ήταν ότι αυτός κανόνιζε τα πάντα». Για τις ρατσιστικές επιθέσεις είπε ότι «μεγεθύνθηκαν με την κρίση» και σταμάτησαν «το '13, μετά τη δολοφονία Φύσσα» όταν «έκλεισαν και τα γραφεία τους, δεν υπήρχε πια πεζή περιπολία, δεν τους βλέπαμε». Για την αστυνομία ενημέρωσε πως «είχαμε ζητήσει μεγαλύτερη επιτήρηση και προσοχή, μας είπαν “το έχουμε στο νου μας”, κατά την άποψή μου η αστυνομία εδώ και χρόνια δεν επιτελεί τον ρόλο της». Ενώ μίλησε και για τον Κορκοβίλη, καταδικασμένο πρωτόδικα σε εννιά χρόνια κάθειρξη για συνέργεια στη δολοφονία Φύσσα και ένταξη στην εγκληματική οργάνωση, ο οποίος εργαζόταν στον δήμο ως οδηγός απορριμματοφόρου.

Ότι στόχος της Χρυσής Αυγής ήταν να τσακίσει μια ιστορικά προφυγική πόλη με ισχυρή Αριστερά, έγινε φανερό από τον μάρτυρα μέσα από τις ερωτήσεις της Πολιτικής Αγωγής. «Ήταν ξεχωριστή η Νίκαια για να περάσεις τον τσαμπουκά και τη μαγκιά στην Αριστερά. Πού θα τα περάσεις, στο Κολωνάκι;», «Ο Φύσσας πέρναγε το πνεύμα “δεν φοβάμαι”, που αυτό ακριβώς ήθελε να κά-

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α.

Η τοπική «πρότυπο» των «απογόνων» των ναζί

Αντιφασιστική διαδήλωση στη Νίκαια τον Ιούνιο 2013. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

νει η ΧΑ. Νομίζω λοιπόν ότι δεν ήταν τυχαίο το περιστατικό», «Είχαμε επιθέσεις σε μετανάστες, σε σπίτια, σε μαγαζιά, σε λεωφορεία... αυξάνονται μετά την είσοδο στη Βουλή, που τους δίνει μια αίσθηση δύναμης», «[Τους αποκαλέσαμε “απογόνους των ναζί” στο ψήφισμα] γιατί αυτή ήταν η αίσθηση που έδιναν και ταίριαζε με αυτά που είδα εγώ με τις παρελάσεις σε στρατιωτικό σχηματισμό, παραλλαγές κλπ», ήταν κάποιες από τις χαρακτηριστικές φράσεις του.

Στήριξη

Μερικές από τις πιο «εμβληματικές» χρυσαυγίτικες επιθέσεις το 2008-09, με την έννοια του κομβικού ρόλου τους στην αναβάθμιση της δράσης της οργάνωσης τα επόμενα χρόνια, έφερε στο δικαστήριο ο **Θανάσης Κούρκουλας** στην κατάθεσή του την ίδια μέρα. Από όλα όσα είπε, δεν έμεινε καμιά αμφιβολία ότι αυτή η «αναβάθμιση» βέβαια δεν θα μπορούσε να γίνει δυνατή χωρίς την απόλυτη στήριξη και κάλυψη του κρατικού μηχανισμού και συγκεκριμένα της αστυνομίας.

Εκπαιδευτικός, εθελοντής στο Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών και μέλος της Κίνησης Απελάστε τον Ρατσισμό (ΚΑΡ), ο μάρτυρας ξεκίνησε από τη ναζιστική φέεστα της οργάνωσης στις 2/2/08 στην επέτειο των Ιμίων που τότε ακόμα γίνονταν στην πλατεία Κολοκοτρώνη. Όπως περιέγραψε αναλυτικότερα, μια σειρά σωματεία και φορείς είχαν καλέσει αντιφασιστική συγκέντρωση στην ίδια πλατεία ώρες πριν το χρυσαυγίτικο κάλεσμα. Ωστόσο, όταν κατάλαβαν ότι φασίστες «με ρόπαλα μεγάλου πάχους, κράνη, ασπίδες, αρβύλες, στρατιωτικό εξοπλισμό» είχαν καταλάβει το χώρο από το προηγούμενο

βράδυ με την ανοχή της αστυνομίας, κάποιοι συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κλαυθμώνος. Αυτό που ακολούθησε ήταν επίθεση εναντίον τους από τους χρυσαυγίτες.

«Κινήθηκαν τρέχοντας στη Σταδίου με τα ΜΑΤ δίπλα τους προς τα πάνω μας», περιέγραψε. «Τα ΜΑΤ σταμάτησαν, αυτοί συνέχισαν, ξυλοκόπησαν κάποιους, μαχαίρωσαν έναν. Ήταν η πρώτη φορά που το κατέγραψαν και σε βίντεο με δήλωση ότι “και μέρα μεσημέρι εμείς μπορούμε να εξαφανίσουμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους”. Ήταν κομβικό στη δράση τους, εγκαινίασε σειρά ενεργειών στη συνέχεια στο φως της μέρας. Επίσης για πρώτη φορά η αστυνομία δεν έκανε ό,τι συνήθως, δηλαδή να μπει ανάμεσα και να τους σταματήσει ως όφειλε».

Η επίθεση στις 9/5/09 στο εγκαταλελειμμένο παλιό Εφετείο στην Σωκράτους, όπου είχαν βρει καταφύγιο πρόσφυγες και μετανάστες, ήταν το δεύτερο περιστατικό για το οποίο μίλησε. Το κτίριο, που βρισκόταν απέναντι από τα παλιά κεντρικά γραφεία της Χρυσής Αυγής, είχε μπει στο στόχαστρο των ναζί, που εκείνη τη μέρα κάλεσαν συγκέντρωση επιτροπής “αγανακτισμένων” κατοίκων με συμμετοχή και καθοδήγηση στελεχών της και σύνθημα “έξω οι λαθρομετανάστες”. «Η συγκέντρωση έγινε στην Ομόνοια, παρόντες Μιχαλολιάκος, Λαγός και νομίζω Κασιδιάρης και Παναγιώταρος -τους δυο πρώτους τους είδα με τα μάτια μου», είπε. Παρά τη δημοσιότητα που είχε δοθεί από τις αντιρατσιστικές συλλογικότητες με προειδοποιήσεις για πιθανή επίθεση, τα ΜΑΤ «συνόδεψαν» τη χρυσαυγίτικη στρατιωτική παρέλαση από την Ομόνοια στο Εφετείο.

«Με επικεφαλής τον Λαγό και πα-

ρουσία Μιχαλολιάκου επιχειρούν να μπουκώσουν στο Εφετείο πηδώντας τα κάγκελα. Τα ΜΑΤ παρών. Πετάνε μέσα πέτρες και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης που δεν επιτρέπονται, μάλιστα ένας δημοσιογράφος έχασε την ακοή του από το ένα αυτί. Όταν δεν κατάφεραν να μπουκώσουν, προσπάθησαν από ένα στενάκι. Τότε απάντησαν και οι από μέσα πετώντας διάφορα. Υπήρξαν τραυματισμοί μεταναστών στους γύρω δρόμους, κλήσεις στο ΕΚΑΒ», περιέγραψε.

Καθώς τα γραφεία της ΚΑΡ βρίσκονταν την επίμαχη περίοδο στον Άγιο Παντελεήμονα, ο μάρτυρας ήταν αυτόπτης σειράς ρατσιστικών συγκεντρώσεων και επιθέσεων της Χρυσής Αυγής και σε αυτή την περιοχή. Τις παρουσίασε όλες το ίδιο αναλυτικά στο δικαστήριο με ημερομηνίες, διευθύνσεις, ονόματα: εμπρησμοί μαγαζιών και τζαμιών, ξυλοδαρμοί και μαχαίρωματα μεταναστών, διάλυση αντιρατσιστικών εκδηλώσεων, επιθέσεις σε μέλη της αριστεράς, τραμπουκισμοί και απειλές κατά κατοίκων που αρνούσαν να δεχτούν ότι η γειτονιά τους “ανήκει” στη Χρυσή Αυγή και η παιδική χαρά στην πλατεία είναι κλειστή με τον τσαμπουκά της οργάνωσης. Με το τοπικό ΑΤ να μην κάνει τίποτα, αντίθετα να αποδέχεται ότι ένας όχλος χρυσαυγίτων φτάνει να πετάει αυγά και ζαρζαβατικά κατά δικηγόρων και κατοίκων ακόμα και μέσα στο τμήμα. Και με την ηγεσία της ναζιστικής οργάνωσης παρούσα στο πρόσωπο του Παναγιώταρου.

Λένα Βερδῆ

Επόμενες δικάσιμοι

Απρίλης: 16, 22, 24, 26/4

Μάης: 15, 17, 22, 24, 29, 31/5

ΜΑΤ και Χρυσαυγίτες έξω από το παλιό Εφετείο το 2009

Δεν περνάνε οι φασιστικές διώξεις

Αναβλήθηκε για τις 30/9, η δίκη του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενόπτη», Τζαβέντ Ασλάμ μετά από μήνυση του Τ. Συμιγδαλά όταν ακόμη ήταν διευθυντής στην φασιστική ΕΛΑΣΥΝ του καταδικασμένου χρυσαυγίτη Λαγού.

«Η δίκη αναβλήθηκε γιατί την Δευτέρα 15/4 ο μηνυτής δεν τόλμησε καν να πατήσει το πόδι τους στο δικαστήριο όπως και κανείς δικηγόρος εκ μέρους του. Του καταλογίστηκε πρόστιμο για λιπομαρτυρία», μας μεταφέρει ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ Πέτρος Κωνσταντίνου, μάρτυρας στη δίκη.

«Η κατηγορία εναντίον του Τζαβέντ γίνεται, άκουσον-άκουσον, με βάση τον αντιρατσιστικό νόμο για «πρόκληση διχόνοιας», γιατί τον Δεκέμβρη του 2019 είχε καλέσει σε συλλαλητήριο ενάντια σε ισλαμοφοβική-ρατσιστική επίθεση που είχε γίνει σε τζαμί της Αθήνας από έναν εισβολέα που μπήκε και άρχισε να βρίζει τους μουσουλμάνους. Ήταν η περίοδος που αντίστοιχες επιθέσεις με καψίματα κορανίου κλπ γίνονταν στη Σουηδία και άλλες χώρες της Ευρώπης.

Εναντίον του συγκεκριμένου ενώ προσήχθη στο αστυνομικό τμήμα δεν ασκήθηκε ποτέ δίωξη, αντίθετα τον άφησαν ελεύθερο. Ενώ την επόμενη μέρα ασκήθηκε η φασιστική μήνυση της ΕΛΑΣΥΝ κατά του Τζαβέντ Ασλάμ για “ρατσισμό σε βάρος των Ελλήνων”! Και αντί ο εισαγγελέας να την πετάξει στα σκουπίδια την οδήγησε στα δικαστήρια, όπου όπως αποδείχθηκε σήμερα οι φασίστες δεν ήλθαν καν να την υποστηρίξουν».

Ανοιχτή Σύσκεψη Δράσης για την Πύλο

Σε Ανοιχτή Σύσκεψη Δράσης για την Πύλο την Τρίτη 23 Απρίλη στις 7μμ, στον Πολυχώρο ΡΟΜΑΝΤΣΟ, (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια) καλούν η ΚΕΕΡΦΑ, επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «η Ενότητα», άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, προτείνοντας ένα πρόγραμμα δράσης που περιλαμβάνει:

Εκδήλωση-συναυλία αλληλεγγύης την Κυριακή 12 Μάη 7μμ στα γήπεδα μπάσκετ του Ρουφ για την στήριξη της καμπάνιας για δικαιοσύνη στα θύματα της Πύλου.

Κινητοποίηση αλληλεγγύης στην Καλαμάτα στις 21 Μάη στη δίκη των εννέα προσφύγων επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου. Μεγάλο συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 14 Ιούνη, ένα χρόνο από το έγκλημα της Πύλου και σε δράσεις έξω από τις ελληνικές πρεσβείες». Όπως αναφέρουν στο κοινό τους κάλεσμα:

«Εξακόσιες πενήντα οικογένειες στο Πακιστάν, την Αίγυπτο, την Συρία και την Παλαιστίνη θρηνούν για τον χαμό των αγαπημένων τους που βρίσκονταν στο πλοιάριο Αδριάνα και κατέληξαν στο βυθό της Μεσογείου στα ανοιχτά της Πύλου στις 14 Ιούνη 2023. Οι επιζώντες του ναυαγίου καταγγέλλουν ότι το σαπιοκάραβό τους βούλιαξε μετά από ανατροπή που προκάλεσε η βίαιη ρυμούλκηση από σκάφος του Λιμενικού Σώματος για να απωθηθεί προς την Ιταλία.

Είμαστε στο πλευρό τους! Ήταν δολοφονία! Είναι το πιο φριχτό ρατσιστικό έγκλημα στα σύνορα της Ευρώπης-φρούριο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και δεν θα αφήσουμε να μείνει ατιμώρητο!

Καλούν: ΚΕΕΡΦΑ, Επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «η ΕΝΟΤΗΤΑ», Άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών

Η κυβέρνηση της ΝΔ, πρωταθλήτρια στη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών επιχειρεί να συγκάλυψει τις ευθύνες της, του υπουργείου Ναυτιλίας και του Λιμενικού Σώματος και στο έγκλημα της Πύλου, φορτώνοντας αυτήν τη φορά τις ευθύνες της σε εννέα επιζώντες. Παραπέμπονται σε δίκη στις 21 Μάη στην Καλαμάτα 9 επιζώντες με την κατηγορία της πρόκλησης ναυαγίου, διακίνησης μεταναστών και εγκληματικής οργάνωσης.

Στεκόμαστε στο πλευρό των θυμάτων, των επιζώντων και των οικογενειών τους που ζητάνε δικαιοσύνη. Για να τιμωρηθούν οι πραγματικοί ένοχοι, η κυβέρνηση, το Λιμενικό, η Frontex. Για ανοιχτά σύνορα για την προσφυγιά, άσυλο και χαρτιά.

Οι πολιτικές των κλειστών συνόρων κόστισαν πάνω από 20.000 πνιγμένους πρόσφυγες στη Μεσόγειο από το 2015 μέχρι σήμερα. Είναι οι πολιτικές που στρώνουν το δρόμο στην άνοδο της

ακροδεξιάς και των φασιστών στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Πρέπει επιτέλους να βάλουμε τέλος στη φρίκη των δολοφονιών στα σύνορα! Οι πρόσφυγες, γυναίκες και παιδιά είναι καλοδεχούμενοι με δικαιώματα και όχι με καταδιώξεις.

Σας καλούμε να συντονιστούμε και να δράσουμε ενωμένοι: Καμία συγκάλυψη τους εγκλήματος της Πύλου, να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι, δικαίωση των θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου! Για ανοιχτά σύνορα για την προσφυγιά, άσυλο και χαρτιά σε μετανάστες και πρόσφυγες».

ΛΕΜΕΣΟΣ Οργή για τον άδικο χαμό του Ανισούρ

Στον τραγικό, άδικο θάνατο του 24χρονου μετανάστη Anisur Mohammad και στον σοβαρό τραυματισμό ενός ακόμη μετανάστη -και οι δύο από το Μπαγκλαντές- οδήγησε η δολοφονική ρατσιστική έφοδος της κυπριακής αστυνομίας στο σπίτι τους στη Λεμεσό, στις 10 Απριλίου, ανήμερα του Ραμαζανιού. Τρεις μέρες αργότερα ακολούθησε στην πόλη, μετά από κάλεσμα συλλογικοτήτων, μια οργισμένη αντιρατσιστική διαδήλωση.

Η κρατική, ρατσιστική αυτή δολοφονία είναι ακόμη ένα τραγικό παράδειγμα σε τι μεταφράζεται η πολιτική των μαζικών απελάσεων -αντί για νομιμοποίηση- των μεταναστών που εφαρμόζει η ΕΕ, με τις κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Κύπρου να πρωτοστατούν στο ρατσιστικό κατήφορο.

«Την ημέρα του Ραμαζανιού, μια ιδιαίτερα σημαντική θρησκευτική μέρα για τους μουσουλμάνους, επέλεξε η Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μετανάστευσης της Αστυνομίας (ΥΑΜ) να οργανώσει επιχείρηση σε διαμερίσματα πολυκατοικίας στη Λεμεσό που εδώ και χρόνια είναι γνωστό ότι διαμένουν σε πολύ φτωχές στεγαστικές συνθήκες μετανάστες και μετανάστριες» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα σε καταγγελία της η ΚΙΣΑ (Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό).

«Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, γύρω στις 6:00 τα ξημερώματα της 10ης Απριλίου, μεγάλη ομάδα μελών της ΥΑΜ παραβίασε αρχικά την κύρια είσοδο του διαμερί-

σματος στο οποίο διέμεναν οι μετανάστες και άρχισε να προβαίνει σε συλλήψεις. Κάποιοι αστυνομικοί προχώρησαν στα υπνοδωμάτια και όσες πόρτες ήταν κλειδωμένες τις άνοιγαν με τη βία. Στο ένα από αυτά τα δωμάτια κοιμόταν ο 24χρονος Anisur Mohammad μαζί με άλλο συμπατριώτη του.

Βίαιη είσοδος

Όταν ξύπνησε από τη βίαιη είσοδο των αστυνομικών, ενδεχομένως απότομα και σε κατάσταση πανικού, άνοιξε το παράθυρο του υπνοδωματίου του στο 5ο όροφο της πολυκατοικίας και πήδηξε έξω, με αποτέλεσμα να πεθάνει ακαριαία όταν κτύπησε στο έδαφος. Δεύτερο άτομο, και ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η επιχείρηση της Αστυνομίας, προχώρησε στο μπαλκόνι του καθιστικού και προσπάθησε να πηδήξει στους πιο κάτω ορόφους για να διαφύγει, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί πολύ σοβαρά και να νοσηλεύεται σε σοβαρή κατάσταση στο Γε-

νικό Νοσοκομείο Λεμεσού.

Επίσης, με βάση την πληροφόρηση που έχουμε, η Αστυνομία προχώρησε στη σύλληψη και κράτηση όλων των διαμενόντων στο διαμέρισμα μεταναστών, συμπεριλαμβανομένου και του τραυματία που φρουρείται στο Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού...

Η ΚΙΣΑ εκφράζει και με αυτή την τραγική εξέλιξη την έντονη ανησυχία της για την εντεινόμενη βία που ασκεί η Αστυνομία το τελευταίο διάστημα κατά των μεταναστών και προσφύγων... Θεωρούμε ότι ευθύνη φέρει και η Κυβέρνηση, με προεξάρχοντα τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Υπουργό Εσωτερικών, οι οποίοι το τελευταίο διάστημα έχουν δημιουργήσει κατάσταση πανικού στην κοινωνία με τις δηλώσεις τους περί "εισβολής" και "επίθεσης" σε σχέση με την αύξηση των προσφύγων που καταφθάνουν το τελευταίο διάστημα στη Κύπρο.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας ο οποίος, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στη Χλόρακα, αντί να ψέξει το ρατσιστικό έγκλημα που προηγήθηκε κατά των προσφύγων και τις ευθύνες της Αστυνομίας, υποσχέθηκε στον ρατσιστή κοινοτάρχη και Επαρχιακό Γραμματέα του ΔΗΣΥ «επιπρόσθετα μέτρα», και έκτοτε η Αστυνομία προβαίνει σε συστηματική βία και άνευ προηγουμένου τρομοκράτηση των μεταναστών και προσφύγων που ζουν στην Πάφο...».

ΣΥΜΦΩΝΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ-ΑΣΥΛΟΥ

Η άλλη όψη του Συμφώνου Σταθερότητας

Τρία ανήλικα κορίτσια ανασύρθηκαν νεκρά, όταν βάρκα που μετέφερε μετανάστες και πρόσφυγες ναυάγησε στην Χίο την περασμένη Τετάρτη. Την ίδια μέρα οκτώ ακόμη έχασαν τη ζωή τους σε ναυάγιο ανοιχτά της νήσου Λαμπεντούζα στην Ιταλία. Ήρθαν να προστεθούν στους 473 ανθρώπους που έχουν πνιγεί μέσα στους πρώτους τρεις μήνες του 2024 εξαπτίας της ρατσιστικής πολιτικής της ΕΕ-Φρούριο, την ώρα που ένα χρόνο μετά από το έγκλημα της Πύλου με τους 600 νεκρούς, οι πολιτικές αυτές αντί να πάρουν τέλος, κλιμακώνονται.

«Τη μέρα του νέου τραγικού ναυαγίου στα ανοιχτά της Χίου με άλλα τρία πνιγμένα προσφυγόπουλα, η ΕΕ έτρεξε να πολλαπλασιάσει τα εμπόδια θανάτου» ανέφερε σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. «Η υπερψήφιση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του πιο αντιδραστικού και ρατσιστικού Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ έρχεται να θεσμοποιήσει τις άθλιες δολοφονικές πρακτικές της FRONTEX, τις βάρβαρες πρακτικές των συνοριοφυλάκων και των Ακτοφυλακών των μεσογειακών χωρών, τις πολιτικές των επαναπροωθήσεων, των φραχτών και των στρατοπέδων συγκέντρωσης, τις πολιτικές συνεργασίας με την Τουρκία, τη Λιβύη, την Τυνησία, που μετέτρεψαν τη Μεσόγειο σε υγρό νεκροταφείο για πάνω από 20.000 πρόσφυγες από το 2015 μέχρι σήμερα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, που πρωτοστάτησε στην εγκληματική πολιτική αποτροπής των προσφύγων, δηλαδή των κατατρεγμένων των δικτατοριών, των πολέμων, της πείνας και της κλιματικής κρίσης, υπερηφανεύεται για τη συμβολή της σε αυτό το έκτρομα.

Αποπροσανατολισμός

Όπως και όλες οι κυβερνήσεις της ΕΕ, η κυβέρνηση της ΝΔ έχει μετατρέψει τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία σε στρατηγική επιλογή της ώστε να αποπροσανατολίσει τον κόσμο που εξοργίζεται και ξεσηκώνεται ενάντια στο αχαλίνωτο κυνηγητό του κέρδους των εταιριών που καταστρέφει τις ζωές και τον περιβάλλον εκατομμυρίων, ενάντια στους πολέμους που φορτώνουν τα βάρη των εξοπλισμών στις πλάτες των φτωχών.

Είναι η άλλη όψη του Συμφώνου Σταθερότητας που πετσοκόβει μισθούς και κοινωνικές δαπάνες για την παιδεία και την Υγεία, την ώρα που σπαταλά δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς και φράχτες.

Αυτό το Σύμφωνο είναι μια δηλητηριώδης σαίτα που χτυπά την καρδιά του δικαιώματος στο άσυλο και ταυτόχρονα ανοίγει τον δρόμο για μαζικές απελάσεις μεταναστών, ακόμη και σε χώρες εκτός ΕΕ, βαφτίζοντας τες ασφαλείς τρίτες χώρες, όπως είναι η Λιβύη και η Αίγυπτος ακόμη και η Ρουάντα.

Αυτές οι πολιτικές στρώνουν τον δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες- σαν και εκείνα τα στελέχη της AfD που συνεδρίασαν στο Πότσδαμ στη Γερμανία μαζί με Αυστριακούς ναζί και βιομηχάνους, όπου συζητήσαν τρόπους μαζικών απελάσεων εκατομμυρίων μεταναστών που δεν χωρούσαν στα πρότυπα των "αξιών του δυτικού χριστιανικού πολιτισμού".

Να καταργηθεί το ρατσιστικό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ. Καλούμε σε μαζική συμμετοχή στην γενική απεργία στις 17 Απρίλη και στη συγκέντρωση στην Πλατεία Κλαυθμώνος στις 10.30πμ».

Μαζικά, δυναμικά-Όλες και όλοι

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πριν ένα μήνα ανακοινώθηκε η εξαγορά της Beta Cae Systems από τον αμερικάνικο όμιλο της Cadence. Προκάλεσε μεγάλη αίσθηση καθώς η τιμή της έφτασε τα 1.24 δις δολάρια. Η Beta Cae Systems αποτελεί μια από τις πρωτοπόρες εταιρείες παγκοσμίως στον τομέα της προσομοίωσης μηχανολογικών κατασκευών με πλούσιο πελατολόγιο από την Formula 1 έως την αεροναυπηγική διαστήματος. Η Cadence από την άλλη ασχολείται με την προσομοίωση ηλεκτρικών συστημάτων και με αυτή την εξαγορά προσπαθεί να επεκτείνει το πεδίο δραστηριοτήτων της ακολουθώντας την τακτική άλλων ανταγωνιστών της, όπως αντίστοιχα είχε προηγηθεί η εξαγορά της ANSYS από τη Synopsis.

Η εξαγορά αυτή έκανε τους κυβερνητικούς κύκλους να καυχούνται για την εμπιστοσύνη που δείχνουν ξένοι επενδυτές στην ελληνική καινοτομία και επιχειρηματικότητα καθώς και την ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία. Στην ουσία αυτές οι επενδύσεις δεν εγγυώνται καλύτερες μέρες για μας τους εργαζόμενους της Beta Cae Systems ούτε για την υπόλοιπη εργατική τάξη. Γίνεται ξεκάθαρο το τι σημαίνει η προστιθέμενη αξία της δουλειάς μας, καθώς εμείς με τη συλλογική μας εργασία όλα τα προηγούμενα χρόνια φτάσαμε την τιμή της εταιρείας σε αυτό το ύψος. Όπως ενημερωθήκαμε δεν υπάρχει κάποια ρήτρα στην εξαγορά που να αφορά τη διαφύλαξη των θέσεων εργασίας του προσωπικού παρά μόνο προφορικές εγγυήσεις λόγω του ότι δεν υπάρχει επικάλυψη μεταξύ των προϊόντων των δύο εταιρειών.

Το σωματείο είχε αρχίσει ήδη το σχεδιασμό για συλλογικές συμβάσεις εργασίας που θα κατοχυρώνουν τους μισθούς μας και τις διάφορες οικειοθελείς παροχές ανεξάρτητα του πώς μπορεί να αλλάξει το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Τη βδομάδα αυτή πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση εργαζομένων που είχε στόχο να μαζικοποιήσει το σωματείο και να οργανώσει την προσπάθεια για ΣΣΕ. Ταυτόχρονα δεν μένουμε αμέτοχοι στα υπόλοιπα προβλήματα που αφορούν την κοινωνία και την πόλη μας, συμβάλλουμε σε ενημερωτικές δράσεις για να μην ξεχαστεί το έγκλημα των Τεμπών και να τιμωρηθούν οι ένοχοι, διεκδικούμε δημόσια Υγεία και Παιδεία. Συμμετέχουμε μαζικά στην πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη.

Εργαζόμενη στη Beta Cae Systems
Θεσσαλονίκη

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Μανος Νικολάου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Στην ΠΕΙΦΑΣΥΝ ως σωματείο εργαζομένων δίνουμε τον αγώνα για επιχειρησιακή Σύμβαση Εργασίας καλώντας την εργοδοσία σε διαπραγμάτευση. Αυτή η διαδικασία έχει ξεκινήσει από το τέλος της προηγούμενης χρονιάς, αλλά αντί για διαπραγμάτευση η εταιρία κατέφυγε στην απόλυσή μου. Πρωτόδικα κερδίσαμε την αγωγή που κάναμε και τώρα είμαστε σε αναμονή της απόφασης της έφεσης που έκανε η εταιρία.

Στο νέο κάλεσμα για διαπραγμάτευση, η εργοδοσία μας ανακοίνωσε ότι έχει συσταθεί άλλο σωματείο μεγαλύτερο από εμάς. Εμείς δεν γνωρίζουμε τίποτα για αυτό το σωματείο-φάντασμα, δεν έχει βγει καμία ανακοίνωση. Ουσιαστικά, όλο αυτό το διάστημα προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο για να αποφύγουν την επιχειρησιακή σύμβαση.

Έχουμε να δούμε πραγματικές αυξήσεις από το 2012. Και την ίδια ώρα, βλέπουμε επιλεκτικές αυξήσεις-μπόνους μέσω αξιολογήσεων που τις φτιάχνουν οι προϊστάμενοι. Γι' αυτό επιμένουμε στη σύμβαση εργασίας, ώστε να υπάρχει έλεγχος από το σωματείο εργαζομένων και οι αυξήσεις να πηγάζουν σε όλο το προσωπικό οριζόντια. Θα συμμετέχουμε

στην πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη στην απεργιακή συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου στον Πειραιά. Τα προβλήματα είναι κοινά. Βιώνουμε όλοι οι εργαζόμενοι την ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς που δεν φτάνουν ούτε για το δεκαπενθήμερο. Πρέπει να συντονιστούμε πανεργατικά και να πιέσουμε από τα κάτω σε κάθε σωματείο για συμβάσεις με αυξήσεις.

Ταυτόχρονα είναι μάχη συνολική και αντικυβερνητική. Δεν είναι μόνο η δική μου δίωξη, σε πολλούς χώρους διώκουν συνδικαλιστές και αγωνιστές εργαζόμενους. Με τον νέο Ποινικό Κώδικα θα γίνουν ακόμα χειρότερα τα πράγματα. Κυβέρνηση και εργοδότες φτιάχνουν ένα νομικό απεργοσπαστικό οπλοστάσιο. Όταν προκηρύσσουμε εμείς απεργία βγαίνουν μέσα σε μία μέρα παράνομες, ενώ για δικά μας ζητήματα οι ποινικές διαδικασίες παίρνουν πάρα πολύ καιρό. Στη δημόσια Παιδεία κάνουν επίθεση, την Υγεία προσπαθούν να την ιδιωτικοποιήσουν πλήρως. Γι' αυτό χρειάζεται όλες και όλοι να απεργήσουμε στις 17/4, να συνεχίσουμε στην Πρωτομαγιά και ακόμα παραπέρα με αγώνες στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους.

Μάνος Γρίμιας, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων ΠΕΙΦΑΣΥΝ

Απεργιακές συγκεντρώσεις 17 Απρίλη

Αθήνα
πλ.ατ. Κλαυθμώνος
11πμ

Πειραιάς
Δημοτικό Θέατρο
10.30πμ

Θεσσαλονίκη
Εργατικό Κέντρο
10.30πμ
(προσυγκέντρωση 10πμ
Φιλίππου & Αγν.
Στρατώνη)

Πάτρα
Εργατικό Κέντρο
10.30πμ

Γάννενα
Εργατικό Κέντρο
10.30πμ

Βόλος
πλ.ατ.α Ελευθερίας
10.30πμ

Χανιά
πλ.ατ.α Αγοράς 10πμ

Ηράκλειο
Εργατικό Κέντρο 10πμ

Ξάνθη
Κεντρική Πλ.ατ.α 11πμ

Αλεξανδρούπολη
Εργατικό Κέντρο
10.30πμ

ΕΥΔΑΠ

Στις 17 Απρίλη απεργούμε ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης της λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων. Στην ΕΥΔΑΠ παλεύουμε, όπως και στην Παιδεία και την Υγεία, απέναντι στην ιδιωτικοποίηση του νερού που προσπαθούν να την υλοποιήσουν αποσπασματικά. Για παράδειγμα η υπηρεσία εφαρμογών πελατών στην οποία δουλεύω ιδιωτικοποιήθηκε, αφήνοντας εργαζόμενους στον αέρα. Οι μόνιμοι θα μεταφερθούν σε άλλες υπηρεσίες, ενώ οι εργολαβικοί-ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι, όπως εγώ, κινδυνεύουμε να χάσουμε τη δουλειά μας αν δεν μας βρουν κάποια υπηρεσία να μας απορροφήσει.

Στην ΕΥΔΑΠ έχει να γίνει μεγάλη διαδικασία προσλήψεων περίπου 30 χρόνια. Είναι μια μορφή έμμεσης απαξίωσης για να μπορούν μετά να την ιδιωτικοποιήσουν, χωρίς το "βάρος" του προσωπικού. Είμαστε μπροστά στην υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης που αναμένεται να γίνει τον Μάη και χρειάζεται να ανοίξει η μάχη σε όλα τα ζητήματα με τη διοίκηση. Οι εργολαβικοί είμαστε στα ίδια σωματεία με τους μόνιμους και ζητάμε, εκτός των άλλων, να γίνουμε αορίστου, γιατί καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Ανάλογα με την εταιρία, οι εργολαβικοί δεν δικαιούμαστε αυξήσεις ούτε αναγνωρίζονται τριετίες, ενώ ο μισθός μας μπορεί να μην πιάνει ούτε τον κατώτατο.

Γι' αυτό χρειάζεται να οργανωθεί η μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία και την κινητοποίηση στην Κλαυθμώνος στις 17/4. Τη Δευτέρα 15/4 οργανώσαμε εξόρμηση στην ΕΥΔΑΠ στα Ιλίσια για να μιλήσουμε με τους συναδέλφους. Για το εργασιακό καθεστώς, για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα του νερού, αλλά και για τα σκάνδαλα και τις καταστροφές, από τις υποκλοπές μέχρι τα Τέμπη και τη στήριξη του Ισραήλ, χρειάζεται να συνεχίσουμε μέχρι να τσακίσουμε αυτή την κυβέρνηση.

Διονύσης Πατσόπουλος,
εργολαβικός εργαζόμενος ΕΥΔΑΠ

ΑΤΤΙΚΑ

Τη Δευτέρα 15/4 ξεκινήσαμε από νωρίς περιοδείες με την Εργατική Αλληλεγγύη για να ξεσηκώσουμε τους εργαζόμενους ενόψει της πανεργατικής απεργίας στις 17/4.

Πρώτα στο Μετρό Συντάγματος την ώρα που ο κόσμος πήγαινε στις δουλειές του. Με σύνθημα «Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων, του σεξισμού και του πολέμου - οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους», βρήκαμε μαζική ανταπόκριση. Συνεχίσαμε την εξόρμηση στα μαγαζιά του επισιτισμού στην Κολοκοτρώνη και τη Μητροπόλεως. Ταυτόχρονα γινόταν η εξόρμηση στο πολυκατάστημα Attica, όπου δουλεύουν εκατοντάδες εργαζόμενοι και μας έδωσαν την εικόνα ότι θα κατέβουν μαζικά στην απεργία. Στην πλειοψηφία τους είναι γυναίκες, πολλές από αυτές σε μονογονεϊκές οικογένειες, που παίρνουν μισθούς ψίχουλα χωρίς επιδόματα. Παροτρύνουμε για εγγραφή και συσπείρωση στα σωματεία τους. Ο αγώνας για Συλλογικές Συμβάσεις με τις γυναίκες μπροστά, για αυξήσεις και όλα τα εργασιακά δικαιώματα είναι κεντρικός για την επιβίωση, αλλά και για να "κόβονται" τα χέρια των σεξιστών.

Νίκη Αργύρη

στη μάχη της Πανεργατικής

EPT

Στις 16 Απρίλη απεργούν δημοσιογράφοι και εργαζόμενοι στα ΜΜΕ. Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ μαζί με άλλες συλλογικότητες καλούν απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στο υπουργείο Εργασίας.

«Στην ΕΡΤ οι εργαζόμενοι αυτή τη στιγμή δίνουμε τη μάχη για να συνάψουμε Συλλογική Σύμβαση Εργασίας», μας είπε η Ειρήνη Φωτέλλη, εργαζόμενη στην ΕΡΤ. «Όλοι οι κλάδοι, εκτός των δημοσιογράφων, είμαστε στο Ενιαίο Μισθολόγιο. Παρότι η ΕΡΤ είναι Ανώνυμη Εταιρία, με τα στελέχη που ορίζει η κυβέρνηση να παίρνουν υψηλούς μισθούς “της αγοράς”, ενώ οι υπόλοιποι παίρνουμε τα ψίχουλα για μισθό που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες μας, όπως γίνεται και με την πλειοψηφία του κόσμου. Γι’ αυτό πρώτον ζητάμε αυξήσεις.

Δεύτερον, έχουμε θεσμικά αιτήματα. Όπως για παράδειγμα, το ότι μας βγάζουν παράνομες τις απεργίες μας. Επίσης, συνάδελφοι αναρριχητές στερούνται το επίδομα των Βαρέων Ανθυγιεινών. Βασικό θέμα είναι και η επιβολή έκτης μέρας εργασίας, που παλεύουμε να μην ξεκινήσει καν. Σύμφωνα με τον νόμο Γεωργιάδη η ΕΡΤ μπορεί να μπει στο καθεστώς της εξαήμερης εργασίας και την έκτη ημέρα θα πληρωνόμαστε 30% επιπλέον. Αυτό που ίσχυε πριν το 2000 ήταν ότι έπαιρνε αυτήν την προσαύξηση όποιος δούλευε Σαββατοκύριακο, αλλά δούλευε συνολικά πέντε ημέρες τη βδομάδα.

Επιπτώσεις

Ο Μητσοτάκης ανέλαβε την ΕΡΤ ο ίδιος και αυτό έχει επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα. Η πραγματική ενημέρωση συρρικνώθηκε μέχρι που έχουμε γίνει γραφείο Τύπου της ΝΔ. Η κατάσταση είναι τραγική όχι μόνο στα ειδησεογραφικά, αλλά γενικότερα στο τι μπορούμε να πούμε. Εργολάβοι παίρνουν τις παραγωγές, ενώ το μόνιμο προσωπικό μειώνεται δραματικά και τη θέση τους παίρνουν συμβασιούχοι. Απέναντι στις πολλές διαφορετικές “ταχύτητες” στους εργαζόμενους, θα πρέπει να διεκδικήσουμε μια Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για όλους ενιαία. Να έχουμε όλοι τον ίδιο μισθό και τα ίδια δικαιώματα, όπως κάλυψη ασθενειών που οι συμβασιούχοι δεν μπορούν να έχουν.

Η ΠΟΣΠΕΡΤ και οι δημοσιογραφικές ενώσεις έχουν εξαγγείλει απεργία την Τρίτη 16/4. Ο ισχυρισμός τους είναι ότι με αυτόν τον τρόπο θα βγουν δελτία για να καλύψουν την απεργία, αλλά πρακτικά αυτό δεν γίνεται ποτέ. Αφιερώνουν ελάχιστο χρόνο στην απεργία και όλο το υπόλοιπο δελτίο είναι το κυβερνητικό έργο. Παρόλα αυτά θα απεργήσουμε στις 16/4, αλλά και στις 17/4 θα κατεβούμε στον δρόμο μαζί με τους συναδέλφους απ’ όλους τους άλλους κλάδους καθώς καλυπτόμαστε από τη ΓΣΕΕ».

«Δημοσιογράφοι, τεχνικοί, διοικητικοί διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, για συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς, ελευθερία και αξιοπρέπεια στη δουλειά μας», σημειώνει στο κάλεσμά της για την απεργία και τη συγκέντρωση στις 16/4 η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή. «Βρισκόμαστε στο πλευρό του εργαζόμενου λαού και υπερασπίζουμε το δικαίωμά του στην πλήρη και αντικειμενική ενημέρωση. Για να μην «μαζώνεται» η αλήθεια και τα εγκλήματα όπως αυτό στα Τέμπη. Για μια ακόμη φορά, ωστόσο, οι Ενώσεις μας αποφάσισαν η απεργία να γίνει διαφορετική μέρα από όλους τους υπόλοιπους. Αντί να μεριμνήσουν ώστε να βρεθούμε στους δρόμους την ίδια μέρα, διασφαλίζοντας παράλληλα την έκδοση απεργιακών φύλλων, απεργιακών δελτίων στις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα, απεργιακής “ροής” στις ιστοσελίδες».

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Μανος Νικολάου

ΥΓΕΙΑ

Η επίθεση της κυβέρνησης στην Υγεία συνεχίζεται με την υποβάθμιση του ΕΣΥ μέχρι την προσπάθεια ιδιωτικοποίησής του, όπως είδαμε πρόσφατα να συμβαίνει, ξανά, με την θέσπιση των απογευματινών χειρουργείων.

Ιδιαίτερα σε σχέση με την Ψυχική Υγεία όλο το προηγούμενο διάστημα βρεθήκαμε απέναντι στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης των ήδη ελάχιστων υπηρεσιών ΨΥ με το νομοσχέδιο Βαρτζόπουλου, που εδώ και μήνες προσπαθούν να φέρουν προς διαβούλευση. Το νομοσχέδιο αυτό ουσιαστικά στοχεύει στη νομιμοποίηση του ιδιωτικού τομέα, συρρικνώνει τις δομές Ψυχικής Υγείας, καταργεί τα δημόσια ψυχιατρικά νοσοκομεία ως αυτόνομους φορείς και τελικά αλλάζει ολόκληρη τη φιλοσοφία των υπηρεσιών αυτών.

Το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει ακόμη ψηφιστεί, παρότι ήταν «προτεραιότητα» της κυβέρνησης να κατατεθεί,

οφείλεται στην αντίσταση των εργαζόμενων στην Υγεία. Δεκάδες ανοιχτές συζητήσεις, συνελεύσεις, δράσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν όλο αυτό το διάστημα για την απόσυρση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Διαδικασίες οι οποίες αναδεικνύουν τη σύνδεση της υγείας των ανθρώπων με τις κοινωνικές συνθήκες ζωής μέσα στον καπιταλισμό και την ανάγκη για την ύπαρξη μιας «άλλης» Ψυχικής Υγείας.

Στις 17 Απρίλη έχουμε μια ακόμη μεγάλη μάχη για την Υγεία. Τα νοσοκομεία όπως και το Ψ.Ν.Α. Δρομοκαΐτειο θα βρίσκονται στην απεργία που έχουν προκηρύξει μια σειρά φορείς απέναντι στη καταστροφική πολιτική αυτής της κυβέρνησης. Η Ψυχική Υγεία αποτελεί δικαίωμα και όχι εμπόρευμα και ο μόνος τρόπος για να το διασφαλίσουμε είναι οι αγώνες των εργαζόμενων και του κόσμου. Θα βρισκόμαστε λοιπόν όλοι και όλες στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 11πμ.

Μαρία Μπολοβίνα,

ψυχιατρική κοιν. λειτουργός στο Δρομοκαΐτειο, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων

Δώρα Κιντή,

εκπαιδευτικός Γ' ΕΛΜΕ, δίκτυο “η Τάξη μας”

Με την απεργία στις 17 Απριλίου να αποτελεί μαζική αγωνιστική απάντηση του εργατικού κινήματος στις επιθέσεις της κυβέρνησης, είναι σημαντικό κρατούμενο ότι οι απόπειρες να διασπαστεί από τα πάνω η ενότητά μας έχει πέσει σε τοίχο. Οι περικοπές σε Υγεία, Παιδεία, και κράτος πρόνοιας έχουν καταρρίψει το αφήγημα του “προνομακού δημόσιου τομέα” γιατί ως εργαζόμενοι/οι του ιδιωτικού έχουμε ξεκάθαρα ότι οι φόροι μας δεν πάνε σε αυτά που χρειαζόμαστε -και σίγουρα δεν πάνε στους εργαζόμενους του δημοσίου- αλλά καταλήγουν σε φρεγάτες και F-35.

Η εργατική τάξη έχει πλέον ξεκαθαρίσει ότι οι επιθέσεις σε έναν κλάδο πλήττουν τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων, όπως διαπιστώσαμε άλλη μια φορά στην εξόρμηση που κάναμε ως Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης σε καταστάματα της πόλης εν όψει της απεργίας.

Πρόσφατο τοπικό παράδειγμα, στις 5 Απριλίου οι υπεύθυνοι της εταιρείας Teleperformance στο υποκατάστημα Χανίων κάλεσαν την αστυνομία υποστηρίζοντας ότι η παρουσία μελών του Συνδέσμου Ιδιωτικών Υπαλλήλων στον χώρο είναι “παράνομη”, μετά βέβαια η επιχείρηση ανακάλεσε χαρακτηρίζοντας το

ΧΑΝΙΑ

συμβάν “λάθος”. Οι προσπάθειες της εργοδοσίας να καταστείλουν τον συνδικαλισμό -από τη μη αναγνώριση του σωματείου αρχικά μέχρι τις απειλές για απόλυση σε όποιον τολμήσει να απεργήσει- έχουν βρει σθεναρή αντίσταση με 24ωρες απεργίες με υψηλά ποσοστά συμμετοχής, οργανωμένες από τους πλέον επισφαλείς εργαζόμενους/ους, που δουλεύουν σε “νέας κοπή” επαγγέλματα και κλάδους, ιδρύουν νέα σωματεία ξεπερνώντας με πράξη τα επιχειρήματα της παθητικότητας και της υποχώρησης του εργατικού κινήματος.

Η εργατική τάξη και η νεολαία με τις απεργίες, τις διαδηλώσεις, τις καταλήψεις έχουν δώσει από την αρχή της χρονιάς τεράστιες μάχες ενάντια στην κυβέρνηση της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων, του σεξισμού, του ρατσισμού. Είναι πλέον πλειοψηφικό αίτημα η ανατροπή της και ταυτόχρονα φουντώνει η συζήτηση στο “πώς πορευόμαστε μετά την ανατροπή της;”. Πρέπει να φτάνουν όλοι οι αγώνες της τάξης μέχρι τη νίκη κάθε φορά, χωρίς “να μεν αλλά” χωρίς συμβιβασμούς.

Άννα Μαματσά,

μέλος Συνδέσμου Ιδιωτικών Υπαλλήλων, Χανιά

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Στον χώρο της εκπαίδευσης, Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας, όλο το τελευταίο διάστημα, μετά τα τεράστια πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια μαζί με τους φοιτητές, έχουμε δώσει μια τρομερή μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και τις εγκυκλίους που στέλνει το υπουργείο σε καθημερινή σχεδόν βάση. Από τη μία αυτό φανερώνει την αδυναμία του να επιβάλλει την αξιολόγηση και από την άλλη τον πανικό του για να υλοποιηθεί, μετά από τέσσερα χρόνια ανελέητης προσπάθειας από αυτήν την κυβέρνηση.

Οι εκπαιδευτικοί συστειρωθήκαμε στους συλλόγους μας και πήραμε μαζικές αποφάσεις από πολυπληθείς γενικές συνελεύσεις. Ανατρέψαμε τις αποφάσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που θεωρούσε ότι έληξε η μάχη μετά την τελευταία καταδικαστική απόφαση που έβγαλε παράνομη την απεργία-αποχή και την αναγκάσαμε να την επανακηρύξει. Αυτό που δεν καταφέραμε είναι να μπουν ΔΟΕ και ΟΛΜΕ στην τροχιά της απεργιακής κλιμάκωσης που πλειοψηφικά ψήφισαν οι συνελεύσεις, με κομβικό σημείο την απεργία στις 17/4. Σε αυτή την απεργιακή μάχη δεν μπορούμε να απέχουμε οι εκπαιδευτικοί και παρά την άρνηση των ηγεσιών, δεκάδες πρωτοβάθμια εκπαιδευτικά σωματεία έχουν πάρει απόφαση για τριώρες στάσεις εργασίας και συμμετοχή στα συλλαλητήρια.

Δυνατό ξεκίνημα για την ANΤΑΡΣΥΑ -Ανατρεπτική Συνεργασία

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στη Νομική της Αθήνας την Τρίτη 9 Απριλίου. Εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες συμμετείχαν στην εκδήλωση που σηματοδοτεί το ξεκίνημα της προεκλογικής καμπάνιας της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία για τις ευρωεκλογές του Ιούνη.

Την εκδήλωση συντόνισε η Ελένη Βαφειάδου, δημοτική σύμβουλος Περιστερίου, και άνοιξαν με τις εισηγήσεις τους οι σ. Σπύρος Ρούμπας, μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ, ο οποίος τόνισε ότι χρειάζεται «μέγιστη δυνατή συσπείρωση» ενάντια στην Ε.Ε του πολέμου, των εξοπλισμών και των αντεργατικών επιθέσεων σε «μια περίοδο εκρηκτικής όπου το κοινωνικό κλίμα αλλάζει». Στη συνέχεια η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ. Σάββας, μετέφερε τα νέα της νίκης στις εκλογές του σωματείου κόντρα στη λυσσασμένες προσπάθειες του υπουργείου και της διοίκησης.

Ξεχωριστή στιγμή στη συζήτηση που ακολούθησε ήταν η παρέμβαση της Σάλμα Σάουα, Παλαιστίνιας αγωνίστριας που θα είναι υποψήφια στο ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία. Η Σάλμα ξεκίνησε δηλώνοντας ότι «είναι μεγάλη τιμή δική μου και της Παλαιστινιακής Παροικίας» η συμμετοχή στο ψηφοδέλτιο γιατί «είμαστε μαζί στους δρόμους. Ακόμα δίνουμε μάχη για τη Γάζα και την Παλαιστίνη, που είναι αγώνας για όλη την ανθρωπότητα, γιατί είναι αγώνας για την ελευθερία. Ίδια μάχη δίνουμε μαζί ενάντια στον ρατσισμό, παλεύουμε τον σεξισμό όπως κάναμε στην συγκέντρωση της 8 Μάρτη. Θέλουμε να συμμετέχουμε σε όλους αυτούς τους αγώνες». Στο τέλος της παρέμβασής της η αθηναία σέστηκε από το σύνθημα Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Το λόγο πήραν ακόμα ο Χρ. Βαφειάδης εκ μέρους του ΕΚΚΕ, ο Κλ. Αντωνίου από την ΟΚΔΕ-Σπάρτακος, η Αργυρή Ερωτοκρίτου μέλος του ΓΣ της ΟΕΝ-ΓΕ που ανέδειξε τη σημασία της πανεργατικής απεργίας στις 17 Απριλίου, οι σ. Παν. Μανροειδής και Κ. Τριχιάς από το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, ο Δ. Ζώτος δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής που μίλησε για τη δύναμη που έχει το κίνημα να τσακίσει την ακροδεξιά και τους φασίστες, ο Θ. Βουζογιάννης που επισήμανε ότι η δικιά μας σφήνη-αποδόξηση από την ΕΕ είναι διενθιστική κι εργατική. Χαιρετισμό απεύθυνε και εκπρόσωπος της ΟΡΜΑ. Στις διπλανές στήλες παρουσιάζουμε τις παρεμβάσεις της Κατερίνας Πατρικίου, της Αργυρής Ερωτοκρίτου και του Δημήτρη Ζώτου. Μπορείτε να διαβάσετε συνέντευξη με τη Σάλμα Σάουα στη σελίδα 5.

Η ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία προχωράει σε συνέντευξη Τύπου τη Δευτέρα 22/4 (11πμ ΤΕΕ, Νίκης 4) για να παρουσιάσει τις/τους υποψηφίες/ους που συμμετέχουν στο ψηφοδέλτιο της, το οποίο καταθέτει στο τέλος αυτής τη εβδομάδας.

Σε δυο μήνες είναι η κάλη των ευρωεκλογών και πρέπει να συζητήσουμε πως θα φτάσουμε εκεί με απεργίες και διαδηλώσεις για να μαυρίσουμε μαζί την κυβέρνηση της ΝΔ που δολοφονεί με την πολιτική που εφαρμόζει παντού. Δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι τα νοσοκομεία, σε κάθε χώρο δουλειάς σε κάθε γειτονιά. Πρέπει να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή της. Κι αυτό που έχουμε να συζητήσουμε σήμερα είναι αν μπορούμε. Κι η απάντηση πρέπει να είναι ξεκάθαρη: Ναι, μπορούμε.

Μπορούν οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, οι δικές μας δυνάμεις, της ANΤΑΡΣΥΑ, να μπουν μπροστά σε αυτή τη μάχη; Η απάντησή μας πρέπει να είναι, ναι. Το αποδεικνύουμε καθημερινά με τη πρακτική και με τη δράση μας στους χώρους δουλειάς και τις γειτονιές, στις σχολές. Να ενώσουμε τα πιο πρωτοπόρα κομμάτια των εργατών για να δώσουμε αυτή τη μάχη δυνατά και αποφασιστικά μέχρι τέλους.

Θέλω να φέρω το παράδειγμα του χώρου από τον οποίο προέρχομαι. Μέχρι πριν λίγες μέρες ήμουν πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων του νοσοκομείου Αγ. Σάββας. Χθες είχαμε τις εκλογές του σωματείου. Ήταν μια πολύ μεγάλη μάχη, που δόθηκε με πάρα πολύ σκληρούς όρους, αλλά χθες το βράδυ βγήκαμε ξανά νικητές. Είναι η έβδομη φορά στη σειρά, από το 2012 μέχρι σήμερα, που οι δυνάμεις της δικής μας Αριστεράς εκλέγονται στην ηγεσία αυτού του σωματείου. Αυτό το αποτέλεσμα το χιζούμε κάθε μέρα όλα αυτά τα χρόνια με τη δράση, την πολιτική μας, τους αγώνες που δίνουμε.

Αυτή τη φορά είχαμε να αντιμετωπίσουμε όχι μόνο την αισοχή και χυδαία επίθεση της διοίκησης του νοσοκομείου αλλά και το ίδιο το υπουργείο Υγείας που ενορχήστρωνε την επίθεση την οποία δεχόμασταν. Αλλά και τον ίδιο τον Μητσοτάκη που είναι σίγουρο ότι θυμάται όταν πέσει τον Ιούνη, παραμονές των εθνικών εκλογών, έφαγε τη μεγαλύτερη γιούχα στο προαύλιο του Αγ. Σάββα από την πλειοψηφία των εργαζομένων του νοσοκομείου.

Η επίθεση που δέχονται σήμερα τα δημόσια νοσοκομεία είναι τεράστια και αντικατοπτρίζει την ουσία της πολιτικής που εφαρμόζει η κυβέρνηση. Λίγες μέρες μετά τις ευρωεκλογές προγραμματίζουν 6 χιλιάδες απολύσεις ΣΟΧ. Ετοιμάζουν το ξεπούλημα της Ψυχικής Υγείας με το νομοσχέδιο που καταβάζουν το επόμενο διάστημα. Και βέβαια, την τεράστια πρόκληση, τον «πάτο» της πολιτικής τους, τα απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή που πετάνε τους φτωχούς ασθενείς στον Καιάδα και τον ίδιο τον Μητσοτάκη που είναι σίγουρο ότι θυμάται όταν πέσει τον Ιούνη, παραμονές των εθνικών εκλογών, έφαγε τη μεγαλύτερη γιούχα στο προαύλιο του Αγ. Σάββα από την πλειοψηφία των εργαζομένων του νοσοκομείου.

Η επίθεση που δέχονται σήμερα τα δημόσια νοσοκομεία είναι τεράστια και αντικατοπτρίζει την ουσία της πολιτικής που εφαρμόζει η κυβέρνηση. Λίγες μέρες μετά τις ευρωεκλογές προγραμματίζουν 6 χιλιάδες απολύσεις ΣΟΧ. Ετοιμάζουν το ξεπούλημα της Ψυχικής Υγείας με το νομοσχέδιο που καταβάζουν το επόμενο διάστημα. Και βέβαια, την τεράστια πρόκληση, τον «πάτο» της πολιτικής τους, τα απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή που πετάνε τους φτωχούς ασθενείς στον Καιάδα και τον ίδιο τον Μητσοτάκη που είναι σίγουρο ότι θυμάται όταν πέσει τον Ιούνη, παραμονές των εθνικών εκλογών, έφαγε τη μεγαλύτερη γιούχα στο προαύλιο του Αγ. Σάββα από την πλειοψηφία των εργαζομένων του νοσοκομείου.

Στον Αγ. Σάββα η επίθεση της κυβέρνησης ξεκίνησε πολύ νωρίτερα απ' ό,τι προγραμματίζεται για τα υπόλοιπα νοσοκομεία. Στα τέλη του Γενάρη η διοίκηση θέλοντας να τσακίσει το σωματείο απέλυσε τις 50 καθαρίστριες του νοσοκομείου για ναβάλουν στη θέση τους εργολαβική εταιρεία. Ενώσαμε όλα τα κομμάτια του νοσοκομείου: η μάχη που δόθηκε ήταν και μάχη των διοικητικών, των γιατρών, των νοσηλευτριών. Βγήκαμε στο προαύλιο όλοι μαζί και ξεκινήσαμε μια απεργία διάρκειας που κράτησε 10 μέρες για τους συμβασιούχους του νοσοκομείου. Ήμασταν κάθε μέρα έξω από το υπουργείο, φέραμε το ζήτημα στη Βουλή γιατί έπρεπε, μας κι η κ. Μπαλαούρα η δικηγόρος είναι σύζυγος του μεγαλοδημοσιογράφου των Νέων και είναι η τρομακτική η σιγή που επιβάλλεται πως βγαίνουν τα νέα προς τα έξω.

Κατερίνα Πατρικίου

Πήγαμε στις κατελιημένες σχολές, στις διαδηλώσεις που κάνουν οι φοιτητές, πήγαμε σε άλλους χώρους δουλειάς. Δεκάδες σωματεία ήρθαν στο νοσοκομείο με ψηφίσματα συμπαράστασης. Αυτό δημιούργησε ένα τεράστιο κίνημα συμπαράστασης, μια μεγάλη αυτοπειποίηση, ένα μεγάλο παράδειγμα σε όλους τους εργαζόμενους του νοσοκομείου για το τι μπορεί να κάνει αυτή η Αριστερά, όταν λέει ότι ενώνουμε τους αγώνες, ότι κάθε αγώνας είναι αγώνας της τάξης μας.

Το επόμενο βήμα της κυβέρνησης και του υπουργείου ήταν η ποινικοποίηση του αγώνα και η δίωξη μου. Όπως γίνεται παντού όπου βγαίνουν αγώνες. Στη διαδικασία των εκλογών είχαμε να αντιμετωπίσουμε ένα κύμα εκβιασμών, απειλών, ρουσφετολογιά. Απέναντι σε ένα ψηφοδέλτιο που ήταν γεμάτο με διευθυντές, προϊσταμένους και συντονιστές, ο κόσμος του νοσοκομείου διάλεξε πλευρά, τη δική μας πλευρά.

Αποδείξαμε ότι η τάξη μας όταν είναι αποφασισμένη, όταν βλέπει ότι υπάρχει προοπτική, ότι στην ηγεσία υπάρχει μια Αριστερά που δεν θα την ξεπουλήσει στην επόμενη στροφή, που βάζει τη συνολική προοπτική, αντιλαμβάνεται και ξέρει ότι μπορεί να στηριχθεί σε αυτή την Αριστερά. Απέναντι στον υποδιοικητή του νοσοκομείου που φώναζε χτές στο προαύλιο ότι «έχετε τελειώσει», εμείς του δείξαμε ότι είμαστε εδώ και αυτοί που θα τελειώσουν είναι αυτοί. Θα πάμε μέχρι τέλους για να τελειώσουμε και με την κυβέρνηση της ΝΔ.

Κι αυτό θα γίνει γιατί δεν μένουμε μόνο στα οικονομικά αιτήματα. Διαδηλώνουμε στις 8 Μάρτη, από το 2019 μέχρι σήμερα ο Αγ. Σάββας ήταν εκεί. Διαδηλώνουμε στα Pride. Διαδηλώνουμε σε όλες τις απεργίες για τα Τέμπη. Συμμετέχουμε στα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, στις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη. Κάνουμε τον αγώνα των εργαζομένων στα νοσοκομεία της Παλαιστίνης και δικό μας αγώνα.

Ταυτόχρονα, ο κόσμος σε μας είδε ότι η υπόλοιπη Αριστερά είναι «λίγη» μπροστά στον αγώνα που θέλει να δώσει. Είδη ότι το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ το μόνο που είχε να πει απέναντι στις επιθέσεις ήταν να κάνει κριτική στην ANΤΑΡΣΥΑ. Απέναντι στην υπόλοιπη Αριστερά που έχει αποδεχθεί την ήττα της και δεν οργανώνει τους αγώνες, είμαστε η ελπίδα και η προοπτική.

Και σίγουρα ο Αγ. Σάββας δεν μπορεί να είναι γαλατικό χωριό. Αγ. Σάββας υπάρχουν πολλοί εκεί έξω. Το δείχνει ο καθηγητής με τις τεράστιες συνελεύσεις. Η τάξη μας μαζί τη νεολαία, δείχνει ότι η διάθεση υπάρχει. Πρέπει να αποδείξουμε ότι η δική μας Αριστερά μπορεί να σταθεί αντίξια αυτών των αγώνων, να μπει μπροστά, να τους δώσει πολιτική κάλυψη και οργάνωση.

Προέρχομαι κι από μια γειτονιά που συγκλονίζεται από διαδηλώσεις, από την τοπική ANΤΑΡΣΥΑ Ιλιον Περγολαβική εταιρεία. Ενώσαμε όλα τα κομμάτια του νοσοκομείου: η μάχη που δόθηκε ήταν και μάχη των διοικητικών, των γιατρών, των νοσηλευτριών. Βγήκαμε στο προαύλιο όλοι μαζί και ξεκινήσαμε μια απεργία διάρκειας που κράτησε 10 μέρες για τους συμβασιούχους του νοσοκομείου. Ήμασταν κάθε μέρα έξω από το υπουργείο, φέραμε το ζήτημα στη Βουλή γιατί έπρεπε, μας κι η κ. Μπαλαούρα η δικηγόρος είναι σύζυγος του μεγαλοδημοσιογράφου των Νέων και είναι η τρομακτική η σιγή που επιβάλλεται πως βγαίνουν τα νέα προς τα έξω.

9/4, Νομική Αθήνας, Φωτ: Στέλιος Μιχαηλίδης

Δεν είναι καθόλου συνηθισμένο να πηγαίνουμε στις ευρωεκλογές και να έχουμε μπροστά μας ένα σταθμό σαν την πανεργατική απεργία της 17 Απριλίου. Η ΓΣΕΕ είχε προκηρύξει την απεργία θεωρώντας ότι θα είναι μακριά από τις εξελίξεις του εργατικού κινήματος, κι αυτό που γίνεται είναι ότι η απεργία έρχεται σε συνθήκες που είναι εκρηκτικές μέσα στην εργατική τάξη γιατί η οργή έχει κορυφωθεί απέναντι σε μια κυβέρνηση με τα σκάνδαλα των Τεμπών, ακόμα και το σκάνδαλο των υποκλοπών έχει ξαναβγει, οι γυναικοκτονίες, το έγκλημα της Πύλου. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά. Η απεργία έρχεται σε συνθήκες όπου η εργατική τάξη συγκροτείται, η νεολαία συγκρούεται. Είναι ευκαιρία αυτή η απεργία της 17 του μήνα να γενικεύσει και να ανοίξει το δρόμο για το γκρέμι-

σμα αυτής της κυβέρνησης. Η πιο πολύτιμη υπηρεσία που έχει να προσφέρει η αντικαπιταλιστική Αριστερά, η ANΤΑΡΣΥΑ, στο κίνημα της εργατικής τάξης πηγαίνοντας προς τις ευρωεκλογές, είναι ότι μπορούμε να κάνουμε πολύ χειροπιαστό το ότι εδώ και τώρα μπορούμε να τσακίσουμε αυτή την κυβέρνηση. Αυτό είναι που θέλει ο κόσμος στους χώρους δουλειάς.

Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ αποφάισε να μην κάνει την απεργία πανεργατική προκηρύσσοντας μια άλλη για τις 21/5 αλλά ήδη έχουμε τους νοσοκομειακούς γιατρούς να συμμετέχουν, με απόφαση της ΟΕΝΓΕ, μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεία νοσοκομείων έχουν ήδη πάρει απόφαση για τις 17 Απριλίου, ίδια εικόνα με τις μαζικές συνελεύσεις στην εκπαίδευση. Πρακτικά, οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς παίζουμε κεντρικό ρόλο να οργανώσουμε από τα κάτω τη 17 Απριλίου σαν πανεργατική απεργία.

Σε κάθε χώρο δουλειάς βάζουμε μπρος να οργανωθούν γενικές συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές που μιλάνε συνάδελφο τον συνάδελφο για να είμαστε εκατοντάδες χιλιάδες στις 17 του Απριλίου. Αυτό είναι σημαντικό. Γιατί αυτό μπορούμε να καθορίσουμε τι σκέφτεται και τι κάνει η εργατική τάξη όταν την ίδια στιγμή έχουμε μια Αριστερά που λέει ότι δεν είναι ώρα να ριζούμε την κυβέρνηση, ο συσχετισμός δεν μας παίρνει.

Τεράστια οργή για τις γυναικοκτονίες και τον σεξισμό. Τι έχουμε να προτείνουμε; Περισσότερους μπάτσους; Η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στην Ε.Ε σε αναλογία μπάτσων

ανά 1.000 κατοίκους. Αυτό που έχουμε να προτείνουμε είναι ότι τσακίζουμε ένα ολόκληρο κράτος και την κυβέρνηση διεκδικώντας κοινωνικές υπηρεσίες, τη στελέχωση της, την εξίσωση στους μισθούς κι αυτό το κάνουμε απεργιακά, τσακίζοντας βιαστές και πλούσιους εκβιαστές.

Έχουμε μια κυβέρνηση που δίνει δις για εξοπλισμούς για να στηρίζει το έγκλημα που γίνεται στην Γάζα. Έχουμε κι άλλους σταθμούς στην πορεία προς τις ευρωεκλογές: τον Μάη απεργία στα νοσοκομεία και σε όλο το δημόσιο. Μετά τις ευρωεκλογές, συμπληρώνεται ένας χρόνος από το ρατσιστικό έγκλημα του ναυαγίου της Πύλου.

Δυο μήνες γεμάτοι από αυτές τις μάχες που θα οργανώσουμε από τα κάτω, χέρι-χέρι με το ψηφοδέλτιο της ANΤΑΡΣΥΑ εσπώνοντας όλους τους χώρους δουλειάς, όλες τις γειτονιές. Για να ηξηλώσουμε αυτή την κυβέρνηση αλλά ναβάλουμε και την εναλλακτική: να απλώσουμε παντού τον εργατικό έλεγχο. Να αμφισβητήσουμε το ποιος κάνει κομμάτι στο κλειδιά αυτής της κοινωνίας. Ποιοι μπορούν να κουμαντάρουν καλύτερα ένα νοσοκομείο; Οι κάθε λογής διοικητές ή οι εργαζόμενοι μέσα από τις γενικές τους συνελεύσεις.

Αυτά έχουμε να προσφέρουμε στον κόσμο που διψά και θέλει την Αριστερά στο πλευρό του, αλλά την Αριστερά που ανοίγει τις μεγάλες προοπτικές. Αυτές που μπορούν να φέρουν τις νίκες.

Αργυρή Ερωτοκρίτου

Όλοι οι δημοσιολόγοι ομολογούν ότι η ΝΔ πέφτει, η συζήτηση είναι αν θα πιάσει το 30%, ενώ ταυτόχρονα όλοι ξέρουν ότι αυτή η αντιπολίτευση είναι για τα μπάτσα. Πως συμβαίνει αυτό ενώ πέρσι, με το 41% λέγανε ότι αυτή η κυβέρνηση είναι βράχος, πυλώνας, δεν κλονίζεται με τίποτα; Αυτούς τους δυο μήνες είχαμε την 28η Φλεβάρη και την 8 Μάρτη. Δυο μεγάλες απεργίες που επιβεβαίωσαν τη δύναμη του εργατικού κινήματος που είδαμε πέρσι τέτοιο καιρό.

Πέρσι τον Φλεβάρη και τον Μάρτη 2,5 εκατ. άνθρωποι κινητοποιήθηκαν για το κρατικό, κυβερνητικό έγκλημα των Τεμπών που είχε μια αιτία: τις ιδιωτικοποιήσεις. Και ήμασταν η δύναμη που έλεγε ότι η απάντηση δεν είναι «πάμε για εκλογές», είναι «κρατικοποίηση των τρένων τώρα». Στην αντιπολίτευση οι μεν λέγανε τι κρατικοποίηση, εμείς δεν ιδιωτικοποιήσαμε τα τρένα πουλώντας στους Ιταλούς και οι δε, το ΚΚΕ, λέγανε τι κρατικά κι ιδιωτικά ας πάμε στις εκλογές να καταγράψουμε τα ποσοστά μας. Ετσι βγήκε το πλασματικό 41% λόγω της τεράστιας αποχής που ήταν αριστερόστροφη όπως διαπιστώνανε όλοι τότε.

Τώρα έχουμε την όψιμη εκδίκαση των Τεμπών. Κι η Μ. Καρουτσιανού γίνεται το σύμβολο της δύναμης του κόσμου και του εργατικού κινήματος. Και το δόγμα των ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης δεν αφορά μόνο τα τρένα, αλλά τα νοσοκομεία, την εκπαίδευση που ξεσηκώνουν φοιτητές και εργαζόμενους.

Το δεύτερο μεγάλο έγκλημα ήταν η Πύλος. Ποια ήταν η αιτία; Ρατσισμός και ισλαμοφοβία. Το δεύτερο δόγμα της κυβέρνησης της ΝΔ. Το ίδιο ισχύει στην Ε.Ε. Αυτό που συζητάμε τώρα για το νέο Σύμφωνο Ασύλου και Μετανάστευσης είναι να στέλνουν τους πρόσφυγες στη Ρουάντα. Αυτό που λίγο πριν κατηγορούσαν την κυβέρνηση του Σούνακ στην Βρετανία, γίνεται επίσημη πολιτική της Ε.Ε. Αυτά τα δυο μέτωπα έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως ANΤΑΡΣΥΑ στις μάχες του κινήματος εδώ.

Ο τρίτος ελέφαντας στο δώματίο στην Ευρώπη είναι η άνοδος της ακροδεξιάς. Αυτό συμβαίνει γιατί ο συνδυασμός των ιδιωτικοποιήσεων και του ρατσισμού τροφοδοτεί την ακροδεξιά και μετατοπίζει τη Δεξιά ακόμα πιο δεξιά. Η Μελόνη είναι πλέον αποδεκτή, κανείς τους δεν τη λείει φασίστρια ούτε καν μεταφασίστρια. Και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η Λεπέν μπορεί να είναι πρώτο κόμμα.

Έχουμε τη δύναμη να τους τσακίσουμε; Έχουμε μια τεράστια εμπειρία που λέγεται μάχη ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Αυτό που κάναμε ήταν να ενώσουμε όλα τα αντιφασιστικά ρυάκια σε μια μεγάλη δύναμη που κατάφερε αυτό που κανείς δεν πίστευε, να καταδικαστεί η Χρυσή Αυγή, ως ναζιστική εγκληματική οργάνωση. Πρωτοφανές, σε ευρωπαϊκό επίπεδο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μπορούμε να ενώσουμε όλα τα ρυάκια της αντίστασης με κέντρο τα εργατικά συνδικάτα. Τα συνδικάτα ήταν τεράστια δύναμη έξω από το Εφετείο τον Οκτώβριο του 2020 όταν καταδικάστηκε η Χ.Α. Δεν είναι τυχαίο ότι δώδεκα χρόνια τώρα η αντικαπιταλιστική Αριστερά καταφέρνει να είναι ηγεσία στο σωματείο του Αγ. Σάββα. Το κατάφερε γιατί ήταν παρούσα σε όλες τις μάχες που έδινε η εργατική τάξη. Τις αντιρατσιστικές, τις μάχες για την απελευθέρωση των γυναικών. Αυτός είναι ο τρόπος να ενώσουμε υπό την ηγεμονία του εργατικού κινήματος όλα τα ρυάκια των αντιστάσεων.

Δημήτρης Ζώτος

Καταιγιστικές ερωτήσεις, πλούσιες συζητήσεις

Πολύ δυνατό, τόσο σε συμμετοχή όσο και σε πολιτική συζήτηση, ήταν το μονοήμερο εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν που οργάνωσε το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα την Κυριακή 14 Απρίλη. Εργαζόμενες/οι, φοιτητές/ριες, αγωνιστές/ριες όλων των ηλικιών γέμισαν το αμφιθέατρο Αγγελόπουλου του ΕΚΠΑ και στις τρεις συζητήσεις για τη ζωή, τις ιδέες και τη δράση του ηγέτη της Ρώσικης Επανάστασης. Ξεχώρισε η παρέμβαση της νεολαίας που καθόρισε με τις ερωτήσεις και τις τοποθετήσεις της όλη τη διαδικασία.

Η έναρξη έγινε με τη συζήτηση «**Πώς νίκησε ο Κόκκινος Οκτώβρης**» και εισηγήτη τον **Λεάνδρο Μπόλαρη**. Η ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης, από το ξέσπασμα της τον Φλεβάρη του 1917 με τις εργάτριες στην πρώτη γραμμή, μέχρι την νίκη της τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου με την κατάληψη της εξουσίας από τα σοβιέτ, δέθηκε με την ανάδειξη των κρίσιμων επιλογών του Λένιν και των Μπολσεβίκων σε όλη της διάρκειά της. Από την πρώτη αυτή συζήτηση έγινε φανερό ότι ο καθοριστικός παράγοντας για να φτάσει η εργατική τάξη να ανατρέψει τον καπιταλισμό και να χτίσει μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση ήταν η ύπαρξη ενός δυνατού αριθμητικά και πολιτικά επαναστατικού κόμματος.

Οι παρεμβάσεις που ακολούθησαν εστίασαν κυρίως σε αυτό το θέμα και πώς μπορεί να χτιστεί ένα τέτοιο κόμμα σήμερα. Μια σειρά σύντροφοι και συντρόφισσες μίλησαν για το ρόλο του ΣΕΚ στις απεργίες, τις φοιτητικές καταλήψεις και όλους τους αγώνες, στις πρωτοβουλίες του στην αντισεξιστική και αντιρατσιστική-αντιφασιστική πάλη, στις πολιτικές του θέσεις και επιλογές που στο κέντρο τους πάντα έχουν την επαναστατική προοπτική. Ενώ δεν έλειψαν και ερωτήσεις όπως το αν οι αλλαγές που έχουν γίνει στην κοινωνία και το σύστημα από την περίοδο της Ρώσικης Επανάστασης δεν επιτρέπουν μια τέτοια ανατροπή σήμερα.

Το δυναμικό ξεκίνημα του μονοήμερου συνεχίστηκε στην επόμενη συζήτηση με θέμα «**Οδήγησε ο Λένιν στον Στάλιν; Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση**» και εισηγήτη τον **Πάνο Γκαργκάνα**. Όλα όσα ακολούθησαν μετά τη νίκη του Οκτώβρη και μέχρι την επικράτηση του σταλινισμού παρουσιάστηκαν από τον ομιλητή βήμα-βήμα, εξηγώντας ότι αυτή η επικράτηση δεν ήταν η συνέχεια αλλά η ανατροπή της επανάστασης, μια αντεπανάσταση.

Οι ερωτήσεις στη συνέχεια έπεσαν βροχή.

Φωτό: Γιώργος Πίττας

Ήταν ένα μονοήμερο με πλούσιες συζητήσεις και καταιγιστικές ερωτήσεις. Κρατάω δύο πράγματα. Ότι ο λόγος που ασχολούμαστε με τον Λένιν δεν είναι επειδή είμαστε ιστοριοδίφες ή επειδή απλά μας αρέσει να κοιτάμε το παρελθόν. Είναι επειδή κάποια ζητήματα που είχαν τεθεί και τότε, βοηθάνε στην επαναστατική στρατηγική σήμερα, όπως το δίπολο μεταρρύθμιση ή επανάσταση και ο αριστερισμός. Είναι ζητήματα τα οποία βλέπω και στις σχολές όπου παρεμβαίνω, με λογικές που είτε αποσκοπούν μόνο σε μια εκλογική αποτύπωση των αγώνων, είτε άρνησης ανοιχτής και πλατιάς συζήτησης στα σχήματα. Επίσης κρατάω την ανάγκη ύπαρξης επαναστατικού κόμματος και γι' αυτό βάζουμε νέους κόμβους όπως η απεργία στις 17 Απρίλη. Χρειάζεται να ανοίξουμε τις πύλες μας όπως έλεγε και ο Λένιν και να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυνατά την παρέμβασή μας στους χώρους δουλειάς και τις σχολές μας.

Σοφία Γαρμπή,
φοιτήτρια ΦΛΣ Αθήνας

Υπάρχουν σήμερα βιομηχανικοί εργάτες ή έχουμε περάσει στην οικονομία των υπηρεσιών; Η ΝΕΠ ήταν μια απόφαση από τα πάνω; Γιατί μια μεγαλειώδης επανάσταση κατέληξε στο σταλινικό καθεστώς και τη διάλυση των κινημάτων τα

επόμενα χρόνια διεθνώς; Μπορούσε να υπάρξει κάποιος μηχανισμός μέσα στο κόμμα που να εμποδίσει αυτή την εξέλιξη; Πώς λειτουργούσε ο Κόκκινος Στρατός; Τί έκαναν οι Μπολσεβίκοι μετά τον εμφύλιο; Τί έγινε στην Κροστάνδη; Μπορούσε να απλωθεί η επανάσταση; Υπήρχε δημοκρατία στο κόμμα και το εργατικό κράτος; Ήταν μόνο κάποιες από τις ερωτήσεις που τέθηκαν πυροδοτώντας τη συζήτηση.

Το κλείσιμο της ημέρας, με τη συζήτηση «**Ο Λένιν και η εργατική πρωτοπορία – πώς συγκροτείται η εργατική τάξη σε ηγετική δύναμη**» και εισηγήτρια την **Μαρία Στύλλου** (τα βασικά σημεία της ομιλίας της στη διπλανή σελίδα), συμπύκνωσε την επικαιρότητα του Λένιν και της προοπτικής της εργατικής επανάστασης. Οι παρεμβάσεις σε αυτή τη συζήτηση έφεραν εικόνες από τις μεγάλες μάχες στους χώρους δουλειάς και της νεολαίας σήμερα και τη δυνατότητά τους να φτάσουν στη νίκη.

Ήταν ένα εξαιρετικό μονοήμερο στο πλαίσιο όσων συμβαίνουν πλέον στην καθημερινότητά μας με την οικονομική, πολιτική και κοινωνική κρίση. Μπορούμε να συνδέσουμε τα 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν και την επανάσταση εκείνη την εποχή, με τα σύγχρονα δεδομένα και να προσπαθήσουμε να τα χρησιμοποιήσουμε για νίκες σήμερα με ένα δυνατό επαναστατικό κόμμα.

Αλεξανδρήνα Κουρουτζόγλου,
γιατρός

Η επιτυχία του μονοήμερου φάνηκε και από το γεγονός ότι η κουβέντα συνεχιζόταν σε παραδρόμια και στα διαλείμματα, ενώ πόλος έλξης για όλες και όλους έγινε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο με τις εκδόσεις του.

Λένα Βερδύ

Το μονοήμερο για τα 100 χρόνια Λένιν δεν έγινε επειδή έχουμε φετίχ μαζί του. Ήταν ευκαιρία να συζητηθούν οι επαναστατικές ιδέες και η δράση του και το πώς εμείς από αύριο θα κάνουμε πράξη την οργάνωση των αγώνων. Με βοήθησε να ξεκαθαρίσω, με παραδείγματα και ιστορικά και πρακτικά, πως πρέπει να είναι ένα επαναστατικό κόμμα, πως λειτουργεί, πως δρα. Ότι χρειάζεται να έχει ανεξαρτησία αλλά και ταυτόχρονα να παρεμβαίνει ενωτικά και αιχμηρά στην τάξη και τις μάχες. Πραγματικά το σημερινό μας δίνει όπλα στην πολιτική μας φάρτρα για να ετοιμαστούμε για την παρέμβασή μας στους χώρους. Στο Βόλο έχουμε πλούσια δράση στις εργατικές μάχες, στα νοσοκομεία, αλλά και στις σχολές με νέα σχήματα όπως στην Αρχιτεκτονική. Δεν σταματάμε, παντού προτείνουμε την συνέχεια των αγώνων με πρώτο άμεσο βήμα την απεργία στις 17 Απρίλη. Για να κλιμακώσουμε μέχρι τη νίκη.

Σταύρος Ευσταθίου,
εργαζόμενος, Βόλος

Ο Λένιν το 1902, χρησιμοποιώντας τον Αρχιμήδη που έλεγε: «Δος μοι πα στω και ταν γαν κινάσω» («Δώσε μου τόπο να σταθώ και θα κινήσω τη γη»), έλεγε: «Δώσε μου ένα επαναστατικό κόμμα και θα ανατρέψω τον καπιταλισμό στη Ρωσία και όλο τον κόσμο». Το συγκεκριμένο-ποιούσε πρώτον στην εκτίμησή του για την περίοδο, ότι είναι επαναστατική, και δεύτερον στο ότι χρειάζεται να διαμορφώσουμε ένα νέο επαναστατικό κόμμα που θα πάρει πάνω του τα καθήκοντα σε αυτή την περίοδο.

Το 1903 αποφάσισε να το συγκροτήσει. Να συγκεντρώσει ένα κομμάτι της εργατικής πρωτοπορίας, ότι διαμορφωνόταν τότε σαν εργατική πρωτοπορία, απέναντι στους ρεφορμιστές που έλεγαν πως ούτε επαναστατική είναι η περίοδος, ούτε μπορούμε να κάνουμε επανάσταση, και δεν την θέλουμε κιόλας. Θα πάμε ομαλά, μια δημοκρατία θα αντικαταστήσει τον Τσάρο και έτσι θα συνεχίσουμε. Ο Λένιν έγραψε το «Τι να κάνουμε», δίνοντας προσανατολισμό για επαναστατικό κόμμα.

Το 1905 γίνεται η πρώτη μεγάλη επανάσταση στη Ρωσία. Οι εργάτες ξεκινούν στις αρχές Γενάρη με επικεφαλής τον παπά Γκαπόν και με τα εξαπτέρυγα και τις φωτογραφίες του Τσάρου, βαδίζοντας στα ανάκτορα διεκδικώντας ελευθερίες, δημοκρατία, ψωμί, δουλειά. Ο Τσάρος έριξε το στρατό και την αστυνομία, έγιναν μαζικές δολοφονίες. Κι έτσι, μια ειρηνική διαδήλωση μετατράπηκε σε οδοφράγματα. Όχι μόνο στην Πετρούπολη, σε όλη τη Ρωσία. Όλοι έμειναν εκπληκτοι εκτός από τον Λένιν και την ομάδα του. Σε αυτές τις συνθήκες, είπε, μπορούμε από μια μικρή ομάδα να γίνουμε μια μεγάλη δύναμη. Ανοίξτε τις πύλες του κόμματος σε αυτούς που βρίσκονται στα οδοφράγματα, έστω κι αν σας φαίνονται μπερδεμένοι πολιτικά. Μέσα σε ένα χρόνο οι Μπολσεβίκοι από μικρό κόμμα έγιναν μεγάλη δύναμη σε όλη τη Ρωσία.

Τον Οκτώβρη του 1905 στη Μόσχα φτιάχτηκαν σοβιέτ. Οι γυναίκες στην κλωστούφαντουργία της γύρω περιοχής ήταν οι πρώτες που μπήκαν στα σοβιέτ. Η απεργία στη Μόσχα άρχισε από τους τυπογράφους, που διεκδικούσαν να πληρώνονται περισσότερο για τη δουλειά τους. Οι Μπολσεβίκοι βγήκαν με το σύνθημα «θωρο και ένα όπλο». Θα παλέψουμε τα άμεσα αιτήματα δεμένα μαζί με τη στρατηγική ανατροπή.

Εκεί άνοιξαν τα μεγάλα ζητήματα. Τι σημαίνει ανοίγουμε τις πύλες; Ανοίγεις, αλλά ο κόσμος ακόμα είναι μπερδεμένος, θρησκευόμενος, είναι στα συνδικάτα που ελέγχει ο Γκαπόν. Άρα τί κάνουμε; Ο Λένιν έλεγε είμαστε κόμμα τακτικής που ανοίγει και δουλεύει με αυτόν τον κόσμο. Και ταυτόχρονα είμαστε κόμμα στρατηγικής που συζητά και κερδίζει αυτόν τον κόσμο πολιτικά. Αυτό σημαίνει κόμμα εργατικής πρωτοπορίας. Αυ-

Ο επαναστατικός “μοχλός” του Λένιν

τόν τον κόσμο τον οργανώνουμε σε ξεχωριστό κόμμα. Ήταν το πρώτο μάθημα. Ένα κόμμα που τυπικά δημιουργήθηκε το 1903, ουσιαστικά συγκροτήθηκε το 1905 και μεγάλωσε τα επόμενα χρόνια.

Πήγαμε γραμμικά από το 1905 στο 1917; Καμία αυταπάτη ότι οι εξελίξεις είναι πάντα ανοδικές. Όχι, περνάνε συνθήκες κάμψης, γιατί η κυρίαρχη τάξη ακόμα έχει τη δύναμη όχι μόνο του στρατού και της καταστολής αλλά και του ιδεολογικού ελέγχου. Το 1908-10 ήταν περίοδος κάμψης. Πώς την αντιμετωπίζεις; Απλώς περιμένοντας; Ή οργανώνοντας ακόμα και μέσα στην κάμψη; Τί κάνεις στα συνδικάτα; Και πολύ περισσότερο, πώς χρησιμοποιείς τη Δούμα (Βουλή); Υπήρχε η άποψη ότι τώρα η δύναμη δεν είναι οι χώροι δουλειάς, είναι οι βουλευτές. Άρα, έλεγαν οι ρεφορμιστές, φτιάχνουμε ένα κόμμα που αυτοί είναι στο κέντρο και η εργατική τάξη στηρίζεται ψηφίσματα και νομοσχέδια. Ο Λένιν επέμενε ότι όχι, οι βουλευτές ενός επαναστατικού κόμματος είναι η «ντουντούκα» της τάξης και των αγώνων της.

Το 1911-12 η κατάσταση αλλάζει διεθνώς. Ήταν η περίοδος της πρώτης μεγάλης «παγκοσμιοποίησης» του καπιταλισμού. Που στην πράξη σημαίνει ανταγωνισμοί και ιμπεριαλισμός. Εκείνα τα χρόνια είναι σημείο καμπής. Ο Λένιν γράφει άρθρα για τον ιμπεριαλισμό, τονίζει ότι ανοίγει περίοδος πολέμων και επαναστάσεων. Μεγαλώνει η δυνατότητα για το επαναστατικό κόμμα να παίξει ρόλο. Και γι' αυτό χρειάζεται να οργανωθεί καλύτερα.

Σε αυτές τις συνθήκες γίνεται το συνέδριο των Μπολσεβίκων το 1912, αποφασίζοντας ότι μπορούν να παίξουν στρατηγικό ρόλο στη νέα περίοδο. Ο Λένιν είπε θα μετατρέψουμε τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε εμφύλιο. Έβαλε τη στρατηγική για το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί ο πόλεμος. Ήταν μάχη μέσα στην Αριστερά που κομμάτια της έλεγαν γενικά ειρήνη. Αλλά για να ανταποκριθείς σε μια τέτοια προοπτική, χρειάζεται δύναμη μέσα στην εργατική τάξη και αυτό σημαίνει τρία πράγματα.

Ομάδες

Πρώτον εργατική εφημερίδα. Για πρώτη φορά βγαίνει η Πράβδα, νόμιμη και καθημερινή. Δεν είναι εφημερίδα για τους εργάτες αλλά εφημερίδα των εργατών. Που σημαίνει την γράφουν οι εργάτες, την διακινούν, οργανώνουν ομάδες μέσα στους εργατικούς χώρους γύρω της, την ενισχύουν, φτιάχνουν επιτροπές, είναι το όργανό τους.

Δεύτερο να οργανωθούμε καλύτερα τοπικά. Στην Πετρούπολη, όπου η εργατική τάξη είναι πιο δυνατή από οποιοδήποτε άλλο σημείο, να έχουμε τοπικούς πυρήνες και επιτροπές και συντονισμό των τοπικών πυρήνων σε μία επιτροπή Πετρούπολης, η οποία έχει τη σύνδεση με όλους τους χώρους και τα εργοστάσια. Τι σημαίνει αυτό; Από τα 18 συνδικάτα της Πετρούπολης, τα 14 έφτασαν να είναι κάτω από τον έλεγχο των Μπολσεβίκων.

Και το τελευταίο, καθαρή αντιμετώπιση για τα ζητήματα που έβγαιναν

στο προσκήνιο σε εκείνες τις συνθήκες. Πώς αντιμετωπίζεις τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση σε μια χώρα που ήταν «φυλακή των λαών»; Πώς στηρίζεις τον αγώνα των γυναικών; Πώς χτίζεις τη συμμαχία με τους αγρότες που τα παιδιά τους έφευγαν στρατιώτες στον πόλεμο; Γι' αυτό από πολύ νωρίς ξεκίνησαν οι απεργίες που ζητούσαν να σταματήσει ο πόλεμος, που διεκδικούσαν ψωμί και τη γη στους αγρότες.

Έτσι έφτασαν οι Μπολσεβίκοι τον Φλεβάρη του 1917 να είναι μια καθοριστική δύναμη. Ούτε τότε ήταν εύκολο, έγινε σύγκρουση μέσα στο κόμμα. Γιατί πάντα υπάρχει ένα συντηρητικό κομμάτι, που επηρεάζεται από όλη την υπόλοιπη Αριστερά που λέει μέχρι εδώ, θα κάνουμε ένα μεταβατικό καθεστώς. Ο Λένιν έδωσε μάχη με τις θέσεις του Απρίλη, μέσα στους Μπολσεβίκους αλλά και έξω, μέσα στα εργοστάσια, για να επικρατήσει ο προσανατολισμός «Όλη η εξουσία στα σοβιέτ» και να φτάσουμε στη νίκη της επανάστασης.

Τέλειωσαν όλα με τη νίκη της επανάστασης; Όχι, γιατί ο διεθνισμός είναι αναγκαίος για να μην απομονωθεί η επανάσταση και ο διεθνισμός θέλει χτίσιμο. Αυτό έκανε η Τρίτη Διεθνής. Παντού φτιάχνονταν νέα κόμματα και οργανώσεις. Η συζήτηση αν χρειάζεται επαναστατικό κόμμα πριν την επανάσταση, τόσο νωρίς όσο έλεγε ο Λένιν, έπαιξε τεράστιο ρόλο. Η Γερμανία μπορεί να είχε Ρόζα Λούξεμπουργκ αλλά δεν είχε επαναστατικό κόμμα. Με την αυταπάτη ότι οι επανα-

στάτες μπορούν να επηρεάσουν ένα μαζικό ρεφορμιστικό κόμμα, έμειναν μέσα στο SPD. Και όταν έφυγαν ήταν πολύ αργά για να καθορίσουν που θα πάει η επανάσταση.

Αντίστοιχες εμπειρίες υπήρχαν παντού. Γιατί όταν διαμορφώνονται σε τέτοιες συνθήκες νέες οργανώσεις, δεν σημαίνει ότι είναι ξεκάθαρες για το πώς οργανώνουν και τι σημαίνει κόμμα πρωτοπορίας. Η απόφαση των Μπολσεβίκων να φτιαχτεί η Τρίτη Διεθνής ήταν απόφαση να υπάρχει ένα σχολείο ιδεών και εκπαίδευσης για όλα τα κόμματα που έβγαιναν ενάντια στον ρεφορμισμό και τον πόλεμο και που ήθελαν να παίξουν ρόλο για να γίνει επανάσταση όπως στη Ρωσία. Τα τέσσερα πρώτα συνέδρια ήταν αυτή η προσπάθεια.

Μάχες

Τι σήμαιναν εκείνα τα συνέδρια; Μεγάλες μάχες. Η πρώτη, σπάστε από τα ρεφορμιστικά κόμματα. Η δεύτερη, οργανωθείτε σε επαναστατικά κόμματα. Οι 21 όροι για την ένταξη στην Τρίτη Διεθνή ήταν ακριβώς πώς οργανώνεις ένα κόμμα, πώς λειτουργεί, τι σημαίνει δημοκρατικός συγκεντρωτισμός; η δημοκρατία είναι η σχέση σου με την τάξη και ο συγκεντρωτισμός είναι οι πρωτοβουλίες μέσα στην τάξη για να δώσει τις μάχες και να νικήσει. Και η τρίτη μάχη ήταν για την τακτική, ενάντια στον αριστερισμό. Δουλέψτε, έλεγε ο Λένιν, μαζί τους στα συνδικάτα, κι ας μην τα ελέγχετε. Αντιμετωπίστε τα ρεφορμιστικά κόμματα και στις μάχες των εκλογών, μην απέχετε.

Τα συνέδρια αυτά ήταν το μεγαλύτερο σχολείο για να μεταφερθεί η εμπειρία της Ρώσικης Επανάστασης στα άλλα κόμματα. Η πορεία τους όμως είχε να αντιμετωπίσει μια διπλή πίεση: από τη μια της ανάκαμψης της κυρίαρχης τάξης σε κάθε χώρα και από την άλλη των ηγεσιών που ο Στάλιν προωθούσε για να ελέγξει τα ΚΚ. Έτσι κατέληξαν τα ΚΚ να γίνουν ρεφορμιστικά.

Αυτή η εικόνα έσπασε τον Μάη του '68. Το Πολυτεχνείο ήταν σημείο καμπής για μια νέα επαναστατική Αριστερά και για να αρχίσουμε να χτίζουμε το ΣΕΚ. Το 1974 μπορέσαμε να αρχίσουμε να μεγαλώνουμε στους εργατικούς χώρους, να φτιάξουμε πυρήνες, να φέρουμε στο σήμερα όλες τις επιλογές της σύγκρουσης με τον ρεφορμισμό και της ανάγκης επαναστατικού κόμματος. Για να φτάσουμε σήμερα να παίζουμε ρόλο σε αυτή την κατεύθυνση. Και να μπορούμε να ανοίγουμε την προοπτική να ρίξουμε την κυβέρνηση και το σύστημα. Ο Λένιν έχει δίκιο στο σήμερα. Το μέλλον ανήκει στην τάξη μας.

Η εισήγηση της Μαρίας Στύλλου στη συζήτηση «Ο Λένιν και η εργατική πρωτοπορία - Πώς συγκροτείται η εργατική τάξη σε ηγετική δύναμη»

Επιτυχία στο Ιπποκράτειο

Αποτελέσματα εκλογών για τη Νοσοκομειακή Επιτροπή Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης: Ψήφισαν 110 και εκλέγονται οι Κούτρας Γιάννης (77 σταυροί), Σουνδουλουνάκη Στέλλα (41), Λαμπαδά Χάρις (32), Σάνος Χρήστος (31), Μόσχα Νικολέττα (30).

«Είναι σημαντικό ότι εκλέχτηκε μετά από χρόνια νοσοκομειακή επιτροπή στο Ιπποκράτειο για να οργανώσουμε τις μάχες μας το επόμενο διάστημα», δηλώνει στην ΕΑ ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο, που εκλέχτηκε στην επιτροπή, και μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ. «Ήδη έχουν γίνει τρεις συνελεύσεις γιατρών που κατέγραψαν μια σειρά από προβλήματα, βγήκε μια ανακοίνωση και προχωράμε σε αγωνιστικό διήμερο στις 16 και 17 Απρίλη, την πρώτη μέρα με κινητοποίηση στη διοίκηση και τη δεύτερη με τη συμμετοχή στην απεργία. Αυτά δείχνουν τη δυναμική που υπάρχει και σπάνε την εικόνα ότι οι γιατροί επικροτούν τα νέα μέτρα του υπουργείου. Ίσα ίσα καταγρά-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

φεται μεγάλη οργή απέναντι σε μια κυβέρνηση που διαλύει τα νοσοκομεία και σε μια διοίκηση που θεωρεί αναλώσιμο το προσωπικό και ενδιαφέρεται μόνο για την προβολή μιας ψεύτικης εικόνας.

Καλύτεροι όροι οργάνωσης

Είναι σημαντική αυτή η επιτροπή καθώς το σωματείο εργαζομένων του νοσοκομείου έχει ηγεσία τη ΔΑΚΕ και γι' αυτό δεν γινόταν καμία συνέλευση και κινητοποίηση, ενώ τον μόνο ρόλο που έπαιζε ήταν να ελέγχει τις αντιδράσεις και να κρύβει κάτω από το χαλί τα προβλήματα. Είναι θετικό επίσης ότι συμμετέχουν ενεργά οι ειδικευόμενοι. Άρα ευελπιστούμε ότι το επόμενο διάστημα μπορούμε να οργανώσουμε με καλύτερους όρους τον συνδικαλι-

σμό στους γιατρούς, αλλά και να εκφράσουμε σε έναν μεγάλο βαθμό και το υπόλοιπο προσωπικό που θέλουμε να συντονιστεί με τη δική μας δράση

Την προηγούμενη βδομάδα ο Μητσοτάκης επισκέφτηκε το νοσοκομείο Αγ. Παύλος, όπου ανακαινίζουν τα ΤΕΠ για να το παρουσιάσει σαν έργο αναβάθμισης του ΕΣΥ. Αυτό που δεν είπαν βέβαια είναι ότι είχαν υποσχεθεί ότι θα έφτιαχναν καινούργια κτίρια στον Αγ. Παύλο, αλλά κατέληξαν σε μια απλή ανακαίνιση που είναι μια κοροϊδία. Δεν πέρασε από το Ιπποκράτειο που εφημερεύει μόνο του σε κάθε γενική εφημερία με τρομερό όγκο περιστατικών και με αντίστοιχα προβλήματα».

Η Συνέλευση των γιατρών του Ιπποκράτειου καλεί σε παράσταση διαμαρτυρίας στη διοίκηση του Ιπποκράτειου την Τρίτη 16/4, 1μμ και στην απεργία την Τετάρτη 17/4 στη συγκέντρωση που καλεί η ΕΝΙΘ στις 10:30πμ στο Άγαλμα Βενιζέλου.

Συνέλευση ΣΕΗ

-Σάββατο 20/4 Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στις 12μ, Θέατρο ΠΕΡΟΚΕ

-Δευτέρα 22/4 Ανοικτή συνέλευση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών στις 7μμ, Ποιητικός Ρομάντσο

Σε μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 17 Απρίλη και στη συνέλευση του ΣΕΗ στις 20 Απρίλη καλεί η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών (ΑΣΗ). Για να συζητηθούν τα επόμενα αγωνιστικά βήματα και οι πολιτικές εξελίξεις και για να οργανωθεί η μάχη των εκλογών για το νέο ΔΣ του Σωματείου, η ΑΣΗ οργανώνει ανοικτή συνέλευση στις 22/4.

Για να βγουν πιο δυνατοί οι αγώνες και το σωματείο απέναντι σε μια κυβέρνηση για την οποία «ο Πολιτισμός, η Υγεία και η Παιδεία δεν είναι πολύτιμα κοινωνικά αγαθά, ελεύθερα για όλους, αλλά προϊόντα προς αγοραπωλησία», όπως σημειώνει η ΑΣΗ. Και συνεχίζει:

«Από τον καιρό, ιδιαίτερα, της πανδημίας οι καλλιτέχνες διεκδίκησαν στο δρόμο τα κεκτημένα της εργασιακής τους αξιοπρέπειας. Απάντησαν μαζικά και αποτελεσματικά στις χρόνιες τακτικές εργασιακής και σεξουαλικής κακοποίησης, κάνοντας τους ιθύνοντες του Υπουργείου Πολιτισμού να κρύβονται κάτω από υποσχέσεις και διακηρύξεις.

Ειδικά η προηγούμενη χρονιά, το κατάπτυστο ΠΔ85 ξεσήκωσε τους καλλιτέχνες σε πολύμηνη μάχη άνευ προηγουμένου. Για πάνω από δύο μήνες τα κατελυμένα θέατρα σε όλες τις πόλεις και οι μαζικές διαδηλώσεις έφεραν έναν ζωντανό αέρα από τον Μάη του '68, στην ασφυξία που προκαλούσε και συνεχίζει να προκαλεί η κυβερνητική πολιτική.

Δυστυχώς, όμως, η πλειοψηφία της διοίκησης, του ΣΕΗ φάνηκε κατώτερη των περιστάσεων. Αντί να κλιμακώσει τους αγώνες όχι μόνο για τον κλάδο αλλά για ολόκληρη την κοινωνία που συνταράσσονταν από το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη, μπλόκαρε τις προτάσεις για απεργίες διαρκείας, επιλέγοντας τον αδιέξοδο δρόμο για τον συμβιβασμό, και τελικά το σταμάτημα των αγώνων μας. Παρόμοια τακτική ακολούθησε και στο θέμα των συλλογικών συμβάσεων, όπου παρά τις κορώνες για σκληρές διαπραγματεύσεις, έφερε με καθυστέρηση δύο ετών, ένα προσχέδιο συλλογικής σύμβασης κομμένο και ραμμένο στα μέτρα των παραγωγών. Την ίδια ώρα στην Αμερική, οι συνάδελφοι έδειξαν τον δρόμο απεργώντας για δύο και πλέον μήνες απέναντι στους παράγωγους του Χόλιγουντ.

...Συμμετέχουμε στις εκλογές του σωματείου μας και καλούμε όλες και όλους να δυναμώσουν την ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΗΘΟΠΟΙΩΝ (ΑΣΗ) με στόχο να παλέψουμε όλοι μαζί, ενωτικά, με περισσότερη δύναμη εντός και εκτός σωματείου για τα δικαιώματα και τα προβλήματα του κλάδου στην προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Γιατί οι ζωές μας πάνω και κάτω από τη σκηνή δεν χωράνε στο ασφυκτικό πλαίσιο αυτού του βάρβαρου συστήματος».

Εκλογές στο Γεννηματάς

Την Πέμπτη 11 Απρίλη πραγματοποιήθηκαν στο νοσοκομείο Γεννηματάς εκλογές για ανάδειξη εκπροσώπων στο Επιστημονικό Συμβούλιο του Νοσοκομείου. Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή (ΑΠΑ), είμαστε η μοναδική παράταξη που βγάλαμε προκήρυξη για τις εκλογές αυτές, τονίζοντας ότι το πολιτικό κριτήριο πρέπει να είναι ο οδηγός των εργαζομένων για την επιλογή της ψήφου τους.

Όπως χαρακτηριστικά γράψαμε στην προκήρυξη: «Δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι χωρίς κεντρική χρηματοδότηση, μαζικές προσλήψεις, αυξήσεις στους μισθούς δε θα δούμε άσπρη μέρα. Όπως και δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι χωρίς εργατικό έλεγχο των εργαζομένων και πραγματική δημοκρατία -έλεγχος στον χώρο δουλειάς μας δεν θα υπάρξει. Όμως δεν έχουμε ταυτόχρονα καμία αυταπάτη ότι αν αφήσουμε ξανά σε θέσεις ευθύνης τα "παιδιά" της κυβέρνησης να κόβουν και να ράβουν, τότε ένα όργανο που θα μπορούσε να παίζει κάποιο ρόλο, θα τον απολέσει ξανά. Πιστεύουμε πάνω από όλα στους αγώνες, στις απεργίες, στις γενικές συνελεύσεις, στα σωματεία που βρίσκονται στα χέρια των εργαζομένων. Αυτή η φωνή για δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας για όλους, πρέπει να ακούγεται και στο επιστημονικό συμβούλιο».

Το επιστημονικό συμβούλιο είναι ένα όργανο που έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα, που στηρίζεται σε ένα πολύ παρωχημένο νόμο όπου προκρίνεται η κυριαρχία των γιατρών στα μέλη του, καθώς υπάρχουν 6 εκπρόσωποι γιατρών και 3 από τις υπόλοιπες κατηγορίες προσωπικού (κανένας από το διοικητικό προσωπικό). Παρόλα αυτά, είναι ένα όργανο που ασχολείται με αρκετά σημαντικά θέματα που αφορούν στην οργάνωση του επιστημονικού έργου που παράγεται στο νοσοκομείο.

Από την Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή είχαμε υποψηφίους σε 4 κατηγορίες και εκλέξαμε αναπληρωματικά μέλη, δηλαδή δεύτερους σε ψήφους σε 3 κατηγορίες. Πολλοί εργαζόμενοι είχαν την αντίληψη ότι η ΔΑΚΕ αξιοποίησε όλο τον μηχανισμό της για τις εκλογές αυτές και ταυτόχρονα προσπαθούσε δήθεν να πείσει ότι σε αυτές τις εκλογές δεν ψηφίζουμε «παρατάξεις» αλλά «πρόσωπα», ενώ εκτίμησαν ότι η ΑΠΑ βγήκε ξεκάθαρα με προκήρυξη και πολιτική άποψη για τις εκλογές αυτές. Στο τέλος του Μάη στο Γεννηματάς έχουμε εκλογές για το Σωματείο μας. Εκεί η μάχη που θα δώσουμε θα είναι πολύ μεγάλη και σκληρή. Θα προσπαθήσουμε πραγματικά να φέρουμε σαν παράταξη αυτό που λέει και το όνομά μας: την ΑΝΑΤΡΟΠΗ ώστε το σωματείο μας να περάσει στα χέρια του ανυποχώρητου μαχητικού συνδικαλισμού.

Μαρία Χαρχαρίδου,

μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς, αναπληρωματικό μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Και στο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού

Εκλογές Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού 18-19 Απρίλη

Στηρίζουμε Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

«ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ της κυβέρνησης που δολοφονεί με την πολιτική της από τα Τέμπη μέχρι τα νοσοκομεία - ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ, όχι στα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία, αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις - μονιμοποιήσεις - έξω οι εργολάβοι». Με αυτό το σύνθημα το **Συντονιστικό Νοσοκομείου** καλεί σε στήριξη της ΑΕΠΑ στις εκλογές για το νέο ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο Αγλαΐα Κυριακού, ενώ στην ανακοίνωσή του τονίζει:

«Στο νοσοκομείο δόθηκαν πολλές μάχες την προηγούμενη διετία. Το Αγλαΐα Κυριακού ήταν κομμάτι του κινήματος της Υγείας, σε όλες τις απεργίες του κλάδου. Μεγάλοι αγώνες έγιναν και εντός νοσοκομείου, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Ογκολογικής κλινικής Παίδων, ενάντια στην υποστελέχωση των χειρουργείων. Την τελευταία διετία έγιναν συνελεύσεις, για να πάρουν τον λόγο και τις αποφάσεις οι εργαζόμενοι, το ΔΣ στάθηκε δίπλα σε κάθε συνάδελφο/φισσα προσπαθώντας να δώσει λύσεις στα προβλήματα, ενάντια στις μετακινήσεις, τις ελλείψεις προσωπικού, την δυσλειτουργία και την απαξίωση.

Σε όλες αυτές τις μάχες το Σωματείο του Αγλαΐα Κυριακού, με ηγεσία στο προεδρείο την ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή και πρωτοστάτησε για το ξεδίπλωμα των αγώνων, την αλληλεγγύη και τον συντονισμό.

Στις μάχες που δίνουμε για να υπερασπίσουμε το ΕΣΥ και τα δικαιώματα των εργαζομένων σε αυτό, όλα τα τελευταία χρόνια είχαμε την πλήρη απουσία της ΔΑΚΕ που σε αυτές τις εκλογές ζητάει την ψήφο των εργαζομένων για να μετατρέψει ξανά το σωματείο μας σε μακρύ χέρι του υπουργείου Υγείας. Να μην τους το επιτρέψουμε. Είναι η ώρα για ακόμη μια φορά οι εργαζόμενοι του Αγλαΐα Κυριακού να βγουν νικητές. Όλοι μαζί ενωμένοι, αλληλέγγυοι ο ένας δίπλα στον άλλον, παλεύουμε μαζί για την δουλειά μας, τη ζωή μας, τα δικαιώματά μας!».

Ψηφοδέλτιο Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

ΓΚΙΓΚΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (ΜΑΚΗΣ)
Διοικητικός
ΔΟΞΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΕ Παρασκευαστών
ΓΡΥΠΑΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Ειδικευόμενος Παιδιατρικής
ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ραδιολόγος
Ακτινολόγος
ΚΑΖΟΛΕΑ ΕΛΕΝΗ Βοηθός νοσηλευτικής
ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Διοικητικός
ΚΡΗΤΑ ΖΩΗ Νοσηλεύτρια
ΛΙΒΑΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Παιδοχειρουργός
ΜΑΡΟΥΛΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
Ειδικευόμενος ορθοπεδικός

ΝΤΟΥΖΕΠΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
Αναισθησιολόγος - Εντατικολόγος
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΕ Χειριστών Εμφανιστών
ΣΕΚΟΥΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ιατρός ορθοπεδικός
ΣΕΡΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ιατρός καρδιολόγος
ΤΖΙΟΥΒΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Παιδίατρος Εντατικολόγος
ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
Εξειδικευόμενος Εντατικολόγος

ΣΔΟΚΕ Επιτροπές αγώνα

Εν όψει της πανεργατικής απεργίας έχουμε συγκροτήσει Επιτροπή Αγώνα στη ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ που οργανώνει την επιτυχία της με εξορμήσεις και παρεμβάσεις. Αυτή η προσπάθεια ξεκίνησε την προηγούμενη Τετάρτη που ήταν προγραμματισμένη γενική συνέλευση στη σχολή. Παρότι δεν συμπληρώθηκε ο απαιτούμενος αριθμός για απαρτία, συγκεντρώθηκαν δεκάδες φοιτητές/ριες και συζητήσαμε πολιτικά.

Σαν ΣΕΚ στις Σχολές αναδείξαμε την κεντρική σημασία της συμμετοχής στην πανεργατική απεργία στις 17 Απρίλη. Είναι ο επόμενος μεγάλος σταθμός, δίνει μια μεγάλη ευκαιρία να ενωθούμε με την εργατική τάξη, να κάνουμε πράξη το σύνθημα «οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες», να κλιμακώσουμε μαζί για να τσακίσουμε την κυβέρνηση και να βάλουμε τις ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη.

Προτείνουμε τη συγκρότηση Επιτροπής Αγώνα που θα οργανώσει την απεργία, τη συμμετοχή μας με πανό κι οργανωμένο μπλοκ και πράγματι, ξεκινήσαμε γράφοντας προκήρυξη κάλεσμα στην απεργία που έβαζε και την προοπτική της κλιμάκωσης. Η υπόθεση καταλήψεις στα πανεπιστήμια δεν έχει τελειώσει. Η πρότασή μας στις συνελεύσεις που έγιναν ήταν κατάληψη στις σχολές μαζί με την πανεργατική απεργία, που να αποτελέσει σκαλοπάτι για τη συνέχεια της μάχης.

Εύα Ντόκου, φοιτήτρια ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, ΣΕΚ στις Σχολές

ΕΣΤΙΕΣ Εκλογές 20-21/4

Ανοιχτή σύσκεψη για την ίδρυση σχήματος αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εστίες του ΕΚΠΑ καλείται την Τρίτη 16/4, στις 7μμ στο ισόγειο Α' ΦΕΠΑ.

«Το φοιτητικό κίνημα εδώ και πάνω από δύο μήνες κατάφερε να φέρει τα πάνω κάτω μέσα από μαζικές γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και μαζικά συλλαλητήρια. Δείξαμε ότι έχουμε την δύναμη να συγκρουστούμε με την κυβέρνηση και τις βασικές επιλογές της στην εκπαίδευση και όχι μόνο» ξεκινάει το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας που έχει συγκροτηθεί.

«Δεν συμμεριζόμαστε τις ηττοπαθείς αναλύσεις περί παντοδυναμίας του Μητσοτάκη και ηγεμονίας του με βάση το ποσοστό που πήρε στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές» συνεχίζει θυμίζοντας ότι «δεν περνάει μέρα που να μην φουντώνει η οργή ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων».

Για τους αγωνιστές/ριες της Πρωτοβουλίας «η συνέχεια του φοιτητικού κινήματος δεν καθορίζεται από έναν στείρο φοιτητικοκεντρισμό αλλά αντίθετα ότι συμβαίνει μέσα στις σχολές μας και στις εστίες είναι αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής που βάζει τα κέρδη τους πάνω από τις ζωές μας. Είναι άμεσες και εύκολες οι συνδέσεις με βάση τις επιλογές των από πάνω. Οι εστίες και οι σχολές μας ρημάζουν αλλά έχουν λεφτά για εξοπλισμούς για μπάτσους για οτιδήποτε άλλο εκτός από τις ανάγκες μας».

«Ήρθε η ώρα να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους» συνεχίζουν. «Παλεύουμε για ένα σύλλογο εστιακών φοιτητών και φοιτητριών που θα συντονίζεται με τους φοιτητικούς συλλόγους, με τους εργαζόμενους και τα σωματεία τους μέσα και έξω από τις σχολές, που θα οργανώνεται από τα κάτω και δημοκρατικά μέσα από την δημοκρατία των γενικών συνελεύσεων κόντρα στον συμβιβασμό και την διαχείριση. Η ελπίδα βρίσκεται στους αγώνες μας και μόνο έτσι μπορούμε να κατακτήσουμε τα δικαιώματά μας ως εστιακοί φοιτητές και φοιτήτριες».

Οι εκλογές του συλλόγου των φοιτητικών εστιών θα γίνουν στις 20 και 21 Απριλίου.

ΒΟΛΟΣ Νέο σχήμα

Με πρωτοβουλία των συντρόφων/ισσών στην Αρχιτεκτονική του Βόλου δημιουργήθηκε νέο σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς με όνομα **kontrapeso**.

Το σχήμα θα είναι κομμάτι του δικτύου των ΕΑΑΚ και τοποθετήθηκε στο διήμερο. Η ανάγκη για το σχήμα προκύπτει γιατί στην σχολή υπάρχει μεγάλο κομμάτι κόσμου που ήθελε να δώσει την μάχη μέχρι τέλους, αλλά και να παλέψει ευρύτερα πέρα από τη μάχη ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Να αγωνιστεί ενάντια στις γυναικοκτονίες, τον πόλεμο, τον ρατσισμό. Πιστεύουμε ότι αυτό το σχήμα μπορεί να παίξει τον ρόλο της ενωτικής πάλης από τη μια, αλλά και της αντικαπιταλιστικής στρατηγικής που λέει ότι οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες μπορούν, όχι μόνο να ρίχνουν κυβερνήσεις, αλλά και να αλλάζουν την κοινωνία. Ξεκινάμε οργανώνοντας την πανεργατική απεργία με συλλογή υπογραφών για συνέλευση και πρόταση για κατάληψη της σχολής.

Τάσος Τσιούνης

Συνεχίζουμε ενωτικά και αντικαπιταλιστικά

Με επιτυχία και μαζικότητα ολοκληρώθηκε το διήμερο σχημάτων των ΕΑΑΚ και της ΑΡΕΝ την Παρασκευή 12 και το Σάββατο 13/4 στη Γεωπονική. Εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες από σχολές όλης της χώρας μετέφεραν τις εμπειρίες τους και συζητήσαν για τα επόμενα βήματα του φοιτητικού κινήματος. Το φοιτητικό κίνημα κατάφερε με τις μαζικές καταλήψεις να απομονώσει την κυβέρνηση, να αναδείξει το αίτημα για ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου και να δημιουργήσει κρίση στην κυβέρνηση της Ν.Δ.

Η μαζικότητα των γενικών συνελεύσεων έφερε στο κίνημα χιλιάδες νέους φοιτητές και φοιτήτριες που ριζοσπαστικοποιήθηκαν μέσα στον αγώνα. Έδειξε την δυνατότητα το φοιτητικό κίνημα να αλλάζει συνειδήσεις, να μπορεί να συνδέεται με τους αγώνες του εργατικού κινήματος όπως έγινε με τα νοσοκομεία και τις μεγάλες απεργίες στις 28 Φλεβάρη και στις 8 του Μάρτη ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση. Η σύγκρουση με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, η κοινή αντίληψη ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκορπούν καταστροφή και θάνατο όπως στην υγεία, στα τρένα και παντού, ενίσχυσε την ενότητα του φοιτητικού κινήματος με την εργατική τάξη.

Με βάση αυτά, όλες οι τοποθετήσεις μας σαν ΣΕΚ στις Σχολές επέμεναν πως είναι λάθος η υποτίμηση της ριζοσπαστικοποίησης της νεολαίας και της εργατικής τάξης, αλλά και των συνολικών εξελίξεων, όπως η οικονομική κρίση και η όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Είναι λάθος οι θεωρίες των αρνητικών συσχετισμών όταν η κυβέρνηση είναι πιο στριμωγμένη από ποτέ και αυτό εκφράζεται ακόμα και στις πρόσφατες δημοσκοπήσεις. Η οργή ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων φουντώνει κάθε μέρα για όλους τους λόγους. Για τις γυναικοκτονίες μπροστά στους μπάτσους στους Άγιους Ανάργυρους, για το έγκλημα και την συγκάλυψη που επιχειρούν για τα Τέμπη, για την ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων, για την συμμετοχή στον πόλεμο στη Μέση Ανατολή, για την μαζική δολοφονία προσφύγων με το έγκλημα στη Πύλο. Σημαντική στιγμή του διημέρου ήταν όταν χαιρέτησε την διαδικασία η ΚΕΕΡΦΑ με τοποθέτηση του Πέτρου Κωσταντίνου και της δικηγόρου Ευγενίας Κουινιάκη που ξεσήκωσαν το αμφιθέατρο καταχειροκροτούμενοι

Διήμερο ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ στη Γεωπονική. Φωτό: ΣΕΚ στις Σχολές

και μας κάλεσαν όλους στην καμπάνια για να τιμωρηθούν οι ένοχοι του ρατσιστικού εγκλήματος στην Πύλο.

Συνεχίζουμε τον αγώνα μέσα στις σχολές για να μην εφαρμοστεί ποτέ ο νέος νόμος και παλεύουμε για τον ανατροπή του. Κοντράρουμε ενωτικά τις προσπάθειες της κυβέρνησης και διοικήσεων να επιτεθούν στο φοιτητικό κίνημα και την Αριστερά. Οι προσπάθειες αυταρχισμού των διοικήσεων που δεν δίνουν χώρους και αίθουσες στα πανεπιστήμια για την διεξαγωγή πολιτικών εκδηλώσεων και φεστιβάλ χρειάζεται αντιμετώπιση και κοινή δράση. Στις σχολές μας, αυτοί που δεν χωράνε είναι οι μανάτζερ και τα συμβούλια διοίκησης και όχι οι ιδέες και οι εκδηλώσεις.

Πρωτοβουλίες

Συνεχίζουμε την προσπάθεια για γενικές συνελεύσεις και συντονιστικά με πρώτο σταθμό τη συμμετοχή των φοιτητικών συλλόγων στη Γενική Απεργία την Τετάρτη 17 Απρίλη. Ανοίγουμε όλες τις πολιτικές μάχες μέσα στις σχολές με πρωτοβουλίες και εκδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο, στη καταπίεση, στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή.

Τέλος άνοιξε η συζήτηση για τον προσανατολισμό και την στρατηγική της Αριστεράς μέσα στις σχολές. Η μάχη των φοιτητικών εκλογών στις 22 του Μάη είναι μια σημαντική πολιτική μάχη για να μαυρίσουμε την παράταξη της ΔΑΠ και να βγει ακόμα πιο ενισχυμένο το μπλοκ του αγώνα και μέσα από τις κάλπες. Τα σχήματα της ΕΑΑΚ διαχρονικά, για τουλάχιστον 30 χρόνια αποτελούν το κύτταρο οργάνωσης

της μαχητικότητας και της σύγκρουσης απέναντι στην πολιτική των κυβερνήσεων και των καπιταλιστικών μεταρρυθμίσεων μέσα στις σχολές. Ένα διακριτό ρεύμα πέρα από την ρεφορμιστική αριστερά είτε αυτή εκφράζεται από το ΚΚΕ, είτε από τον ΣΥΡΙΖΑ και τις διασπάσεις του. Διαφωνούμε με τις πολιτικές οργανώσεων των ΕΑΑΚ που στοιχίζονται είτε πίσω από το ΚΚΕ, είτε πίσω από το ΜέΡΑ25. Λύση σε αυτό όμως δεν είναι η διάσπαση. Επιμένουμε στον αντικαπιταλιστικό δρόμο αλλά με ενότητα, ανοίγουμε την πολιτική αντιπαράθεση αλλά ταυτόχρονα διεκδικούμε τη κοινή καταγραφή όλων αυτών των δυνάμεων στις φοιτητικές εκλογές. Δώσαμε μαζί την μάχη των καταλήψεων και έτσι χρειάζεται να συνεχίσουμε και στη συνέχεια. Ζωντανή συζήτηση, αντιπαράθεση επιχειρημάτων και πρωτοβουλίες για να τραβάμε μπροστά και να καθορίζουμε όλο το δίκτυο.

Οι φοιτητικές εκλογές γίνονται λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές και θα δώσουν το μήνυμα ότι η νεολαία κινείται στα αριστερά και μαυρίζει την κυβέρνηση. Προτείνουμε ότι η νεολαία πρέπει να δώσει και την μάχη των Ευρωεκλογών στηρίζοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία με στόχο μια προεκλογική καμπάνια που θα δυναμώσει τις ρίζες μας σε σχολές και εργατικούς χώρους και γειτονίες, που θα δυναμώσει την εργατική εναλλακτική με την πεποίθηση ότι μπορούμε να νικήσουμε επιβάλλοντας τα δίκια μας με τους μαχητικούς αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΡΙΤΗ 16/4
καφέ Rewind, Αγ.Λαύρας 23, 7μμ
Τελική ευθεία για την πανεργατική απεργία
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Παλαιστίνη - Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού

ΘΗΣΒΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 καφέ Τρίκυκλο 6.30μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 καφέ Ραγκαβή 53, 8μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 καφέ Μύρτιλο 7μμ
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4
καφέ Blue Bear, πλ. Εξαρχείων 8μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Μαρίνα Διονυσίου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 Πλ. Φελέκη 7.30μμ
Οι επαναστάτες, η εργατική τάξη και τα συνδικάτα
Ομιλητής: Ανδρέας Ελματζόγλου

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Μαρξισμός και αναρχισμός

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 Καφέ Γαρδένια (πατάρι), Πλ. Ηρώων 7.30μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 καφέ Μύλος 8μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλήτρια: Εριέττα Μέγγου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Οι θέσεις του Απρίλη
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
● ΠΕΜΠΤΗ 25/4
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
50 χρόνια από την επανάσταση στην Πορτογαλία
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογίου 8μμ
Ουκρανία: Σταματήστε τον πόλεμο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Οργανώνουμε την απεργία στις 17 Απρίλη – Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Books & Coffee 7μμ
Γερμανία – Η «ατιμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Sweet Home 8μμ
Γυναίκοκτονίες – Ποιος ευθύνεται
Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπιριδάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4
καφεενείο πλατείας Σουρμένων 8μμ
Καταλήψεις! Η πάλη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλητής: Πάνος Οδατζίδης

ΙΛΙΟΝ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Ιλίου «Μελίνα Μερκούρη» 7μμ
Γυναίκοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 φούβνος Leo Kop, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλητής: Γιάννης Κούβαρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/4
Στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ιουλιανιά 1965
Ομιλητής: Γιάννης Τσίτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4 πλ. Δημαρχείου 7μμ
Γυναίκοκτονίες – ποιος ευθύνεται;
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΗΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Πώς έχασε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
Έστα Καφέ, δίπλα στο δημαρχείο 7μμ
Παλαιστίνη – Αντίσταση στη γενοκτονία
Ομιλήτρια: Μήτσι Μπαμπάκου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 δημαρχείο 7μμ
Γερμανία – Η «ατιμομηχανή» της ΕΕ σε κρίση
Ομιλήτρια: Ρούλα Ηλιάδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 δημαρχείο 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4
το καφεενείο της Μίνως, αρ. 52, 5μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Χρίστος Κιούπης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Μαρίνα 7.30μμ
100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν – Η πολύτιμη επαναστατική παράδοση
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Κήπος 7μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/4 Θόλος 8μμ
Αριστερισμός, η παιδική αρρώστια του κομμουνισμού
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου

ΠΑΤΡΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 18/4
Ρήγα Φεραρίου 48, καφέ Aberto 7.30μμ
50 χρόνια από την πτώση της Χούντας
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/4
Αράτου 21, αιθ. ΕΒΕ, 1ος ορ. 7.30μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Πέτρος 7.30μμ
1944 – Η χρονιά της κορυφαίας ταξικής σύγκρουσης
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Ποэта 8.30μμ
100 χρόνια Λένιν
Ομιλητής: Κώστας Σταματίου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Διώροφο 7μμ
100 χρόνια Λένιν
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Baraka 8μμ
Πέρα από το νόμο για τα ομόφυλα ζευγάρια
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/4 καφέ Άνεμος 8μμ
Από τον διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση
Ομιλητής: Παντελής Γκανάτσας

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/4 καφέ Γιώτης 8μμ
Πορτογαλία 1974 – Η επανάσταση των γαρυφάλων
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμριτζίδου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματί-

σουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δη-

μιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώσουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους

ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροτηθεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 18/4

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/4

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ
Θέατρα Παραμυθιάς 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 6.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/4

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή 11.30πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου 12πμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 12πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου & Γαλατσίου 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Ιερά Οδός
ΙΛΙΟΝ
Κεντρική πλατεία Ιλίου 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πετροπούλεως 11.30πμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζόδρομος Χαϊμανά 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ “Κελάρι” Πεζόδρομος Περιστερίου 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ
Ιερά Οδός και Κυδωνίων 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 1μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 12μμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 12μμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μίνως 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγ. Γεωργίου 12μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεωνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ζωντανές μαρτυρίες

Κυκλοφόρησε πριν λίγες εβδομάδες το νέο βιβλίο του Νάσου Μπράτσου “Εργατικές Ιστορίες – Β’ Μέρος” από τις εκδόσεις Μαρξιστική Φωνή. Ο Νάσος Μπράτσος είναι έμπειρος δημοσιογράφος, για χρόνια στο εργατικό ρεπορτάζ. Καλύπτοντας τη σύγχρονη δράση των σωματείων είτε ως εργαζόμενος στον ρ/σ Επικοινωνία 94, είτε μετέπειτα στην ΕΡΤ, φρόντιζε να ανακαλύπτει και τους ανθρώπους που αποτελούν τη ζωντανή ιστορία του εργατικού κινήματος, παλαίμαχους αγωνιστές/ριες, να τους καλεί στις εκπομπές του και να διασώζει τις μαρτυρίες τους. Μέσα από αυτή τη διαδικασία εκδόθηκαν οι Εργατικές Ιστορίες το 1998 και τώρα, 26 χρόνια μετά κυκλοφορεί το δεύτερο μέρος.

Πρόκειται για 17 συνεντεύξεις με αγωνιστές του εργατικού κινήματος, ρεπορτάζ κι αρχαικό υλικό, που συνθέτουν ένα πλούσιο ψηφιδωτό των μεγάλων συγκρούσεων του περασμένου αιώνα. Μπορεί ο ίδιος στον πρόλογο να αρνείται ότι πρόκειται για την “Ιστορία του Εργατικού Κινήματος”, αλλά στις 284 σελίδες του βιβλίου ξετυλιγόνται οκτώ δεκαετίες εργατικών αγώνων και μάλιστα από πρώτο χέρι, από τις μαρτυρίες των ίδιων των πρωταγωνιστών του.

Από τη μεγάλη απεργία των μεταλλωρύχων της Σερίφου το 1916 μέχρι την οργάνωση και τη δράση του Εργατικού ΕΑΜ στην Κατοχή, την Κίνηση των 115 σωματείων και τα Ιουλιανά στη μεταπολεμική περίοδο, το κλίμα και τη γραμμή της Αριστεράς πριν το πραξικόπημα του '67, την ανταρσία του Βέλος, τις προσπάθειες συνδικαλισμού και απεργιακής αντίστασης στη Χούντα. Αλλά και ακόμα πιο άγνωστες πλευρές του εργατικού κινήματος όπως οι αγώνες των λιγνιτορύχων στη Ραφήνα, η απεργία των μεταλλωρύχων στην Ελευσίνα και την Μύκονο, την Εξέγερση του Κάρβουνου στο Περιστέρι.

Όντας ο ίδιος ενεργό μέλος της επαναστατικής αριστεράς για πολλά χρόνια ενδιαφέρεται όχι μόνο για το τι αγώνες έγιναν, αλλά και πώς οργανώθηκαν. Έτσι στις συνεντεύξεις ξεδιπλώνονται όχι μόνο τα ιστορικά γεγονότα, αλλά και το οπλοστάσιο του εργατικού κινήματος. Πώς συγκροτούνταν οι συλλογικότητες, τα σωματεία, οι οργανώσεις, πώς φτιάχονταν οι εφημερίδες της Αριστε-

ράς και πώς διακινούνταν το υλικό της σε συνθήκες παρανομίας. Πώς οργανώνονταν οι απεργίες και οι κινητοποιήσεις σε συνθήκες ναζιστικής κατοχής, μεταπολεμικού αντικομμουνισμού, Χούντας.

Ιστορική μνήμη

Πρόκειται για ένα σημαντικό βιβλίο που συμβάλει στη διάσωση της ιστορικής μνήμης του εργατικού κινήματος, αλλά όχι μόνο. Είναι κι ένα ανάγνωσμα που διαβάζεται απνευστί. Η απόφια παράθεση των απαντήσεων στις ερωτήσεις του Νάσου Μπράτσου από ανθρώπους που ζήσανε από πρώτο χέρι -και γράψανε την ιστορία της τάξης μας, κάνει την περιγραφή των γεγονότων συναρπαστική. Για παράδειγμα η εξιστόρηση της απόδρασης 27 πολιτικών κρατούμενων από τις φυλακές των Βούρλων το 1955, μέσα από τη μαρτυρία ενός από τους οργανωτές της, είναι κινηματογραφική, ενώ τα γεγονότα της πενταετίας '62-'67, οι καυγάδες στο στρατόπεδο της άρχουσας τάξης και το εξεγερτικό κλίμα από τα κάτω, δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από ένα καλογραμμένο πολιτικό θρίλερ.

“Μέσα από τις μαρτυρίες των συνεντευξιζόμενων μπορούμε να εντοπίσουμε, ο καθένας ανάλογα και με τον τρόπο σκέψης του, τα στοιχεία εκείνα που δίνουν δυναμική στους εργατικούς αγώνες, σε όποια εποχή εξελίσσονται” σημειώνει ο Νάσος Μπράτσος.

“Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες

εξελίχτηκαν αυτοί οι αγώνες, δηλαδή η ταραγμένη δεκαετία του 1960, με τα Ιουλιανά το 1965 και τη δικτατορία του 1967-1974, αλλά και η είσοδος στη μεταπολιτευτική περίοδο, δείχνουν ότι ακόμα και κάτω από τις πλέον δύσκολες συνθήκες μπορεί η εργατική τάξη να βρει το δρόμο της και να αντισταθεί στους δυνάστες της. Αν μάλιστα κάνουμε σύγκριση με τις εποχές που ζούμε, θα πρέπει να τονίσουμε ότι υπάρχουν συνδικάτα (και πολιτικές δυνάμεις που πλειοψηφούν σ' αυτά) τα οποία έχουν περάσει κυρίως σε μορφές επικοινωνιακής διαχείρισης των εργασιακών θεμάτων προς τα ΜΜΕ, αντί να συντονίζουν και να κλιμακώνουν τις εργατικές αντιστάσεις. Περισσότερα δελτία τύπου, διαφημιστικά μπάνερ, σποτάκια και email και λιγότερη απεργιακή

δράση και διαδικασίες βάσης.

Υπάρχουν όμως και ξεσπάσματα που δείχνουν ότι ευτυχώς δεν μπορεί να σκεπαστούν κάτω από καμία ταφόπλακα οι διεργασίες και οι αντιστάσεις του κόσμου της εργασίας. Φέρνω πρόχειρα παραδείγματα στο μυαλό μου τη ΛΑΡΚΟ, την Cosco, τους εργαζόμενους της efood, της Μαλαματινάς και τόσους άλλους. Θεωρώ ότι είναι οι γενιές που ακολουθήσαν το δρόμο των αγώνων που περιγράφονται στις σελίδες του βιβλίου”.

Η παρουσίαση του βιβλίου “Εργατικές Ιστορίες – Β' Μέρος”, θα γίνει τη Δευτέρα 22 Απριλίου, στις 6:30μμ, στη **Λοκομοτιβα** (Μπόταση 7, Εξάρχεια). Ημέρα όχι τυχαία, καθώς όπως θυμίζει και η πρόσκληση “θα τιμήσουμε την ιστορική μνήμη, 57 χρόνια μετά, τότε που λίγες ώρες μετά το πραξικόπημα της 21/4/1967 χιλιάδες συλληφθέντες στοιβάζονταν στο γήπεδο της ΑΕΚ, στον ιππόδρομο, στα κελιά αστυνομικών τμημάτων και στρατοπέδων και στις προβλήτες που τους περίμεναν τα πλοία για τα νησιά της εξορίας”. Στο πάνελ θα βρεθούν ο **Παναγιώτης Κολοβός** από τις εκδόσεις Μαρξιστική Φωνή, η συνταξιούχος δημοσιογράφος του εργατικού ρεπορτάζ της ΕΡΤ, **Άννα Κωνσταντακάκη**, ο συγγραφέας του βιβλίου **Νάσος Μπράτσος**, ενώ χαιρετισμό θα κάνει εκπρόσωπος του Συνδέσμου Εξορισθέντων και Φυλακισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Το βιβλίο ανοίγει με πρόλογο του μεγάλου ιστορικού του εργατικού κινήματος Δημήτρη Λιβιεράτου που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή.

Ο Νάσος Μπράτσος γνωρίζει πώς γράφεται η ιστορία από τα κάτω, από τις πρώτες μαρτυρίες. Συγκεντρώνει τις πρώτες πηγές που τροφοδοτούν την Ιστορία. Πρωτογενές υλικό και όχι μόνο ιδέες, σχόλια. Η Ιστορία είναι αυστηρή στη συγγραφή της και χρειάζεται αυτό το πρωταρχικό υλικό, το οποίο στην εποχή του δεν θεωρείται άξιο συλλογής, διατήρησης και καταγραφής. Όμως, ο Νάσος Μπράτσος το συλλέγει, το αξιολογεί και δημιουργεί ένα βασικό βιβλίο Ιστορίας, όπως αυτό που παρουσιάζει τώρα.

Άλλη μία φορά μετά την επιτυχία του βιβλίου του «Αθλητισμός και Κοινωνικά Κινήματα» και μετά και τις «Εργατικές Ιστορίες». Στο βιβλίο που παρουσιάζει τώρα, μιλάνε, αφηγούνται συνδικαλιστές πολλών περιόδων και κλάδων, για το εργατικό κίνημα. Με τις δικές τους αναμνήσεις, της δικής τους δράσης, τον αυθορμητισμό των εκδηλώσεών τους. Αυτοί οι συνδικαλιστές στην εποχή τους οργάνωσαν, αγωνίστηκαν, με τα σωματεία τους για τα ζητήματα του κλάδου τους. Σε μια δύσκολη εποχή μετά τον Εμφύλιο, καθώς είχαν να αντιμετωπίσουν την εργοδοτική επίθεση, την αστυνομική βία, αλλά και την εκ των έσω υπονόμευση των εργατικών αγώνων.

Σε πολλά σωματεία, με τη βία της κρατικής επέμβασης, άσχετοι, παρουσιάζονται σαν συνδικαλιστές, κρατούσαν τις σφραγίδες, τις έδρες, τα γραφεία των σωματείων. Οι αναμνήσεις αρχίζουν από τις πρώτες ώρες του οργανωμένου συνδικαλιστικού κινήματος. Αρχές του 20ού αιώνα, όταν αρχίζει να εμφανίζεται μια συμπαγής εργατική τάξη, αλλά και με αυτογνωσία του ρόλου της στην κοινωνία. Αυτοί οι πρωτοπόροι στις αρχές του περασμένου αιώνα πετυχαίνουν να ψηφιστούν οι πρώτοι εργατικοί νόμοι. Αρχίζει τότε η εργατική τάξη να ξεπερνάει την εποχή της βάρβαρης ανεξέλεγκτης εκμετάλλευσης.

Οι δύσκολοι αγώνες συνεχίζονται στον Μεσοπόλεμο με πολλούς νεκρούς, τραυματίες, φυλακισμένους, εξοριστούς συνδικαλιστές, αγωνιστές της μαχόμενης εργατικής τάξης. Να σημειώσουμε ιδιαιτέρως τις ιστορίες που διηγούνται από τη συνδικαλιστική δραστηριότητα στην Κατοχή. Πολλοί συνδικαλιστές θυσίαστηκαν εκείνη την περίοδο, υπερασπίζοντας το δικαίωμα της ύπαρξης των εργαζομένων: της ζωής τους.

Μαχητικότητα

Το συνδικαλιστικό κίνημα, σε σύγκρουση με τις δυνάμεις Κατοχής, με αυτοθυσία, μαχητικότητα, αλληλεγγύη, αντιμετώπιζε την τρομοκρατία. Και ενώ νομίζαμε ότι είχαμε απελευθερωθεί, αρχίζει η νέα τρομοκρατία της εμφυλιακής και μετεμφυλιακής τρομοκρατίας: συλλήψεις, εκτελέσεις, φυλακές, εξορίες. Οι συνδικαλιστές στην πρώτη γραμμή του λαϊκού κινήματος. Έτσι, οι αναμνήσεις επεκτείνονται και πέραν του συνδικαλισμού. Θυμίζουν το πολιτικό κίνημα του λαού που τόσο καταδιώχτηκε, καταπιέστηκε. Τόσα βασανιστήρια και άλλες κοινωνικές πιέσεις. Οι αναμνήσεις των συνδικαλιστών επεκτείνονται και στους τόπους εξορίας, όπου οδηγήθηκαν πολλοί απ' αυτούς, Ικαρία, Μακρόνησος, Γυάρος και άλλοι τόποι μαρτυρίου.

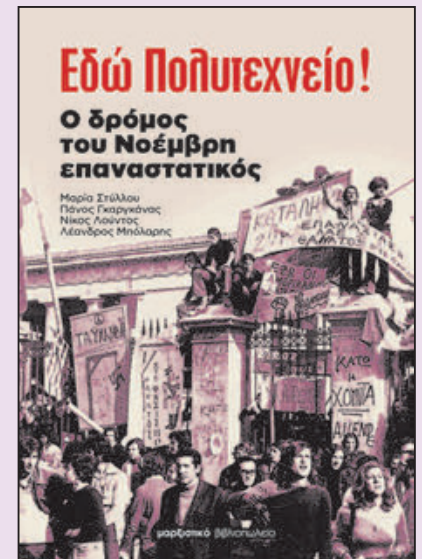
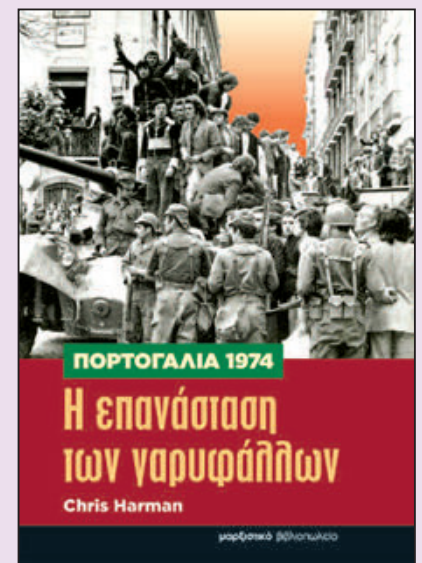
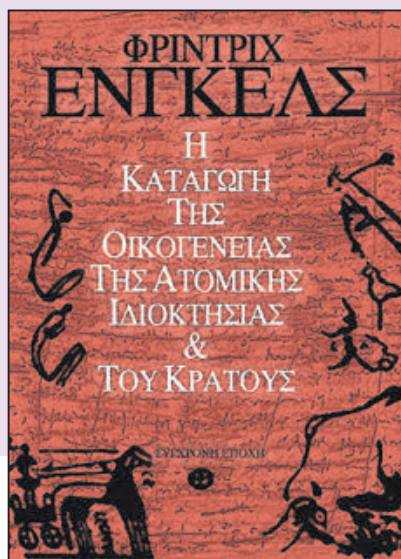
Πονεμένες ιστορίες της χώρας μας, τις οποίες όμως πρέπει να θυμόμαστε. Ποτέ δεν πέρασε ο κίνδυνος να υποστούμε πάλι τέτοιες βαρβαρότητες. Τότε που επιπλέει ο βούρκος της κοινωνίας. Η εργασία του Νάσου Μπράτσου δύσκολη, αλλά τη βγάζει πέρα άριστα. Δεν είναι εύκολο να κάνεις τις κατάλληλες ερωτήσεις και μάλιστα σε αγωνιστές που έχουν κάποια ηλικία. Αυτοί που έχουν υποφέρει για τις δραστηριότητές τους. Ο Νάσος Μπράτσος τα καταφέρνει πολύ καλά. Γνωρίζει τη δουλειά του και ελπίζουμε να συνεχίσει, επειδή είναι πολλές οι ιστορίες της χώρας μας. Η Ιστορία του τόπου μας, οι διάφορες περίοδοι και εμφανίσεις χρειάζονται πολλή δουλειά ακόμα.

Η βασική Ιστορία του Εργατικού Κινήματος της χώρας μας έχει μεγάλη παράδοση αγώνων αλλά και ιδεών. Η εργατική τάξη ταλαιπωρείται πολλές φορές από τα καθεστώτα και τις κυβερνήσεις, αλλά δεν πεθαίνει. Όχι μόνο εξακολουθεί να υπάρχει, αλλά και κάθε φορά εμφανίζεται με νέα δύναμη, νέα πρόσωπα, νέες εκφράσεις αυτών των οργανώσεων της εργατικής τάξης.

Ο Νάσος Μπράτσος μπορεί και γράφει, συνδέει τις περιόδους και συνεχίζει να βρίσκεται δίπλα στο μεγάλο εργατικό κίνημα. Και αυτή η πράξη του είναι ένας αγώνας για όλη την εργατική τάξη. Καλό κουράγιο και καλή συνέχεια στο έργο του.

Δημήτρης Λιβιεράτος

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584

Ιμπεριαλιστές βουτηγμένοι σε πολεμικούς ανταγωνισμούς και σκάνδαλα

ΗΠΑ-ΙΑΠΩΝΙΑ-ΚΟΡΕΑ

Μπορεί να εξελισσονται δυο πόλεμοι μέσα και δίπλα στην Ευρώπη, όμως οι ΗΠΑ δεν παύουν να ζεσταίνουν το μέτωπο που τους ενδιαφέρει περισσότερο, την Άπω Ανατολή. Την περασμένη βδομάδα η Νότια Κορέα, η Ιαπωνία και οι ΗΠΑ έκαναν μεγάλης κλίμακας κοινές ναυτικές ασκήσεις με τη συμμετοχή αεροπλανοφόρου. Οι συγκεκριμένες ασκήσεις είχαν σαν σενάριο μια πιθανή σύγκρουση με τη Βόρεια Κορέα, αλλά δεν ήταν παρά ένα επεισόδιο σε μια συμφωνημένη σειρά ασκήσεων που θα κρατήσουν τρία χρόνια και στο κέντρο τους έχουν την Κίνα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν έχει μειώσει, αντίθετα έχει επιταχύνει την πόλωση στην Ανατολική Ασία. Πέρσι τον Αύγουστο, ο Μπάιντεν συναντήθηκε με τους ηγέτες της Νότιας Κορέας και της Ιαπωνίας στο Λευκό Οίκο και υπέγραψαν μια τριπλή συμφωνία "ασφάλειας", την JAROKUS. Οι ΗΠΑ ξέρουν πλέον ότι δεν έχουν ελπίδες να συσπειρώνουν πίσω τους τον πλανήτη σαν αδιαμφισβήτητοι πλανητάρχες. Στον ΟΗΕ μετράνε περισσότερο τα βέτο τους και όχι οι πρωτοβουλίες τους. Ελλείψει μιας γενικευμένης ηγεμονίας, προχωράνε με "συμμαχίες προθύμων". Στον Ειρηνικό έστησαν την ΑΥΚΥΣ με τη Βρετανία και την Αυστραλία το 2021, έχουν φτιάξει άλλες συμμαχίες για να συμπεριλάβουν την Ινδία, σπρώχνουν το ΝΑΤΟ να αναλάβει ρόλο, αλλά ξέρουν ότι σε περίπτωση πολέμου αυτοί που θα βρεθούν στην πρώτη γραμμή θα είναι η Ιαπωνία και η Νότια Κορέα, γι' αυτό και κάνουν διαρκείς προσπάθειες να δυναμώσουν αυτό το τρίγωνο.

Πιέσεις

Στις 10 Απρίλη ο Ιάπωνας πρωθυπουργός και ο πρόεδρος των Φιλιππίνων βρέθηκαν μαζί στο Λευκό Οίκο και έκαναν κοινή δήλωση μαζί με τον Μπάιντεν ενάντια σε "όποιον" αμφισβητεί την κυριαρχία των νησιών τους, δηλαδή την Κίνα. Οι στρατιωτικοί συντάκτες τον τελευταίο μήνα διαρρέουν πληροφορίες ότι οι πιέσεις στην Ιαπωνία από πλευράς ΗΠΑ όλο και μεγαλώνουν. Βάζουν στο τραπέζι να στηθεί κοινό πολεμικό κέντρο ΗΠΑ και Ιαπωνίας. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι ΗΠΑ έβλεπαν την Ιαπωνία μόνο σαν βάση για τα στρατεύματά τους, όχι σαν "σύμμαχο".

Μετά από κάποιες δεκαετίες, ο ιαπωνικός στρατός πήρε στα χαρτιά την ανεξαρτησία του. Με βάση το Σύνταγμα της Ιαπωνίας, ο στρατός της (Μονάδες Αυτοάμυνας σύμφωνα με το επίσημο όνομα) δεν θα εμπλεκόταν σε πόλεμο εκτός συνόρων. Τώρα οι ΗΠΑ θέλουν συντονισμό σε ανώτατο επίπεδο, κάτι που με την Νότια Κορέα ήδη έχουν, και η JAROKUS ήταν ένα βήμα σε αυτή την κατεύθυνση. Ο στόχος είναι να υπάρχει έτοιμη ενιαία διοίκηση με το που θα ξεσπάσει ένας πόλεμος με την Κίνα. Υπάρχουν σχεδιασμοί να

μεταφέρουν στην Ιαπωνία ένα κομμάτι της Αμερικάνικης Διοίκησης Ειρηνικού που εδρεύει στην Χαβάη.

Η Ιαπωνία έχει προχωρήσει στις μεγαλύτερες στρατιωτικές και εξοπλιστικές δαπάνες μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Θέλει να φτάσει το 2% του προϋπολογισμού ως το 2027, συνολικά αύξηση 60% μέσα σε πέντε χρόνια. Η "μικρή και ειρηνόφιλη" Ιαπωνία θα έχει τον τρίτο μεγαλύτερο στρατιωτικό προϋπολογισμό στον κόσμο. Στην αρχή της χρονιάς παρήγγειλε 400 αμερικάνικους Τόμαχοκ και μια σειρά άλλα οπτικά συστήματα για τον "εκσυγχρονισμό" της. Αλλά ακόμη και αυτά θεωρούνται "αργές κινήσεις" από τις ΗΠΑ.

Στο μεταξύ, στη Νότια Κορέα κυβερνά ο Γιουν Σανγκιάλ, ο πιο φιλο-ιαπωνας πρόεδρος στην ιστορία της χώρας που για χάρη της συμμαχίας με τις ΗΠΑ, κάνει όλων των ειδών τις υποχωρήσεις απέναντι στην παλιά αποικιακή δύναμη της Κορέας, την Ιαπωνία. Όμως ο Σανγκιάλ έχασε τις κοινοβουλευτικές εκλογές στις 10 Απρίλη και τώρα θα πρέπει να κυβερνήσει χωρίς να ελέγχει το κοινοβούλιο το οποίο πέρασε στην αντιπολίτευση του Δημοκρατικού Κόμματος. Το αγκάθι των αποζημιώσεων για τα στρατόπεδα μαζικής καταναγκαστικής εργασίας και πορνείας που έστησε ο ιαπωνικός στρατός στην Κορέα επιστρέφει. Οι συμφωνίες που υπέγραψε ο Σανγκιάλ δεν έχουν γίνει δεκτές από πολλούς απογόνους των θυμάτων που έχουν καταφύγει στα δικαστήρια, αλλά πλέον η κατάσταση γίνεται και πολιτικά πιο δύσκολη.

Στην άλλη πλευρά, ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει οδηγήσει και σε μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ Ρωσίας και Βόρειας Κορέας. Ενώ η Κίνα έστειλε μηνύματα μετά τις πρόσφατες συναντήσεις στο Λευκό Οίκο ότι θεωρεί τις πρωτοβουλίες των ΗΠΑ προκλητικές και φιλοπόλεμες. Τα τελευταία δύο χρόνια μάς έχουν προετοιμάσει όλους για την αλήθεια. Οι εξοπλισμοί, οι ασκήσεις και τα "αμυντικά σύμφωνα" οδηγούν σε πολέμους, όχι στην ειρήνη.

Νίκος Λούντος

ΕΕ-ΦΟΝ ΝΤΕΡ ΛΑΙΕΝ

Τα σκάνδαλα κυνηγάνε την Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν που φιλοδοξεί να κερδίσει και δεύτερη πενταετή θητεία επικεφαλής της Κομισιόν. Αλλά τουλάχιστον έχει στο πλευρό της τον Μητσοτάκη. Μετά το σκάνδαλο με τη Pfizer και τις αποκαλύψεις για τα σβησμένα SMS με τα οποία η φον ντερ Λάιεν έδινε απευθείας ανάθεση στην πολυεθνική του φαρμάκου για τα εμβόλια του Covid, τώρα ακόμη και οι ίδιοι οι Επίτροποι της φον ντερ Λάιεν ξεσηκώθηκαν ενάντια σε έναν απευθείας διορισμό ενός κολλητού της στη δεύτερη πιο ακριβοπληρωμένη θέση γραφειοκράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Μάρκος Πίπερ, στέλεχος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας (CDU), του κόμματος της φον ντερ Λάιεν, επιλέχθηκε από την πρόεδρο της Κομισιόν για τη θέση του απεσταλμένου σε ζητήματα μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Επίσημως έγινε ένας διαγωνισμός, αλλά το πώς βγήκαν τα αποτελέσματα το ξέρει μόνο η ίδια η φον ντερ Λάιεν. Ο Πίπερ, αν πάρει τελικά τη θέση, θα πληρώνεται επισήμως με 20 χιλιάδες μισθό το μήνα. Στην πραγματικότητα θα παίρνει έναν πολλαπλάσιο μισθό χάρη σε ειδικά επιδόματα, ενώ και μετά το τέλος της θητείας του (4+2 χρόνια) θα παίρνει επίδομα "ανεργίας" ίσο με 60% του μισθού του.

Μυστικές

Στις αντιρρήσεις της αντιπολίτευσης, η φον ντερ Λάιεν απαντάει πως αν καθυστερούσε ο διορισμός θα την πλήρωναν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Ευρώπης που ανυπομονούν για τις υπηρεσίες του κ. Πίπερ. Φυσικά είναι το ίδιο επιχείρημα με το οποίο απαντάνε στην κριτική για τις μυστικές συμφωνίες με τη Pfizer για τα εμβόλια. Θα την είχαν πληρώσει οι ασθενείς και η δημόσια Υγεία. Για ποιο λόγο όμως έσβησαν τα SMS μεταξύ φον ντερ Λάιεν και Άλμπερτ Μπουρλά (διευθύνοντα συμβούλου της Pfizer και εκπροσώπου ολόκληρου του καρτέλ της φαρμακοβιομηχανίας); Ο Μητσοτάκης δεν φαίνεται να ανησυχεί για όλα αυτά. Εξάλλου κάλεσε ο ίδιος τον Άλμπερτ Μπουρλά στην Αθήνα και συναντήθηκε μαζί του και με άλλους φαρμακοβιομηχα-

νους, όπου τους διαβεβαίωσε πως η ελληνική κυβέρνηση στέκεται στο πλευρό τους και δεν θα επιτρέψει συζητήσεις για φτηνά φάρμακα και κρατική παραγωγή φαρμάκων. "Με την Ούρσουλα στην Ευρώπη και τον Κυριάκο στην Αθήνα", όπως φώναζαν και στο πρόσφατο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό που ενώνει την φον ντερ Λάιεν και τον Μητσοτάκη, πέρα από τα συμφέροντά τους και τα σκάνδαλά τους, είναι ότι βρίσκονται και οι δυο σε πολύ αδύναμη θέση ενώ θέλουν να το παίζουν πανίσχυροι. Η φον ντερ Λάιεν θέλει να ανανεώσει τη θητεία της και να έχει τη στήριξη ολόκληρης της ευρωπαϊκής Δεξιάς, αλλά οι συνθήκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ πιο ασταθείς και τεταμένες από όταν έπαιρνε την ηγεσία της Κομισιόν το 2019. Σε κάθε μία από τις τελευταίες πρωτοβουλίες και δηλώσεις της, ξεσπάνε αντιδράσεις που φτάνουν ως τις κύριες σελίδες των εφημερίδων, και μάλιστα μέσα από την ίδια την Κομισιόν. Το πιο πρόσφατο ζήτημα ήταν η δήλωσή της για την ανάγκη θέσπισης Επιτροπής Άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η φον ντερ Λάιεν πιέζει για κλιμάκωση του πολεμικού προσανατολισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για ταχεία αύξηση των εξοπλισμών και της σύγκρουσης με τη Ρωσία. Επίτροπος Άμυνας σημαίνει πως η ΕΕ θα μπορεί να παίρνει πολεμικές πρωτοβουλίες με γρήγορο ρυθμό, χωρίς τις καθυστερήσεις που μπορεί να προκαλούν οι κυβερνήσεις και ακόμη περισσότερο τα κοινοβούλια. Θέλει ταχύτητα στον πόλεμο με τον ίδιο τρόπο που διορίζει τους φίλους της ή δίνει παραγγελίες για δισεκατομμύρια δόσεις εμβολίων χωρίς να ρωτήσει κανέναν. Δεν είναι όλες οι κυβερνήσεις διατεθειμένες να δώσουν τόσο εύκολα το ΟΚ σε κάτι τέτοιο.

Ο Μητσοτάκης και ο Τουσκ της Πολωνίας έχουν τους δικούς τους λόγους που τρέχουν πίσω από την πρόεδρο της Κομισιόν. Κάποιοι έφτασαν να πουν πως ο Μητσοτάκης σχεδιάζει μια έξοδο προς τα εμπρός, σκεπτόμενος να γίνει ο ίδιος πρόεδρος της Κομισιόν, αν η εκλογή της φον ντερ Λάιεν μπλοκαριστεί από τα σκάνδαλα. Από την πλευρά όσων θέλουμε να τελειώσουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση του πολέμου, του ρατσισμού και της φτώχειας, ο Μητσοτάκης μπορεί να πάει όσο μακριά θέλει, ειδικά αν η ευρωπαϊκή δεξιά θέλει να εξευτελίσει τόσο πολύ τον εαυτό της.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2024
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ

5-7 Ιούλη
Νομική Αθήνα

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Οργανώνεται από το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**
www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Ο Μαρξισμός 2024 γίνεται σε μια χρονιά που η σύγκρουση με την κυβέρνηση και το ερώτημα πώς μπορούμε να την ανατρέψουμε είναι κεντρικό για όλον τον κόσμο.

Φέτος το Φεστιβάλ του Μαρξισμού γίνεται στο τριήμερο 5-7 Ιούλη στην Αθήνα, ένα μήνα μετά τις Ευρωεκλογές. Δεν θα συζητήσουμε μόνο τα αποτελέσματα, αλλά πώς συνεχίζουμε τους αγώνες. Στις συζητήσεις θα συμμετέχουν ομιλήτριες και ομιλητές απ' όλες τις μεγάλες μάχες από το εργατικό κίνημα στην Υγεία, στην Παιδεία, σε όλους τους χώρους, που παλεύουν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, από τις πανεργατικές απεργίες που διεκδικούν αυξήσεις και συλλογικές συμβάσεις, μαζικές προσλήψεις, και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων.

Φέτος στο τριήμερο θα μιλήσουν φοιτητές και φοιτήτριες που πρωτοστάτησαν στις φοιτητικές καταλήψεις, μια μάχη που συνεχίζεται ακόμα, για να μην εφαρμοστεί ποτέ ο νόμος του Μητσοτάκη για διάλυση της δημόσιας Παιδείας και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Ομιλητές/τριες, μαχητές της Παλαιστινιακής αντίστασης, για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο.

Χρειάζεται να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των καταστροφών του πολέμου, των πνιγμών, των δολοφονιών. Από την Πύλο, τα Τέμπε, τις πλημμύρες και τις πυρκαγιές, τις γυναικοκτονίες, και τα εγκλήματα της συμμαχίας με τον Νετανιάχου – αυτό είναι το απάνθρωπο πρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και του συστήματος που στηρίζει.

50 χρόνια από τη Μεταπολίτευση, η συζήτηση για ποια Αριστερά παλεύουμε είναι αναγκαία για να μπορέσουμε να κτίσουμε μια κοινωνία που οι άνθρωποι και οι ζωές μας θα είναι πάνω από τα κέρδη τους.

Θα είναι ένα τριήμερο με πάνω από 40 συζητήσεις, με καλλιτεχνικά δρώμενα, με εκθέσεις και μουσική, που δεν μπορεί να χάσει κανείς.

Δηλώστε από τώρα συμμετοχή για να συζητήσουμε όλες/όλοι μαζί πώς οργανώνουμε τους αγώνες μας, πώς οργανώνουμε την εργατική εναλλακτική στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο.

Δηλώστε συμμετοχή

Το τέλος της Χούντας 50 χρόνια από τη “Μεταπολίτευση”

- Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
- Η επιστράτευση της “Σαγιονάρας”
- Το απεργιακό κίνημα και οι συνδικαλιστικές ελευθερίες
- Η επαναστατική Αριστερά και οι πολιτικές κατακτήσεις

1944 - Αντίσταση και Απελευθέρωση

- Το κίνημα της Μέσης Ανατολής και η Συμφωνία του Λιβάνου
- Ο Κόκκινος Δεκέμβρης
- Το ΚΚΕ και η στρατηγική της Βάρκιζας

Επαναστατικός Μαρξισμός

- Μαρξ
- Ένγκελς
- Λένιν
- Λέον Τρότσκι
- Ρόζα Λούξεμπουργκ
- Αντόνιο Γκράμσι

Η πάλη ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων

- Η νεολαία και το κίνημα των καταλήψεων
- Πώς μπορούν να νικάνε οι απεργίες
- Επαναστατική Αριστερά για την ανατροπή

Καταπίεση και Απελευθέρωση

- Η πάλη ενάντια στον σεξισμό
- Ο αγώνας των ΛΟΑΤΚΙ+
- Όχι στην τρανσφοβία
- Τί φταίει για τις Γυναικοκτονίες;
- Η απελευθέρωση των Γυναικών είναι αγώνας όλων των εργατών

Καταστροφικός καπιταλισμός

- Ούτε ΝΑΤΟ, ούτε Πούτιν
- Λευτεριά στην Παλαιστίνη
- Γιατί βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές (από πού βγαίνει το κέρδος)
- Η οικονομική κρίση σήμερα
- Ακρίβεια, ιδιωτικοποιήσεις και στασιμότητα
- Ιμπεριαλισμός, εμπορικοί ανταγωνισμοί και πόλεμοι
- “Πράσινη μετάβαση” και κλιματική καταστροφή

Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα

- Όχι στην ΕΕ-φρούριο
- Η πάλη ενάντια στον φασισμό μετά τις Ευρωεκλογές
- Να τιμωρηθούν οι ένοχοι για το έγκλημα στην Πύλο

